يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

قیام حق

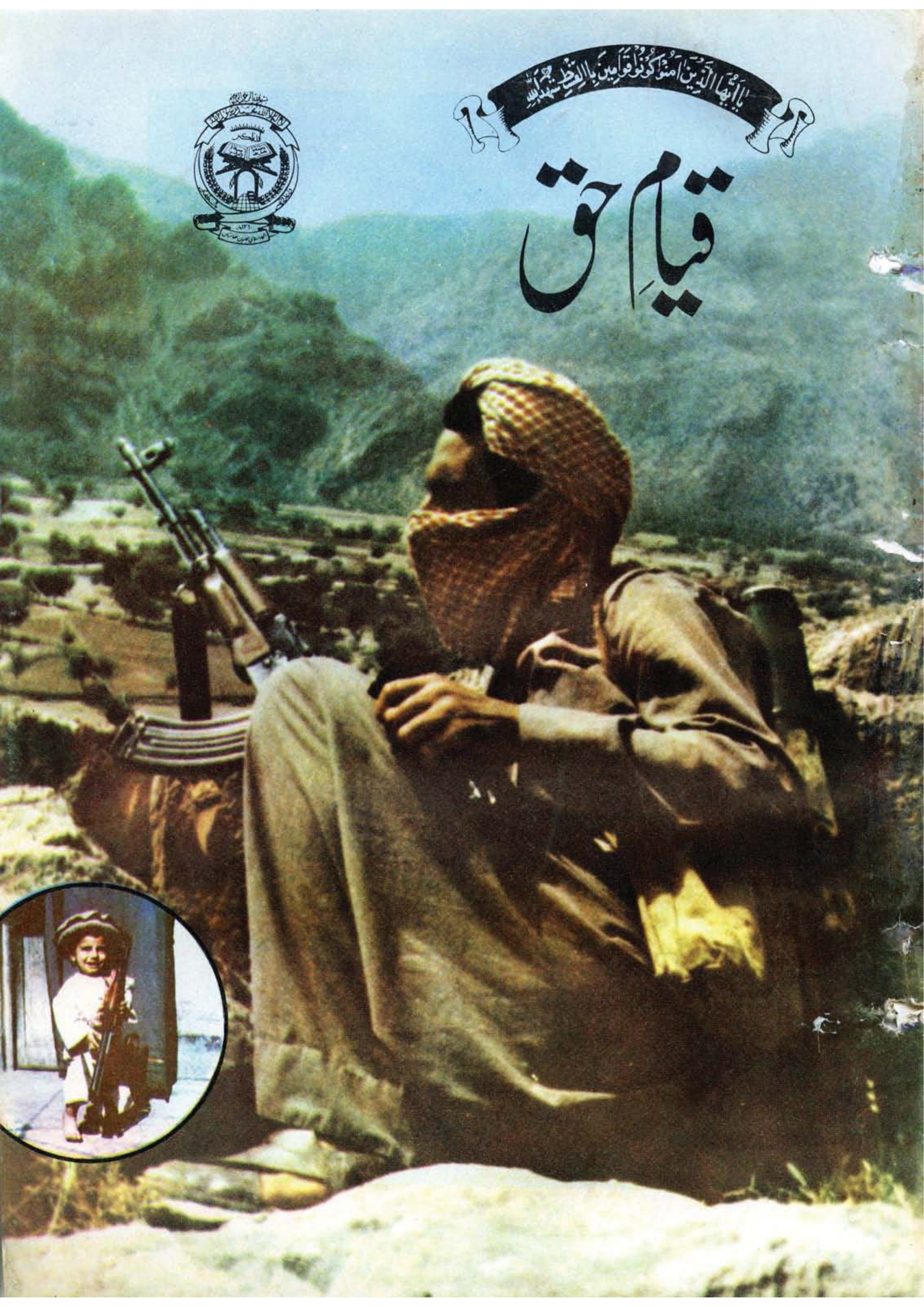

فرمان خدا جل جلاله

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الم ۝ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ط سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝

(العنکبوت ۱-۴)

ترجمه

الم ۝ آیا مردم چنین پنداشتند که بصرف اینکه بگویند ما ایمان بخدا آورده ایم ، رها کرده شوند ؟ وبرین دعوا هیچ امتحانشان نکنند ؟ وما اممیکه پیش ازایشان بودند بامتحان وآزمائش آوردیم (امتحان به آن خاطر بودکه) تا خدا دروغگویان را از راستگویان تمیز دهد. آیا آنانیکه کار زشت واعمال ناشائسته را مرتکب میشوند پنداشتند که برما سبقت میگیرند ؟ بسیار بد (وجاهلانه) حکم میکنند .

ضمیمه لری

شعار ما

رضای خداوند (ج) هدف ماست .
حضرت محمد ﷺ رهبر ماست .
قرآن شریف قانون ماست .
جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
شهادت در راه خداوند(ج) از اهداف بزرگ ماست
آزادی عزت ماست .
حجاب شرعی عفت ماست .

ارگان نشراتی کمیته فرهنگی

بسم الله الرحمن الرحیم

سال دوم شمارهٔ ۷-۸ رجب و شعبان ۱٤۰٤

مطالب این شماره

مضامین	صفحه	مضامین	صفحه
۱- پیغام	٤	۱۱- د فرد او ټولنې ارتباط	۳۷
۲- تحلیلی از فاجعه هفت ثور	۶	۱۲- طریق انتخاب خلیفه	٤۳
۳- شکست جهانی کمونیزم	۱۰	۱۳- د اسلامی نهضت لومړنی نقشه	٤۵
٤- مارکسیزم او د ثور کودتا	۱۳	۱٤- شما ای خلق و پرچم	٤۸
۵- رژیم د ستنشاندهٔ کارمل	۱۷	۱۵- داستان حسرتناک مردم فلسطین	۵۰
۶- سر سپردگان روس و کمونیزم	۲۱	۱۶- هجری کال	۵۵
۷- همسنگران پیامبر اسلام ﷺ	۲٤	۱۷- هجرت سنت پیامبران (ع)	۵۹
۸- صبح خون	۲۸	۱۸- په اسلام کی د اتحاد ارزښت	۶۵
۹- امام اعظم أبو حنیفه (رح)	۳۰	۱۹- ساز و برگ. . .	۶۹
۱۰- دعوت به یکتا پرستی	۳۳		

«مرگ پر روس»

د غوبي د کرغېړنې کودتا شپږم کال را د بره کېدونکې دی ، څرنګه چې دغه بدشاګومه کودتا د یوه ستر استعماري ځواک په نغوته او سر غندوبي و شوه؛ نو ځکه ورسره زمونږ نه ایلېدونکې مسلمان ملت له هماغه پیله مخالفت ته ملاتړلې ، په وسله وال جهاد او غزا وویې لاس پورې کړ ، او په ټولو سنګرونو کې یې شرموونکې ماتې ورته برخه کړې .

له همدې ځایه ده چې روسي شاهنشاهي د خپل ځواک او پرتم د ژغورنې لپاره مسلمان افغانستان ته ، ځان د څه له پاسه یو لک یرغلګر پوځ په راوستلو اړولېد . چې له بده بخته د خلق او پرچم د مزدورو او تالي څټو باندونو غوندې د روسي شاهنشاهي یرغلګر سور پوځ هم له بوګنوونکې ماتې سره مخ کړای شو .

څرنګه چې زمونږ د مسلمان ننګیال اولس پراتلولیو زیات څه لیکل شوي ؛ نو داځل غواړو ، له یوه بل اړخه پدې باب یو څو کرښې توري کړو :

دا اړخ پر روسي ملت او دولت زمونږ د روان اسلامي انقلاب د اغېزو څرګندونه دی ، چې د لته یې یواځې یوې بېلګې ته په اشاره بسیا کیږو :

زمونږ اسلامي انقلاب د وخت په تېرېدو د لړیوال عامه ذهنیت ترڅنګ د روسي مستضعف او نتلي ملت هغه له تائید او ملاتړ نه هم برخمن کېږي . د یوه روسي شپږکلن کمکي د «مرگ پر روس» وینا زمونږ د دغه ادعا یو ربښتینې شاهد دی . «مرگ پر روس» هغه جمله ده ، چې په ایران کې د روسي سفارت د یو لوړ رتبه مامور (امانوئلف) شپږکلن زوی د خپل سفارت په مخکې د انقلابي افغاني مجاهدینو له خولې د مظاهرو پر وخت بیا بیا دومره اورېدلې وه ، چې ان روسیې ته یې له ځان سره یوړه . او بیا چې په ۱۳۵۸ لمریز هجري کې یو ایراني هئیت مسکو ته لاړ ، نوموړي ورته د خبرو په ترڅ کې د خپل شپږ کلن زوی زده کړې پارسي جمله تفاخرا واوروله :

«مرگ پر روس»

ربښتیا چې که پرون ډاکټر سخاروف او کوزیچکین او نورو پر افغانستان د روسي شاهنشاهي تېرې غانده ، او په افغانستان کې یې د هغوی د کرغېړنو او ناولو اغراضو له مخه پرده پورته کوله ؛ نو نن د روس کوچنوټي او کوچنیان هم زمونږ د مجاهد اولس له خولې راوتي «مرگ پر روس» اروا پالونکې شعار زمزمه کوي .

پر افغانستان د روسي ښکېلاک تېرې او ورسره ماتې یې په ډاګه کړه ، چې د روسي شاهنشاهي مرگ را نژدې شویدی ؛ تمه ده چې د ځنکدن و روستي سلګۍ به یې نورې له اوږدېږي .

د هرات پیر له ښېرا سره آمین غبرګوو چې :

خدایا : هر که را خواهی بر اندازی، با درویشان در اندازی .

وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون o . الآیه

خبـر :

هفتمین یورش قشون مهاجم سرخ بر پایگاه برادران کاپیسا «پنجشیر»

روس ها علی الرغم تلاش های گسترده و فراگیر خویش نتوانستند از انقلاب اسلامی و ضد کمونستی در افغانستان، جلوگیری نمایند، چه ملت مسلمان و با شهامت افغانستان که بدون تردد و با ایمان سرشار و قوی در برابر تهاجم وحشیانهٔ روسها برحریم مقدس خویش (افغانستان)، دلیرانه پیاده شده و با پایمردی هرچه تمامتر در مسیر جهاد اسلامی خویش ثابت و استوار اند.

ولی روسها بعد ازین شکست خویش همواره در تلاش اند که گویا بتوانند تداوم انقلاب اسلامی افغانستان و عوامل تضمین کنندهٔ آنرا خنثی و خفه سازند. بنابرین چون قیادت جهاد در امارت پروان کاپیسا بمنظور ادای رسالت ایمانی و تضمین تداوم انقلاب، شکوهمند اسلامی از طریق توحید صفوف، انسجام و یکپارچگی نیروهای جهاد در افغانستان برونق موازین و تعالیم اسلام و اصول علمی جنگ، عملاً دست بکار شده و با قاطعیت تمام ضمن استفاده از آتش بس توانسته بودند پایگاه منظم و متشکل در نقاط مختلف کشور ایجاد نمایند، که این امر بوضاحت تام سرنوشت محکوم به مرگ و زوال روسهای متجاوز را در افغانستان برملاء میساخت، زیرا روسها بدون تردید زوال و فنای محتوم خویش را در وحدت و تنظیم صفوف جهاد می بینند، بنابرین تصادفی نیست که روسها برای هفتمین بار وحشیانه برپایگاه امارت پروان کاپیسا با توسل بمدرن ترین جنگ افزار های خویش یورش برند و بخاطر نابود ساختن هزار ها انسان معصوم و بیدفاع از گاز های سمی کیمیاوی استفاده کنند. روسها بمنظور جلوگیری از تلاش ها و ابتکارات علمی برادر (مسعود) بتاریخ شش ثور بعد از آنکه بمدت شش روز تمام درهٔ پنجشیر و نواحی آن را شدیداً مورد بمباران قرار میدهند، با بیش از بیست هزار عسکر و وسایط جنگی بدرهٔ پنجشیر حمله ور شدند، رزم آوران مجاهد که طبق هدایت فرمانده شان فعلاً در سنگر ها حالت دفاعی را اختیار نموده اند، با جسارت تمام در برابر قشون سرخ مقاومت نموده، تلفات سنگین جانی و مالی را بر دشمن وارد ساختند، دشمن با نهایت سراسیمگی و دست و پاچگی دوباره دست به سمپاشی زده که برادران با استفاده از تاکتیک جنگی، الی خنثی شدن اثرات گاز به نقاط امن پناه بردند ـ و بعداً دوباره بر مراکز قوای دشمن شبیخون زده دو جیت و یک هلیکوپتر را نابود ساختند گرچه میزان تلفات دشمن تا هنوز بدسترس ما قرار نگرفته انتظار گذارشات بعدی را خواهیم داشت.

بهمین ترتیب برادران مجاهد و رزمندهٔ نواحی پنجشیر چون سالنگ، کوهستان، اندراب و خنجان با شهامت و مردانگی علیه متجاوزین حمله برده، توانسته اند خسارات سنگین را بر پیکر دشمن وارد نموده اند، چنانچه در سالنگ از تاریخ اول ثور الی ۱۲ ثور ۳۰ عراده تانک ۱۵ عراده بیردیم، ۱۲۰ عراده موتر سهمات و تیل دشمن را از بین برده، (۹۰) تانک تیل را تخریب، ۲۰۰ تن عساکر روسی را کشته و ۶۰ تن از عمال و مزدوران روسی را که ۳ نفر آن صاحب منصب بوده اند به اسارت گرفته اند. همچنان در شمالی به اثر مجاهدات دلیرانهٔ برادران (۳۰) عراده تانک، ۱۵ عراده موتر مهمات نابود، ۱۲ تن از عساکر روسی و کارملی کشته، دو پوسته در «عبدالله برج» تخریب و افراد آن اسیر و یا بقتل رسیده اند.

همچنان در اندراب و خنجان (۷۰۰) تن از عساکر قوای مهاجم دشمن راهی جهنم شده اند.

تحلیلی از فاجعهٔ هفت ثور

جریان ۶۰ سال گذشته نشان میدهد که کمونست های روس برای رخنه کردن در امور کشورهای دیگر ، از راهها و طرق مختلفی کار گرفته اند ، اگرچه درین زمینه هدف آنها یک چیز بوده ، اما نظر به شرایط ، موقعیت و ارزشهای تاریخی و اجتماعی ملل ، چگونگی پیش آمد شان با کشور های مختلف از هم فرق داشته است .

با ارتباط به افغانستان، مشی تجاوز کارانهٔ بلشویکهای متکی به روس قدم به قدم و استفاده از فرصت‌های مساعد بوده است ، زمینهٔ اول رخنه کردن روسها در افغانستان امضای قرارداد ها افزایش در تبادلهٔ اموال و مهمتر از همه رفت و آمد های هیئات ها و سر ان دولتی بین دو کشور بوده است . در نتیجهٔ این موضوعات روسها توانستند احساس تنفر عظیمی را که در برابر آنها خصوصاً بعد از سرازیر شدن هزاران مهاجر از امارات اسلامی آسیای میانه به کشور ما ، نزد مردم مسلمان افغانستان وجود داشت ، ضعیف سازند . تا این مرحله حتی یک نفر هم در افغانستان حاضر نمیشد با روسها در تماس شوند و با آنها حجت نمایند ، زیرا آنها را مربوط گروه خونخواری میدانستند که بر مردم مسلمان خیوا ، بخارا ، خوقند و سمرقند و دیگر قلمرو های آسیای میانه از هیچگونه ظلم و ناروا خود داری نکرده بودند . اما امضای قرارداد ها ، رفت و آمد ها و تماس ها به سطح رسمی به روسها فرصت آنرا مساعد ساخت که از نزدیک با افغان های مؤمن در تماس شوند . در خلال این مدت یک تعداد مشاورین آن به افغانستان آمده در پرژوه های مربوط عمرانی شامل کار شدند و این موضوع سلسله تماس ها را بین دو جانب وسعت داد و روسها در بین جامعهٔ ما داخل شدند . اعمار یک تعداد پروژه ها که هر کدام روی غرض خاص ساخته می شد ، برای اولین بار زمینه را مساعد ساخت تا در موقع گشتایش پروژه های نو تأسیس ، اسم افغانستان و روسیه بحیث کشور های همسایه روی لوحه های سنگی در محل افتتاح پروژه ها نمودار گردد .

در همین دوره روسهای کمونست توانستند تعداد انگشت شمار را در افغانستان بفریبند و آنها را برای پیشبرد ایدئولوژی خود در خدمت گیرند . در اثر تلاشهای وسیع خویش بلشویکها توانستد (۱۰) سال پیش گروه پیرو خود را بنام خلقی و پرچمی بیشتر سازمان دهند و آنها را در یک سازمان الحاد و دشمن با مردم مسلمان افغانستان بسیج نمایند که این لکه ننگی است در تاریخ معاصر افغانستان ، زیرا

بار اول بود که یک مشت فروخته شده در نوکری اجانب الحاد روس داخل شدند و در دست درازی اجنبی بخاک ما و علیه اعتقاد مردم ما شریک گردیدند.

پیش رفتن قدم دوم روسها به افغانستان مصادف است به کودتای ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ محمد داؤد. درین دوره جریان در مسیری پیش رفت که روسهای بلشویک با خونجوشی از آن استقبال میکردند. زیرا بار اول (کمیته مرکزی) برای ادارهٔ امور دولت پدید آمد و چهره های چپ او و پرورش یافتهٔ دامان کمونست ها در کابینه و هم قوای مسلح بمیان آمدند. همچنان مشی دولت جدید خصوصاً در (خطاب بمردم افغانستان) بلشویکها را نهایت خوش ساخت که اینک جریان در افغانستان بخواست شان انکشاف کرده است. در عین حال برای بار اول کلمات (دموکراتیک، توده زحمتکشان و اصلاحات ارضی . . .) لغات موجود در قاموس کمونست ها در بیانات رسمی و در مطبوعات افغانستان راه یافت. اما نیرو گرفتن احساس ضدیت در بین مردم و مخالفت روز افزون در بین ملل اسلامی و کشور های واقعبین غیر منسلک، بالاخره محمد داؤد را و ادار ساخت که از سرعت درین راه بکاهد، چهره های کمونست را از کابینه دور سازد، کمیته مرکزی رالغو نماید و سفر های حسن نیت بکشور های اسلامی انجام داده چنین نشان دهد که بیش ازین سیر اوضاع در کشور به نفع روسها نیست. همین وقت است که روسها دست اندر کار بر انداختن رژیم نو بنیاد جمهوری در افغانستان شدند.

قدم سوم روسها با ارتباط به رخنه کردن در کشور ما عبارت است از براه انداختن کودتای خونین ۷ ثور ۱۳۵۷ که سر آغاز دراز شدن دست روسها بصورت غیر مستقیم و بعد هجوم مستقیم آنها در ۶ جدی ۱۳۵۸ به افغانستان میباشد. درمرحلهٔ اول این دوره روسها تلاش کردند اغراض شانرا از طریق صدور فرامین باصطلاح انقلابی در کشور ما پیاده کنند. این مرحله را میتوان رخنه گری تدریجی روسها در امور کشور ما دانست. درین مرحله مردم خود را با پلانهای طرح شده دشمن روبرو یافتند. روسها در نتیجهٔ پیدا شدن شقاق بین اوضاع خلق و پرچم، جناح خلقی ها را بخدمت گرفتند و خلقی ها درین مرحله به وجه احسن از خوش خدمتی به نفع بلشویکها برآمدند، فرامین یکی بعد دیگر انتشار یافت و در خلال این مدت چهره مومن، روحانی، وطندوست و باثبات در چنگال گروه خلقی ها قرار گرفتند، زندانها از مومنین و وطندوستان مملو شد، عدهٔ زیاد جام شهادت نوشیدند و چه بسی از چهره های مومن و وطندوست چه شکنجه هائی که از دست خلقی در حضور مشاورین نا بکار روس بدیدند، درین میان عدهٔ از پرچمی ها نیز در خلال مخالفت با خلقی ها در جنگ افتادند، اما روسها از آنها حراست کرد و به خلقی‌ها اجازه نداد که این ها زیر تیغ بروند.

با ارتباط به مقاومت مردم ما در برابر دوره کوتاه اما بسیار خونبار خلقی باید گفت که درین مرحله آنها دیدند روسها میخواهند با صدور فرامین، زندگی شان را رنگ کمونستی میدهد، لذا ابتداء با دست های خالی و سلاحهای ابتدائی به مقاومت شروع کردند. اما در مرور زمان با فرار تعداد زیاد سربازان و صاحب منصبان مومن و وطندوست از زیر پرچم رژیم دست نشانده، مردم ما مسلح شدند.

درین وقت بود که لرزه بر اندام گماشتگان افتاد ، تره‌کی و امین نا امین یکی بعد دیگر سر به نیست شدند وزمینه برای آغاز مرحله جدید تجاوز کمونست ها بخاک ما فراهم شد .

در ۶ جدی ۱۳۵۸ قشون با ساز و برگ روس بخاک ما یورش آوردند و چهرهٔ فروخته شده و پروردهٔ دامان الحاد روس یعنی ببرک کارمل را به کرسی نشاندند این وقت بود که مردم ما دیدند تشویش قبلی شان از دراز شدن دست روسها بخاک شان و اقدام مسکو برای تبلیغ الحاد دربین مردم ما بکلی بجا بوده است . درست است که روسها توانستد در یکی دو روز اول در شهرهای عمده و محلات ستراتیژیک جا بجا شوند ، اما این جا بجا شدن آنها بمعنی فرورفتن پاهای خرس وحشی روس در مرداب بربادی بود و اکنون که شش سال از هجوم روسها به خاک اسلامی و آزادهٔ ما میگذرد واقعیت این موضوع را نه تنها ما و جهان بلکه خود روسها نیز با چشمان باز می بینند .

دید روسها درین موقع با ارتباط به کشور ما متوجه دو نکته بود ، روی اینکه استبداد و کشتار خونین دوره کوتاه خلقی ها دیگر تاب و توان مقاومت را از مردم افغانستان برده است و دیده اینکه اگر احیاناً مردم‌افغانستان بحیث یک کشور ۱۵ ملیونی درفش مقاومت را علیه آنها بلندکنند ، کجا چنین توانی درین مردم وجود خواهد داشت که در برابر قدرت وحشی و بی سروپای روس مقاومت کنند . اما اینک بازهم‌گذشت شش سال گذشته نشان میدهدکه نه تاب مقاومت از مردم مسلمان افغانستان رفته و نه اکنون سوال قوای بیشمار روس درمیان است . همین اکنون هر جهان‌گردی که در وادیها ، دشت ها و در شهرهای افغانستان دو چیز را بوضاحت می بیند ، اول هزاران لاشه و بدنهٔ متلاشی شده تانکها وسلاحهای ثقیلهٔ روس مهاجم و دیگر سر های بلند مجاهدین قهرمان راکه هر کدام با سلاحهای خفیف شان ، از بام آسیا ، از غرور آسیا ، از سرزمین اسلامی افغانستان و از عرف و افتخارات تاریخی خویش در برابر قدرت شماره یک جهان پاسداری می‌کنند .

بعد از انکه روسها مستقیماً وارد افغانستان شدند ، دیگر صفوف مجاهدین نشرده اما طولانی شد ، آنها بچهره های و رزیده جهاد مبدل شدند ، لوای خورد و بزرگ و زن و مرد از بین رفت ، همه برای یک هدف و برای یک موضوع دست به جهاد شدندکه آن بلند نگهداشتن لوای اسلام و آزادی در خاک شان است . درین دورهٔ شش سال روسها تمام تجارب قبلی خود در جهانگیری را در خاک ما پیاده کردند . اما هرتجربه چون صخره سنگی از میهن ما برخاست و به چهرهٔ پلید آن خورد . نه تطمیع ، نه وعده ، نه نیرنگ و نه تعجیز و زور نمایی بر ارادهٔ مردم ما کارگر افتاد، بلکه هر روز ، هر ساحه و هر بر خورد درس جدید مقاومت برای آنها داد ، درس مقاومت در برابر مهاجم ملحد ، درس مقاومت در برابر نیروی وحشی قرن .

همین مقاومت قهرمانانه مردم مسلمان افغانستان بود که امروز بنیاد کمونیزم جهانی را به لرزه انداخته است ، اعتبار جهانی آنرا از بین برده و قدرت جهنمی و طاغوتی آنرا ذلیل اراده و مبارزه خود کرده است . روسهای مهاجم ، نیم قرن نام تجاوز گری و اعتبار جهانکشایی خود را در افغانستان از دست دادند ، حال روسیه کمونست نه در داخل قلمرو خود اعتباری دارد ، نه در خانوادهٔ کشورهای سوسیالستی

و نه در بین کشورهای اسلامی و غربی . اکنون قصه پیروزیهای مجاهدین افغان قصه شیرین عصر ماست، قصه شیرین درهم کوفته شدن نیروی طاغوتی جهان به دست یک تعداد مجاهدین که از نگاه سلاح ، آموزش نظامی و تعداد در برابر قدرت ۱۱ ملیونی اردوی روس اصلاً غیر قابل مقایسه است .

بعد از هجوم قشون سرخ به افغانستان اسلامی ، مردم ما برای بر آورده شدن اهداف مختلف می رزمند ، صیانت از دین اسلام ، حراست از آزادی میهن و محافظت ارزشهای تاریخی و انسانی که مردم افغانستان بهرکدام آن بخود می بالند . اکنون بعد از شش سال تجاوز وکشتار وحشیانهٔ روسها ، همه مردم جهان می بینند که ما یک ملیون شهید داده ایم ، پنج ملیون نفر از مردم ما بحیث مهاجر آواره شده در قلمرو های اسلامی پاکستان و ایران بصورت موقت زندگی می‌کنند ، دانشمندان استادان ، و انجنیران مجبور به ترک وطن شدند، کانون های علم و فرهنگ همه در اثربمباریهای روس بخاک توده مبدل شد و تعداد زیاد شهرها ، قصباب و دهات ما بخاک برابر گردید ، اما ازمیان این همه کشتار های وحشیانه و ویران های بی مثال ، هنوز مردم مسلمان افغانستان چون کوه استوار بجایش استاده است و تکبیرگویان هر روز و شب بر ستون های دشمن یورش میبرد و حماسه می آفریند ، حماسه جاویدان و غرور آفرین ، باینصورت کودتای خونین ثور اگر برای مردم ما باعث دادن قربانی ها و ویرانی ها گشت ، اما جریان مقاومت آنها درسی شد برای جهان بخصوص ملل کوچک و نو آغاز که هر روز در خوف هجوم و حمله روسهای وحشی بودند .

مردم مسلمان افغانستان یقین دارند که بالاخره ازین امتحان بزرگ موفقانه بدر می شوند ، اما این امتحان آنها درسی است برای دیگران ، دیگرانی که مورد هجوم و توطئه بلشویکهای روس بودند . ما روی خرابه های موجوده وطن خود زندگی افتحار آمیز آینده را اساس خواهیم گذاشت و پارچه های رنگین موجود بر مزار شهدای ما قصه گویی حماسه زمان خواهد بود ، زمانی که مردم مسلمان و آزاده افغانستان با نیروی ایمان و احساس وطندوستی زنجیر های طلسم انقیاد روس را می شکنند و صدای پرترنم ایمان و آزادی از قلب آسیا در سراسر جهان بلند می کنند . جهاد مردم مسلمان افغانستان بسرعت بسوی پیروزی نهایی روان است .

خداوند شما را با طلوع آفتاب دین اسلام عزیز گردانید پس زمانی شما را ذلیل میسازد که عزت خود را در غیر آن جستجو نمائید .

(حدیث نبوی)

شکست جهانی کمونزم

دکتور محمد ظاهر صدیق

باگذشت سال پار و آغاز سال لوشمسی، این موضوع مورد توجه همه بخصوص هواخواهان عدل و انصاف در سراسر گیتی قرار میگرد که سیر عموم اوضاع در جهان خصوصاً در خطه های تحت تصرف و اشغال نظامهای الحاد آلهم به سردمداری کریملین از چه قرار بود . در جریان پنجسال اخیر از جمله سال گذشته برای کرسی نشینان کریملن سالهای شکست و هزیمت و سالهای رسوای و روسیاهی بوده است . پیش ازان اکثر اوقات در چنین مواقع سردمداران کریملین طی بیانات پر طمطراق شان که غالباً دو سه ساعتی دوام میکرد ، می برای جهانیان داد از صلح و آشتی میزدند و پیشنهادات فریبکارانهٔ خود را شمار میکردند و برملل تحت تسلط شان افتخار می فروختند که گویا نظام مفسد کمونستی برای آنها مراحل اولین پیشرفت را به ارمغان آورده است و روسها درین کاروان وحشت ور یا در جلو قرار دارند.

امااما و جهانیان همه می بینیم که در خلال سالیان اخیر سردمداران کریملین از آن بیانات دروغین و از آن افتخار فروشی ها بازمانده اند و اگر حلقه های سطحی نگر جهان از منافع اندک شان چشم می پوشیدند و حصار اقتصادی بدور کریملین تنگتر می شد ، به یقین قطار های خریدنان و سبزی ناب هم در روسیه تزاری و قلمرو های تحت اشغال آن در داخل سرک‌های عمومی و بداخل پارکها میرسید .

روسیه سرخ یا قدرت جهنمی عصر ما در جریان سال گذشته در همهٔ ساحات زندگی زیر لگد عدالت جهانی قرار داشت . در جریان این سال نتوانست طومار دروغین ، پشنهادات صلح خود را در مقر ملل متحد به رخ جهانیان بکشد . درست در روز ـ های که جلسات سالیانهٔ ملل متحد در پائیز سال گذشته دا یرمیشد و پیشنهاد تازه روسیه سرخ برای استفادهٔ صلح آمیز از فضای خارجی کرهٔ زمین به ملل متحد ارائه می گردید ، روسها با استفاده از جت های جنگی و راکت طیاره مسافر بردار کوریای جنوبی را بر فرار جزیرهٔ کوچتکا که آنرا در پایان جنگ دوم جهانی از پیکر خاک جاپان جدا ساخته بودند ، با ۳۶۴ مسافر آن متلاشی ساختند و همه را کشتند .

مهمتر ازان روسها در هر یک از اجتماعات جهانی نتوانستند چهرهٔ کثیف و دست های خون ـ آلود خود را که به خون شهدای افغانستان تا آرنج آلوده بود ، از انظار پوشیده نگهدارند . همان بود که در ملل متحد که باز در جریان جلسات مجمع عمومی ملل متحد با آرای بیشتر ملل جهان محکوم شدند در کنفرانس ژینو مربوط ببحث برای تحدید اسلحهٔ ذروی ، روسها با گریز از صحنه

خواستند روی شکست های شان پرده افگنند . در کنفرانس صلح و همکاری اروپا در مادرید روسها چنان از انسان‌کشی و عهد شکنی خود شرمسار و سرافگنده شدند که نمایندهٔ آن اکثر روزها پشت میزش دیده نمیشد . در کنفرانس وزرای خارجه کشورهای اسلامی در بنگله دیش و متعاقب آن در کنفرانس سران اسلامی در کاسا بلانکا روسهای تجاوزگر هدف بیانات و محکوم سازی از طرف جهان اسلام بود .

در یک سخن سال پار بشریت شاهد محکومیت عظیم کمونیزم تجاوزگر روس در سراسر جهان بود و در هرجا روسها بیشتر رسوا شدند و از سالون های کنفرانس خجالت زده بیرون شدند.

درین سال روسها به سیاست آتش افروزی جنگ ادامه دادند و بخوبی دیدند که دسیسه شان در دوام جنگ ایران و عراق ، جنگ لبنان ، برخوردهای پراگنده در جنوب افریقا ، دوام کشتار و وحشت ویتنام در کمپوچیا بهدایت کریملین ، آتش افروزی در قلمروهای السلوادور از طریق مساعدت به رژیم مزدور نیکاراگوا پیش میرود ، اما مردم جهان دانسته اند که روسها میخواهند با ادامهٔ جنگ در قلمروهای دیگران ، جریان را به نفع خود انکشاف دهند و نیروهای ملل را تا مرحلهٔ سقوط به نفع خود ضعیف سازند . اما دست درازی روسها برای بسط تسلط در قلمرو امریکای وسطی ولاتین بر ناکامی انجامید و سردمداران کریملین نتوانستند از واژگون شدن رژیم کمونیستی در قلمرو کوچک گرینادا را جلو آیند و در تیرماه سال گذشته بود که نظام کمونستی موریس بیشاپ درهم شکست و روسها بزرگترین تختهٔ خیز خود را در امریکای وسطی از دست دادند .

در ساحهٔ اقتصادی در سال گذشته مردم روسیه تزاری و قلمروهای تحت اشغال شان با بحرانات و نا امیدیهای تازهٔ مواجه شدند . صرف ساحات زراعتی قلمروهای اسلامی آسیای میانه بود که غله باب روس ها را تهیه میکرد ، ملیون ها تراکتور و ملیون ها وسیله دیگر زراعتی اکثر بصورت نمود در کالخوزهای بنام روسیه راکد افتاده ، نه از غله درکی است نه از سبزی و میوه ، صرف انبارهای لباس بی ارزش و از رواج افتاده در برابر قطار مردم مظلوم انبار است و بس. در اکثر جمهوریت - های تحت تسلط روس ، مردم امروز هفته یکبار هم گوشت نمی خورند و چند تربوز کرمی که از کمونست های درپهار نشین برای اهالی مسکو باز می ماند در برابر خود قطارهای طولانی از زنان و مردان سالخورده را دارد که روزهای بازنشستگی را در رنج و محنت می گذرانند .

در بین این احتیاج و فاقه‌کشی، ملل تحت اشغال روس خصوصاً در قلمروهای آسیای میانه نه مواد مورد احتیاج در دسترس داشته اند و نه فضای آزاد برای ادای مناسک مذهبی شان و نه جریان طوری بوده که یک لقمه نان را که با عرقریزی بدست میاورند، بخاطر آرام بخورند. در روسیه تزاری از آزادی، احترام به کرامت انسانی و امکان سیر و سفر اصلاً وجود نداشته و سال گذشته این فشار بیشتر شده است.

دوام فشار و عدم دسترسی بمواد مورد نیاز از یک طرف و سیاست قتال و وحشت کریملین از جانب دیگر سبب شده تا کمونست های روس بصورت عموم و جلادان کریملین بصورت خاص منفور عام شوند و بی اعتمادی به سطح داخلی و جهانی علیه آنها فزونی گیرد. ملل تحت تسلط آن به حال طغیان آیند و متحدین جبراً متحد شدهٔ آن بخصوص در اروپا صف آرایی کرده برای درهم شکستن زنجیر اسارت الحاد روس قیام کنند، چنانچه قیام مردم پولند را تمام دسایس روس نتوانست فرونشاند، در آلمان شرق و چکوسلواکیا احساس نارضایتی عام شده و زمزمه برای رهایی از یوغ اسارت روس روز تا روز بالا میگیرد.

روسهای تجاوزگر با همه فشار و شکست اقتصادی و سیاسی خویش، باز هم روزانه ملیون ها دالر را در جنگ علیه مجاهدین افغانستان، توسط ویتنام علیه مردم کمپوچیا توسط مزدوران نیکاراگوا علیه مردم السلوادور، توسط مزدوران خویش برای ادامه جنگ در لبنان و توسط جاسوسان و گماشتگان خویش برای ادامهٔ جنگ بین ایران و عراق بمصرف میرساند. که این قشون کشی ها و این مصرف از خون ملت های تحت تسلط روس، تمام بشریت را سخت ناراحت ساخته است.

اگر این بررسی را در چند جمله خلاصه کنیم، نتیجه گیری ما این خواهد بود که جهاد مردم مسلمان افغانستان، روسهای تجاوزگر را به سطح جهانی روسیاه و بازهم به سطح جهانی مواجه به شکست ساخته است. مجاهدین افغانستان آزاده روسهای وحشی را ضربه زدند و در برابر همه جهانیان چهره کثیف و دست های خون آلود آنرا نشان دادند. همچنان افغانها به جهانیان نشان دادند که روسها مردم غیر قابل اعتماد اند و روسها از همکاری و حسن همجواری سؤ استفاده می‌کنند.

همین ضربه های پیهم افغان ها بود که فشار شان اندروپوف را هم روانهٔ جهنم کرد و هیبت و صلابت افغان های مجاهد بود که در روز قدرت گیری چرنینکو حین ایراد بیانیه در میدان سرخ مسکو در برابر ملت روسیه و نمایندگان از اکثریت جهان یک بار سطر را گم کرد و دوبار نفسش بند شد و نتوانست حرف بزند.

مارکسیزم او د ثور کودتا

لیکوال : «محمد نذیر»

که څه هم د کمونیزم عقیدتی او فلسفی ریښی له میلاد نه مخکی د وروته رسیږی، خو په نولسمه پیړی کی د مارکس لخوا د یوه اید یا لوژیکی ، اجتماعی او اقتصادی سیستم او تګلاری په بڼه را مینځ ته شو. کمونیزم په منځته راتلوکی د نولسمی اوشلمی پیړی تاریخی، سیاسی، اجتماعی او په تیره اقتصادی اوطبقاتی حالاتو، چاپیریال او حاکمه و اقعیتونو مهم لاس در لود . په نولسمه پیړی کی چی ټولنی محرومی او بی وز له طبقی او پر ګنی د لوږی پانګوال ښکیلاک ، ځبېناک ، زندی او استبداد له امله په سختو حالاتو کی وی او له هغه ناخوالو او نادودو ډک چاپیریال نه ئی د ځان ژغورنی او خلاصون لپاره هڅه او هاند کاوه ، د نوی اواز ، نوی - لاری او نوی سرغنا د منلو ، ودی ، بشپړتیا او بری لپاره خورا ښه شرایط وؤ. «مارکس» چی یوتګمار ، جاه طلب . او ور خڅاڼی سړی ؤ، لدی وخته ئی ګټه واخیسته. له ځبېناک، اجتماعی طبقاتی توپیر او استبدادنه ئی د کار ګرو ژغورنی او د «اجتماعی - طبقاتی عدالت» ! !، «ازادی» !!!!او کارګری حقوقو د تامین دروغجن اوازئی پورته کړ.

«مارکس» په ځوانی کی د یوه مجردبین او مجرداندی ایډیالیسټ فیلسوف «هیګل» شاګرد و ، چی د واقعیاتو ، اجتماعی طبقاتی نظام ، د ملتونو د سرنوشت او د هغه څه په باب ئی چی د مخکی پرمخ او د بشر په عینی ژوندکی تیریږی هیڅ فکر نه کاوه ، یو مطلق او مجرد «ایډیالسټ» و .

خوکله چی د «هیګل» په شاګردانو کی بیلتون راغی. یوی ډلی ئی له خپل استاد «هیګل» سره په تحقیقاتو او څیړنوکی مرسته کوله او بلی ئی نوی ارځښتونه په ګوته او جوت کړل . پر نوو ارځښتونو د نولسمی پیړی په لومړی نیمائی کی په فرانسه ، انګلستان او المان کی د اجتماعی مبارزو پیل او له ۱۸۶۰ نه تر ۱۸۷۰ پوری د کارګری مبارزی اوج یولړ جاذبی را پیدا کړی، چی د هیګل د شاګردانو یوه ډله ئی ځانته را کښله . مارکس هم له هغی ډلی څخه و چی له همدی وخت نه ئی د اقتصادی او د اجتماعی مسایلو پر تحلیل پیل وکړ.

مارکس د هیګل د یا لکتیک پرچپه کړاو له طبیعت نه ئی ټولنی او تاریخ ته پراختیا ورکړه . او هغه ئی د خپلو عقد و او غـزیـزو د مړښت لپاره د ښکیلاک ، ځبېناک او راز راز اجتماعی ، او اقتصادی نا دودو ځپل د بشریت د لا غولولو په نیت خپل شعار او مبارزی ته (د ده په ګومان) د علمی ، اصولی او منطقی بڼی ورکولو بنسټ وښود ، مارکس په تاریخی او ټولنیزو واقعیتونو او پدیدو کی داسی مطرح کړه «چی د هری ټولنی زیربنا تولیدی نظام دی ، او کله چی تولیدی وسایل و ده او پرمختیا کوی، همدو مره د

تولیدی وسایلو او تولیدی
مناسباتو ترمنځ انډول له منځه
ځی او د کارګرانو اجتماعی
اګاهی او شعور هم لوړیږی آو
په انقلاب «لاس پوری کوی»
مارکس د دی انقلاب نتیجه پر
حاکم طبقاتی، اجتماعی او سیاسی
نظام باندی د کارګر بری ښوده،
او ویل به یی دا یو طبیعی او
پرتاریخ او ټولنه مسلط اصل
او قانون دی . او دا تیوری یی
«تاریخی ماتریالیزم» یعنی له
مادی او اقتصادی زاوئی د ټولنیزو
واقعیتونو او حقایقو تحلیل ،
تعلیل او کشف و با له ، تردی
اندازی یی خپله پورتنی بی بنیاده
انګیر له پخه او مسلطه وګڼله
چی ویل به یی لکه څرنګه چی
د هوا پوهنی وسایل د هوا
څرنګوالی اټکلوی ؛ همداسی
«د تاریخی ماتریالیزم» پوسیله
د ټولنو تاریخی ، طبقاتی او
اجتماعی برخلیک (سرنوشت) ،
سیر او تګلوری معلومیدای شی .
مارکس نظریه در لوده چی هره
ټولنه باید پنځه تاریخی مرحلی
تیری کړی . لکه څرنګه موچی
مخکی وویل، مارکس تولیدی نظام
او مادی حالات د ټولنی ژیر بنا
ګڼل ، نو له یوی تاریخی مرحلی
نه بلی ته او ښتون یی هم د -
ټولنی د مادی حالت محصول

ګڼه . او وائی چی کله د
ټولنی نظام بدل شی د هغی
ټولنی ، فکری ، اجتماعی ،
سیاسی ، حقوق اخلاقی، او . . .
سیستمونه چی د مارکس په ګومان
د ټولنی «روبنادی» حتماً او جبراً
بدلیږی. مارکسیزم پدی او ښتون کی
دهیڅ راز طبقاتی، اجتماعی، سیاسی
او یا فردی څواک د ارادی او
دریځ رول او لاس ته په ارځښت
قایل ندی ، له یوی خوا د
نولسی پړی د لویدیز پانګوال
طبقاتی ، اجتماعی ، سیاسی
او . . . ناوړوا او ظالمانه
مناسبات او حاکمیتوله ژو ، له
بلی خوا د هغه وخت دحاکمو
ذهنیتونو او واقعیتونو په پام کی
نیولو سره د مارکس پر مکر او
فریب ولاړه فکری طرحه او
له بلی خوائی د کارګرانو د
ازادی ! ! ! اجتماعی ، طبقاتی
عدالت برابری ! او . . .
زړه وړونکی او تا وده شعارونه
او نیاری مقرری وی چی
د مارکس فکری ، اجتماعی
نهضت په نویدیزکی د یوڅه وخت
لپاره د کارګری نهضت لقب
و ګاټه ، خو له کومه ځایه چی
مارکسیزم پر طبیعت ، ټولنو او
تاریخ د حاکمی واکمنی ارادی
د خپښتن د ارشاداتو
په الهام نه ؤ ولاړ، بلکی دپستو

او حیوانی عقدو او غریزو
اخیستی وړی «مارکس» د خیالاتو
او انګیرنو مجموعه وه، چی د هغه
وخت د یمن ، اجتماعی جریاناتو
له مطالعه کولو و روسته یی
مطرح کړل، نوځکه د ټولنو او
تاریخ سرنوشت اوسیر په
ډیر لیروخت کی د هغه د علمی
ایډ یا لوژی ! ! ! «تاریخی
ماتریالیزم» ! ! ! او اقتصادی
دیترمینیزم ! ! د فکری او تحلیلی
طرحو عنکبوتی تارونه تار مار
کړل ؛ ځکه څومره چی به
په اروپاکی پانګوالی اوج ته رسیده
همداومره به پرکارګرانو طبقاتی
ظلم ، محرومیتونه او اقتصادی ،
اجتماعی نادودی زیاتیدلی او
کارګران به د حاکم نظام
پرخلاف مبارزی او انقلاب ته
زیات هڅیدل ؛ نو ځکه مارکس
فکر و کړ چی څومره د ټولنو
مادی او تولیدی حالت وده
او پرمختیا مومی ؛ همدومره د
سوسیالیستی انقلاب په لور نږدی
کیږی ؛ خوکه چی لویدیزه پانګوالی
وینه شوه او دائی تشخیص کړه چی
د طبقاتی تو پیر زیادښت زموږ په
وړاندی د کارګرانو خصومت او
کرکه لوړوی ، نو د کارګرانو
حقوق یی زیات کړل، چی په نتیجه
کی کارګرانو د مبارزی او
انقلاب فکر له مغزو وایست .

او پدې رول مارکس چې د تاریخ لپاره کوم سرنوشت او مسیر پیشبینی کړی ؤ بالکل غلط شو . هغه ویل لومړی «المان» «کمونیستی» «انقلاب» ته رسیږی بیا «انگلستان» بیا «فرانسه» ، بیا «امریکا» او ترټولو وروسته روسیه. حال دا چې وینو واقعیت د دې پرعکس دی . پـه آلمان کې چې بایـد تـر ټولـو روومبـی کمونیسـتی انقلاب شوی وای «د پرولتاریا» پرځای فاشیست واک ته ورسیدی . او تر هرځای زیات د پرولتاریائی او کمونیستی نهضت ځپی، او په بدل کې ئی په وروسته پاتی او افریقائی قبایلو او ټولنو کې مارکسیستی انقلاب راغی .

په افغانستان کې د ۱۳۵۷ کال د غـوائی کمولیستی فاجعی ، پس منظر او عواقبو یی یوځـل بیا د مارکس - لینین بې بنیاده طرحی ، نقشې او د بشریت د ـ اسارت او ښکیل لپاره د هغوی فکری تحلیل او پیشبینی ، د ـ اجتماعی عـدالت (!) ، طبقـاتی برابری (!) او ازادی دروغجنی او بې شرمانه لاپې شاپې رسوا کړی.

لومړی دا چې هغوی به ویل چې د کارگری انقلاب د پیل او بری لپاره باید د ټولنې عینی او ذهنی شرائط برابر وی . یعنی ټولنه‌دې‌په تولیدی لحاظ پوره پر مختللی وی . صفت یې مدرن وی او په تولید کې یې د عصر او دوران پر مختللی تولیدی وسایل پکار وړی. د تولیدی وسایلو او تولیدی اړیکو ترمنځ الدول نه وی . اود تولیدی وسایلو د تکامل له امله د کارگرانو سیاسی او طبقاتی شعور او احساس د حاکم نظام پرخلاف مبارزې او انقلاب ته پوره تیار او د انقلاب د رهبری جوگه وی .

خو په افغانستان کې کمونیستی کودتا پداسې حال کې و شوه چې پدې ټولنه کې فیود الیزم هم نه ؤ عصری شوی . تولید پیخی لومړنی بڼه در لوده . د افغانی ټولنې په تولیدی نظام کې هیڅ داسې محسوس او بنیون ، پرمختیا او بشپړتیا نه وه پیښه شوی چې گنې هغه ذی د مارکسیزم د تحلیل ، تعلیل او تفسیر له مخې پر ټولنه حاکم سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی، فکری او . . . سیستم ، نظـام ، اړیکی ، سازمانونـه او موسسې بدلې کړی وای . او نه تاریخ به افغانی ټولنه کې د غوائی د پیښې تر پیښیدو مخکې کوم کار گری نهضت مشاهده کړ ، بلکې پـه روس پوری سیاسی بانډ وُ،چې د کارگری انقلاب څرگ یې پورته کړ .

له نومړی پیښی ۱۵ کاله مخوا روسی امپراتوری د افغانستان له سیاسی او اجتماعی حاکمی فضا او شرایطونه گټه وکړه او دیوه کمونیستی بانډ په را منځته‌کولو یې لاس پوری کړ ، علاوه پردې چې یو کار گری نهضت نه ؤ . دیوه سیاسی جریان په حیث یې هم په منځ ته راتلوسکې د مارکس د تحلیل له مخې د ټولنې مادی او طبقاتی حالت زیر بنایی رول نه درلود ، یوازی د هیواد له بې کفایته او غیر ملی سیاسی حاکمیت او چا پیریال نه د روسی ښکیلاک د گټې محصول و . یعنی په افغانستان کې د کمونیستی جریان منځ ته راتلل د مارکسیستی فکر له مخې د توجیه او تعلیل وړندی . او تراوسه نه روسیې او نه یې مزدوروکمونستانوپدې وس موندلی‌ءچې د ټولنې د تولیدی نظام ، طبقاتی او اقتصادی حالت له مخې دی د کمونستی بانډ و نو را منځ ته کیدل تحلیل او توجیه کړی .

په افغانستان کې د زرپیرو کمونیستی بانډونو له شرمه ډک تاریخ دابیې چې په افغانستان کې د کمونیستانو پاتکیزماده او طبقـاتی پایـگاه ، د سیـاسی نهضتونو سازمانونو ، سیاسی ، طبقاتی واقعیتونو او حاکمیتونو او بـدلونـو په باب دریځ او

تګوری هیڅ یو هم د مارکس د تحلیل له مخې د ټولنې مادی شرایطو او تولیدی نظام نه ټاکل؛ بلکې ټاکونکی لاملونه یې د روسی تشکیلاتاشاری او مصالح وو.

که چې داود خان د یولړ سیاسی اختلافاتو له امله د خلق، پرچم د باندونو مشرانو «تره کی» حفیظ اله امین، ببرک او... بندیان کړه. پداسی حال کی چې د ټولنې تولیدی نظام، مادی او کارګری حالت هیڅ بدلون نه و موندلی خودغوائی په او وم شهاربوشمیر مزدورو او ځانپلورو صاحب منصبانو د کمونیستی استعمار په ایغ ملاتړ او اشاره اقدام وکړ او د مارکس، لینین په اصطلاح هغه سیاسی ماشین چې د طبقاتی خصومت اواړ پیچ محصول دی (دولت) نسکور کړ او باید وپوښتو چې مارکس او لینین خو تولیدی نظام د ټولنې زیربنا او سیاسی، اجتماعی سیستم او مؤسسی یې رو بنا ګڼلی او ویل به یې تر هغی چې زیر بنا نه وی بدله شوی رو بنا نه اوړی. ګوروچې د افغانی ټولنې تولیدی نظام هیڅ بدلون ندی کړی. حتی د دی ټولنې د کارګرانو او کمونستانو په اصطلاح زیار ایستونکو انقلاب او مبارزی ته چمتوالی خولاځه چې د حاکم اقتصادی نظام پر خلاف ورسره د طبقاتی اړو دوړ و جګړی شعوری احساس هم شته.

د مارکس، لینین د فکری طرحی د تاریخی ماتریالیزم له مخې خوباید افغانی ټولنی د کارګری انقلاب په لور یدی ټولنه کی د تولیدی وسایلو د پرمختیا له امله د کارګرانو د سیاسی طبقاتی شعور د بشپړتیا او لوړتیا په په نتیجه کی یوه اوړ ده طبقاتی مبارزه شوی وای. او ددی انقلاب سر غنا باید د کارګری طبقې پلاس کی وای. حال دا چې د لته یوه منظمه کارګری اتحادیه هم نه وه چې د کمونیستی امپراتوری لاس پوځی سیاسی، نظامی باند دارک پرسر د کارګری انقلاب جنډه ودروله. او پدی ډول یوځل بیاد کمونیزم د فکری تاریخی مخکښانو (مارکس، لینن) د علمی طرحی!!! او تاریخی اصولو د کشف او پیشبینی د ناکامی، ابتذال او بې بنیادی نغاره ووهل شوه.

دعوت براه خدا (ج) و تلاش و فعالیت بخاطر اعلای کلمة الله، مبارزه در راه ریشه کن ساختن فساد و تباهی ـ و جهاد برای بر چیدن نظامهای جاهلی و جبیه و مسئوولیت دایمی و همیشگی مسلمان است. این کار یک عمل موسمی و یا یک کردار نمایشی نیست، هر مسلمین و بخصوصاً یک داعی و مجاهد مسلمان وابسته به زمان و مکان خاص و معین نیست ـ دعوت نماید و تبلیغ نماید و جهاد و مبارزه کند، و درین راه از خود احساس خستگی و نارا حتی نشان ندهد.

(از متن کتاب آموختنی های در مسیر انقلاب اسلامی)

رژیم دست نشاندهٔ کارمل

در آستانهٔ زوال و نابودی

شهرت ننگیال

تاریخ گواه این حقیقت است که مردم مسلمان و قهرمان افغانستان هیچگاه تسلیم زورگویان و تزویر پیشه گان استعمارگر نشده و در مقابل تجاوز و حملات آنها مانند کوه آهنین و فولادی استاده و در حفظ و نگهداشت مقدسات و استقلال خود تا آخرین لحظه حیات با آنها دست و پنجه نرم نموده اند.

افغانستان بارها مورد تاخت‌وتاز جباران زمان واقع گردیده است. موقعیت ستراتیژیکی این سرزمین باعث آن گردیده که همیشه مورد حملات و مسابقات استعمارگران گردد ولی در مقابل، مقاومت و پایمردي افغانها به آنها این مجال را نداده است که به حصول نیات پلید خود دست یابند از همین جهت بارد گر با تغییر چهره ها و با طرح نقشه های گوناگون داخل صحنه گردیده و از انجام وحشیانه ترین اعمال دریغ نورزیده اند اما در مقابل ایمان و اراده آهنین افغانها چنان به شکست مواجه شده اند که خود را شکار دامهای زور - زر و تزویر شان می بینند و همیشه شکست پیهم و مفتضحانه دامنگیر شان گردیده و داغ حسرت بدل برده اند.

از اسکندر تا چنگیز و انگریز و فعلا روسها همه و همه با نقشه ها، د سیسه ها و طرحهای مختلف و به راه انداختن همه توطئه ها نتوانستند مردم افغانستان را اسیر امیال «منشانهٔ خود نمایند متجاوزین طی قرون متمادی بارها به این سرزمین تجاوز نمودند، بستند، کشتند و ویران کردند، اما آرمان تسلط و حکمروائی را دراین خطه نتوانستند عملی نمایند و با این ارمان در ته خاک رفتند.

مبرهن است که باعثهٔ زوال و نابودی جباران، استعمارگران و طواغیت از کوه پایه های این سرزمین سر چشمه گرفته و منبع الهام و قیام در مقابل ستمگران زمان حرکت و اراده راد مردان این خطهٔ باستانی شناخته شده است.

هر بار که ستمگری با غرور و افتخار از اشغال کشور ها به سرحدات افغانستان رسیده است با چنان مقاومت مواجه گردیده که طعم و لذت اشغال سرزمین های دیگری را در حلقومش به زهر مبدل نموده و با آنکه آخرین نیرو و توانائی اش را بکار انداخته نتوانسته است قدمی فراترنهد، و علاوه بر این نه تنها آفتاب اقبالش در همین سرزمین غروب نموده بلکه بیشتر ملتهای که زیر

سلطه آنها قرار داشت با الهام گیری از مقاومت افغانها به آزادی نایل آمده اند .

امپرا طوری بریطانیا که آفتاب در قلمروش غروب نمیکرد زوال و نابودیش از دره ها و کوه پایه های فخر آفرین همین سرزمین آغاز یافته و این افغانها بودند که بار اول استعمار بریطانیه را چنان شکستی دادند که از قوت شمشیر آنها نیم قاره هند «که قبلاً نیز مشعل تابان اسلام را درآن قاره روشن نموده بودند» از تسلط استعمار انگلیس رهایی یافت .

به حق است اگر بگویم که خداوند تعالی درین ملت استعدادی بودیعه گذاشته است که مستکبرین، طواغیت و استعمار گران را توسطش و اژگون میسازد .

دیروز استعمار انگلیس و امروز استعمار سرخ از پایمردی و شمشیر ملت مؤمن افغانستان همچنان به تنگ آمده که نقشهٔ ها و پروگرامهای دور و دراز وسعی وتلاش هائی را که از سالیان ادامه دارد نقش بر آب نموده اند ، درست خواهد بود که یاد آور شویم که خداوند متعال برای درهم کوبیدن مستکبرین و جباران در بین جوامع ملتی را برگزیده است که از ناحیه وسائل و تجهیزات ضعیف ، اما قوت ایمان ، اراده و پایمردی آنها این کمبود عادی را جبیره نموده است و بیشک که خداوند بحال و استعداد این ملت دانا بود که این افتخار را تفویض و نصیبش نمود . و این حقیقت بر هیچ کس پوشیده نیست که در همه ادوار تاریخ علمبرداران راه حق و آزادی از همین خطه ظهور نموده و همیش فریاد آزادی از قلب همین شیر مردان به جهان طنین افگنده و سر نوشت ملت ها را دگرگون ساخته است . امروز که استعمار سرخ بفکر تسخیر جهان در تلاش میباشد همین ملت سد راه آنها گردیده و چنان مقاومتی از خود نشان داده اند که دست آورد - های سالها سال زور - زر و تزویر آنها را پامال نموده است و همهٔ آنها را مانند قمار بباد باخت دادند .

بعد از شکست استعمار سیاه که استعمار سرخ جانشین آن گردید از احساسات جوامعی که علیه استعمار انگلیس داشتند استفاده نموده ، خود را حامی صلح و آزادی قلمداد نموده و تحت شعارهای فریبنده ، شیوهٔ استعماری خود را براه انداخت . حکام و زمامداران نا عاقبت اندیش وقت نیز اسیر توطئه های روسها گردیده که امروز در قبالش ملت ما به چنین مصیبتی مواجه است.

الحمد الله که امروز ملت مسلمان افغانستان مانند نیا کان پاک نهاد خویش در مقابل استعمار سرخ به چنان مقاومت دلیرانه و آگاهانه دست زده اند که سر مشق همه ملتهای در خواب رفته و استعمار شده گردیده و حتی امروز در بطن امپرا طوری روسیه نیز نورهای آزادیخواهی بلند شده است .

روسها فکر می کردند که افغانها که سالهای زیادی در حیطه حکام نامطلوب در محرومیت و شرایط دشوار محیط اجتماعی سیاسی و اقتصادی بسر برده اند نخواهند توانست دست بمقابله و مقاومت بزنند اما غافل از اینکه نیروی سازنده و محرک ایمان فرد فرد مؤمن این خطه را با وصف کمبود وسایل مادی، تجهیزات حربی و مشکلات فروان چنان نیروی بخشیده که توپ ، تانگ و طیاره در مقابل آن - سر تسلیم خم مینماید .

وقتیکه غلامان حلقه بگوش و بالد های خلق و پرچم در مقابل نیروی ایمان ملت مسلمان ما استادگی کرده نتوانستند بادار نشان (روسها) پیش آمدند ، در آغاز تجاوز مستقیم خود خیال

داشتند و فیصله نموده بودند که در ظرف سه ماه مقاومت افغانها را باید درهم شکست و به همین منظور از قساوت وحشت، و بربریت تام کار گرفتند - اما تا امروز که چهار سال سپری گردید نه تنها مقاومت افغانها تضعیف نگردید بلکه هر روز بر قوت و عظمتش افزوده شده میرود و مجاهدین سر سختانه در مقابل روسها به جهاد برحق خود ادامه میدهند - و نسبت به سال های گذشته نصرت و پیروزی های چشمگیری نصیبشان گردیده است - هر ماه و سالیکه سپری میگردد شاهد پیروزی مجاهدین و شکست و رسوایی روسها است در حالیکه یکطرف نبرد تنها ملتی قرار دارد که با دستان خالی، شکم گرسنه، پاهای برهنه اما نیروی خلل نا پذیر ایمان و عقیده بدون هیچ گونه یار و یاور میرزمند اما طرف دگر ابر جناور روسیه که از پشتیبانی بلوک کمونیستی برخور دار است قراردارد ولی بازهم پیروزی نصیب تهی دستان ایماندار گردیده است.

بقول مبصرین سیاسی و آژانسهای بین المللی روسها خساره گزافی را در قبال حمله بر افغانستان متحمل شدند، بقول آنها در افغانستان خسارات روسیه روزانه بالغ بر (۱.) ملیون دالر میگردد. در حالیکه در طی چهار سال گذشته در نیرو و روحیه مجاهدین کمترین ضعفی بوجود نیامده - چنانکه هشتاد و پنج فیصد اراضی کشور را در کنترول خود دارند. طوریکه بریژنف و اندروپوف با ترکی و امین نیز شامل قربانی هزار ها عساکر روس و هزاران هزار تانک و وسیله نظامی گردید، به هیچگونه موفقیت دست نیافتند امروز آواز میله های تفنگ و ما شیندار مجاهدین است که جهانیان را نه تنها از خطر استعمار برحذر میدارد بلکه روحیه بیداری و قیام را در مقابل ظلم و استبداد نیز به آنها الهام بخشیده است و پرده های ضخیم غفلت را از گوشهای آنها دریده و ثابت ساخته که رمز پیروزی در ایمان و عقیده نهفته است و جهانیان را ازین حقیقت آگاه ساخت که ایمان، به انسان نیروئی میبخشد که مشتش باتفنگ و تفنگش باتانک و طیاره مقابله کرده میتواند، امروز مجاهدین افغانستان علاوه ازینکه قشون سرخ را در هم کوبیدند در انتظار جوامع و ملل جهان نیز روسها را به رسوایی و افتضاح کشانیدند. چنانچه چهره پلید و خونخوار روسها که زیر ماسک صلح و بشر دوستی پنهان بود به همگی برملا گردیده و ماهیت استعماری و بشر دشمنانهٔ شان افشاگردید.

سالیکه گذشت به یاری خداوند متعال مجاهدین قهرمان ما به پیروزیهای چشمگیری دست یافتند در همه ولایت خصوصا کندهار، هرات، پکتیا، ننگرهار، وسمت شمال، وردگ و غزنی مجاهدین طی حملات دلیرانه خود ضربات کوبنده را بر پیکر قشون سرخ وارد ساختند - علاوه ازینکه حملات دشمنان را دفع و آنها را به عقب نشینی مجبور و محصور در پارک ها و قشله ها نمودند - کار و انهای حکومتی را با وسایل و سر نشینانش قلع و قمع نمودند در شهر کابل نیز طی حملات متعددی به سفارت، روسیه قصر دارالامان، بالاحصار، رادیوکابل وسایر اماکن و تأسیسات حکومتی خسارات مالی و جانی وارد گردیده که وقتاً فوقتاً اخبار آن چه از ارگانهای نشراتی اتحاد و چه از رادیو ها و آژانس های جهانی به نشر رسیده است.

در حالیکه سال نو را برای مجاهدین از خداوند متعال سال پیروزی قطع و نهایی استدعا مینمائیم اینک سند ذیل را که

یکی از نشانه های فتح مجاهدین در سال گذشته است که طی آن رژیم دست نشانده به ضعف و ناتوانی خود صریحاً اعتراف نموده به خوانندگان محترم عیناء نقل مینمائیم و مشاهده میگردد که دشمنان ما چنان دست و پا چه هستند که این دست پاچگی خود را بعد ازین خود هم پنهان کرده نمیتواند.

سند ذیل موقع فتح ولسوالی چک بدست مجاهدین افتاده است.

محترما !

۱- متعاقب رسیدن ما به چک وردک بارها از رفقا در زمینهٔ فرستادن قواء طلب کمک نمودیم ولی متأسفانه که الی زمان «شهادت دو تن از رفقا ، رفقا اطلاعات ما را در مورد دشمن یک چیز واهی - بی مفهوم و موهومی تصور می کردند که مسئولیت این قضیهٔ را نیز متوجه رفقا می دانم. همچنان باید متذکر گردید که بار ها در زمینه قوا به والی کابل یاد آوری کرده ایم تا زمانیکه قوا به چک ارسال نگردد ممکن نیست ارتباط میان ما و مردم تامین گردد . زیرا تماس آنها با ما زندگی آنها را به خطر می افگند . چنانچه این مسئله در جریان صورت گرفت که در نتیجه تماس یکتعداد از اهالی آنجا با ما زندگی خود را از دست دادند .

باید عرض کرد که از هنگام مراجعهٔ ما به چک برای یک عده از رفقای څارندوی دستور داده شده بود که آنها غرض تامین امنیت مسجد پل خشتی میروند اما آنها به چک فرستاده شدند و همچنان برای یك عده از رفقای نواحی حزبی تذکر داده شده بود که برای مدت ۳ و ۵ روز کار تبلیغاتی را در ولسوالی چك انجام می دهند .

۲- اکنون این مسئله نیز مشکلی بزرگی را برای ما ایجاد کرده است قراریکه رفقا مطلع اند یکعدهٔ ازین رفقا بدون اجازه قوماندان جبهه و سازمان حزبی چك دوباره عازم کابل شدند و یکعدهٔ دیگر نیزکه برای آنها از فعالیت ۳و۵ روزه در چك گفته شده بود نسبت مشکلات فامیلی که قبل از آمدن جبهه باید آنرا حل می نمودند مشکلات خود را لاینحل گذاشته به چك آمدند اکنون اصرار می ورزند که باید غرض حل مشکلات شان اجازه رفتن به کابل را دریافت نمایند که این مسئله نیز بالای روحیهٔ رفقاء و رفتن خود سرانهٔ یکعده اثر نا مطلوبی گذاشته است .

۳- از نظر غذا باید عرض کرد که از هنگام مراجعه ما به چک تاکنون در بعضی روز ها رفقا حتی تنها به خوردن چای جوشانده شده اکتفا کرده اند و از همه چیزیکه در شرایط سفر و حضر بخصوص در شرایط سفر بری و جبهه به افراد داده می - شود محروم اند و اثری از آن وجود ندارد .

٤- متأسفانه که یکعده از عناصر در داخل جبهه در جهت تضعیف آشکار روحیه رفقا و تخریب جبهه بصورت پلان شده کار می نمایند که باوجود انتقادات یاد آوری های متواتر و اخطاریه‌های مکرر به آنها این عناصر ازین عمل خود دست بردار نیستند . که موجودیت آنها در جبهه نه تنها یک امر اضافی بلکه به نفع دشمن می باشد .

٥- ازینکه هواء روز بروز سرد شده میرود و رفقائیکه به جبهه فرستاده شده اند لباس های زمستانی را با خوده نیاورد اند . رفقا هم در خیمه زندگی می نمایند و هیچگونه سر پناهی جهت بود و باش آنها وجود ندارد . الی زمانیکه قوای مسلح به چک می آید و رفقا واپس به کابل خواسته می شوند باید لباس زمستانی برای

بقیه در ص ۴۲

سید فاروق

سر سپردگان روس و کمونیزم چه ماهیتی دارند؟

یکی از پی آمد های گرایش ، بما دیگری : سلب آزادی نفسانی از مقتضیات جوهر انسانی بیگانگی از خود ، تعلق‌گیری بغیر و بالاخره وابستگی به نیروی خارجیست .

فرد ما دیگرا ، بنا بر خصلت مکتبی اش ، کلیه قوای جهت فرا آوردن خواستهای مادی و آمال شهوانی بکار میاندازد . که این روش علاوه برتبعید نفس از معنویات فطری و ایجابات ذاتی ، انسان را تسلیم عوامل بیرونی میسازد که بموجب آن ، فرد آماده می شود تا شاهد مقصود را هر طوریکه باشد ، و لوبه سر سپردگی و مزدوری صاحبان و اختیار مندان آن بینجامد ، به آغوش بکشد .

شاهد مقصود و کعبهٔ آمال چنین افراد میتواند پول و ثروت باشد، دسترسی به قدرت و سلطنت کمائی شهرت و افتخار . که دستیابی به آنها را یا با مشاهده عینی‌جستجو میکنند و یا باتلقینات ذهنی تلاش مینمایند .

در قالب اصطلاح ، جستجو گران عینی را «سر سپردگان ثروت و قدرت و شهرت» و پویندگان ذهنی را «سر سپردگان نیرنگ و تزویر» گفته میتوانیم .

تزویر شدهٔ گان ، بر خلاف فریب خوردگان زر و قدرت که گنبد گدام زر و منار مهیب‌قدرت و ستارهٔ تابان شهرت در جلو چشمان حریص شان جلوه میکند ، در خیال رسیدن به رؤیاها ، هر آنچه از مقدسات و مکرماتی که دارند ، قربانی این راه مینمایند . در مسلک آنها ، دین معتقدات ، نوامیس و بالاخره وطن و میهن مفهومی ندارد . از هر طریق باطل و از شیوهٔ فاسد به این منظور استفاده می برند .

طلایه داران این مکتب جنایت انگیز و وحشت زا ، همانا پیشقدمان ایجاد وحشت ، ارتکاب جنایت و آدمکشان حرفه ای ، تجاوز گران بی فرهنگ و چپاولگران بی منطق هستند که برخلاف ادعای سعادتمند سازی جوامع بشری بدبخت سازی و سرنگون سازی آن ، عملکرد - های روشنتری دارند .

ننگ پرچمداری ، این مسلک شرم آمیز وحشت آور را در عصر کنونی ، جانیان معروفی چون لنین ، ستالین برژنیف و اندروپوف بدوش دارند که به پیروی از فرضیات باطل و نامعقول و متکی به ما دیگری خود ، ملیونها انسان زنده را بگورنیستی انداختند استقلال دهها ملت آزاد را غصب نمودند و جهانی را تباه ساختند .

بحکم ایجابات این مکتب بنیان کن انسانیت ، که کمونیزم درو دیوار آن را تشکیل میدهد ، حفظ ثروت و قدرت و شهرت این سه اصل آرمانی ، بعد از تصاحب آنها از واجبات است .

که بقول سیانتهی خود شان ، اجتناب نا پذیر و برگشت نا پذیر میباشد . اینجاست که در جهت تحفظ و صیانت آن ها ، بکار گیری جنایت آمیز ترین و فاسد ترین شیوه های برخورد و معامله را با مخالفان امری ضروری و حتمی میدانند . پس آنانیکه شتفیه این سراب سه رنگ اند ، چه شک است که با دریافت وعدهٔ رسیدن بآن ، ناموس و خاک

و آزادی، و بالاخره معتقدات خود را زیرپا نکنند و هماهنگ با موزیک آنان روی صحنه نیایند و نر قصند.

با ملاحظهٔ این واقعیتها درمییابیم که: خود فروشی، میهن فروشی، عصمت فروشی و الحاد گروهی هوسباز بوده که کشور اسلامی مان افغانستان عزیز، قربانی اهداف پلید توسعه طلبی ها قدرت جوئیهای سرد مداران، مکتب الحادی و مادی کمونیزم (روسان خون آشام) گردیده است.

این بی مغزان که جوهر انسانیت خود را نیز از دست داده اند، با بی حیائی و چشم پارگی تمام، چنان گلو پاره میکنند و نعره می زنندکه گویا افغانستان مستقل آزاد و دیموکراتیک است! قوای محدود دوست وفا دار، شوروی کبیر!! برای حفظ و دفاع سرحدات کشور از دستبرد گاه بگاه امریکائی ها پاکستانی ها، چینائیها و اجیران آنها، کمک مردم زحمتکش افغانستان و بنابر درخواست خود مردم قبول زحمت فرد موده که بعد از ختم مأموریت، دوباره به کشور شان باز خواهند گشت! پلانهای انکشاف و پروژه های اقتصادی در کشور روبه توسعه است! اشرار این مزدوران اجنبی روبه شکست و مردم به سرحد پیروزیست! در مناطق زیادی از کشور، مردم آمادگی خود را برای کمک با دولت انقلابیشان وازبین بردن اشرار، طی میتینگها اظهار نمودند، تعدادی از فامیلهائیکه فریب اشرار وطن فروش را خورده خانه های یشان را ترک کرده بودند، دوباره برگشتند !!!».

توجیهات زور گویانه ای از جنایات بی انتها که اعصاب انسان را تکان میدهد و وجدان آدمی را بهیجان میاندازد.

آخر کدام عقل پذیر فته میتواند که افغانستان با حضور ۱۳۰ هزار قشون مجهز روس، این قدرت استعماری شرق که آنهم دست نشاندگان خود را برفراز میلهٔ تانکها بدرقه نموده و تحمیل ملتی ساخته است که دستهای رد شان بر سینهٔ آن جالیان بی خاصیت کوبیده می شد، و فریاد های «روسهای متجاوز از کشور ما بیرون شوید» در سر تا سر کشور از میله های سلاح خشم مردم شلیک می شد، بازهم آزاد ومستقل بوده باشد؟

این شیادان لجوج به کدام منطق، جنایات خود و باداران کمونیست شانرا آشکارا بر حریم سر زمین اسلامی ما تجاوز نموده و بیش از یک ملیون فرزند این خاکرا بخون آغشته و اضافه از ۵ ملیون آواره از صاحبان ووار ثان این سر زمین به سطح جهان پراگنده است.

دفاع و تبرئه مینمایند؟ آیا کمک دوستانهٔ گرگ خونخوار همین است؟ لطفاً نشان بدهند که جسد کثیف و خون آلود کدام خارجی جز روسها و دیگر وابستگان و مستعمرهٔ آنها، در سنگزار های افغانستان افتاده است؟

آیا مزدوران اجنبی بجز از همین وطنفروشان بی وجدان و خود فروخته گان بی ایمان که بیشر مانه دشمن متجاوز جنایت کار را دوست مینامند، تجاوز و تعرض مهاجمانهٔ آن را کمک بی شایبه دوستانه قلمداد میکنند و بمرگ جانی معروف و دشمن اصلی مردم مسلمان افغانستان،

برژنیف درنده صفت محافل عزاداری برپا میکنند و سه روز متواتر ناله و شیون سر میدهند، کسی دیگری شده می تواند؟

گذشته از آن، اینکه علیرغم شکستهای مفتضحانه و پی در پی شان در مقابله با جان برکفان

اسلام و مدافعان میهن اسلامی، در عالم یأس و نا امیدی ، برای تسکین دلهای سوراخ شده خود و فریب رهروان نا آگاه شان ، از انکشاف پروژه های عمرانی و پیشرفت اقتصاد ملی که بعضاً باچشمان بسته ، آماروار قامی هم تهیه وگذارش میدهند و بی - اختیار و بدون سنجش از تشکیل متینگهای جانبداری ، دعوت مهاجرین ، تسلیمی مجاهدین ، اخباری پخش میکنند ، نشانه و علامهٔ برجسته ای از اضطراب و تشویش درونی شان بمشاهده میرسد ؟

اختلافات داخلی عمیق این کشمکشهای جان بازانهٔ شان بر سر قدرت و چوکی ، همه گویای این واقعیت است که شاگردان مکتب ماده پرستی ، خصوصاً کمونستان فاقد معنویت ، برای دستیابی لوژ های قدرت که ثروت و افتخار نیز در پی دارد ، چه فجایعی را متقبل می شوند . تنها اینها هستند که افکار ما کیاولی را در عمل پیاده می - کنند و از اصول شماره بندی شده ما کیاولیزم یک یک استفاده می برند .

مطابق این ذهنیت مفلوک ، همه چیز قدرت است ، سعادت ، خوشبختی ، آزادی ، حیثیت ، شرف ، عزت و بالاخره پول و شهرت پی آمد های اقتدار است . پس انکه میخواهد سعادت حقیقی را دریا بد ، به این راه برود و در فاصله آن از انجام هیچ عملی و لوضد فطرت انسان .

و مخالف خواستهای معنوی بشر است،دریغ نورزد. از ارتکاب هیچ نوع جنایت و فجیعت اگرچه بقیمت حیات، موجودیت و استقلال یک ملت هم بانجامد ، صرفه نکنند .

فارمولهائی که کمونستان بی فرهنگ عملاً آنها را بکار میبرند درحالیکه دیگران را دران چسپ میدهند و محکوم میکنند.

خلاصه اینکه : در شرایط کنونی ،کلاه از سر این جنایتکاران افتیده است . مشتهایشان باز و ماهیت شان آنگونه که هست افشأ گردیده دیگر به هر اندازه ایکه دهل سرنا بنوازند ، خود را شاد و پیروز و انمود کنند و با لجاجت و دروغ پراگنی موقعیت شانرا ثابت نشان بدهند. اثری ندارد . چهره های واقعی شان بر ملت مسلمان و مجاهد افغانستان نمایان شده است .

این ملت بیدار و تعلیم یافته گان مکتب نجاتبخش اسلام تا زمان نا بودی کامل این میمونهای بازیگر در دست روس های‌وحشی، خواهند رزمید و عاقبت با یکجهان رسوائی به مغاک نابودی خواهند انداخت . انشاء الله تعالی

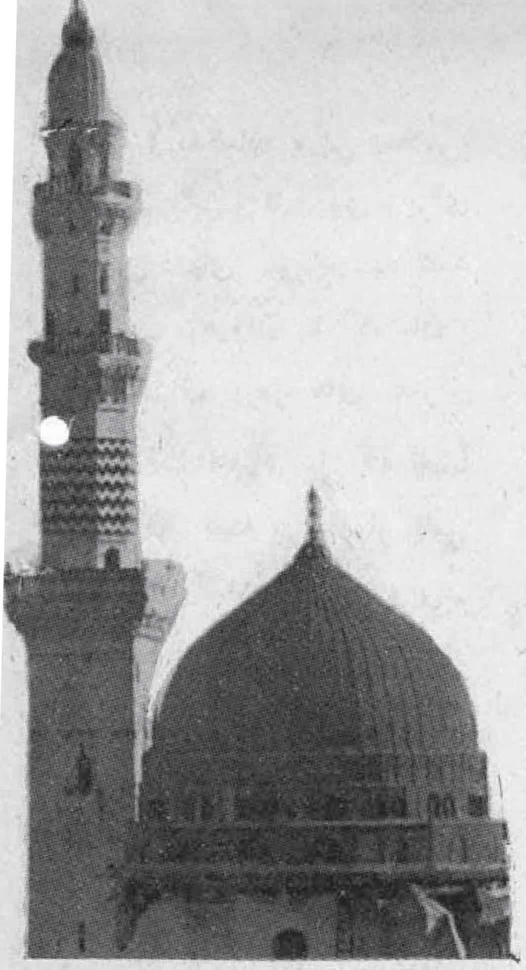

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم

ترجمه و نگارش عبدالاحد تارشی

ابو درداء رضی الله عنه

ازین مشتی ریاست جوی رعنا هیچ نگشاید
مسلمانی زسلمان جوی و درد دین زابودرداء

در روز گاریکه عساکر اسلام در هرگوشهٔ زمین با نعرهٔ الله اکبر و پیروز مندی به پیش میرفت ، در مدینه فیلسوف عجیبی اقامت داشت . . . وی حکیمی بود که در حکمت از دهان مبارکش در لا بلای کلماتی که در منتهای تازگی و در خشش قرار داشتند ، سرازیر میشد .

(همیشه به کسانی که در ماحولش بودند میگفت) :

(آیا از بهترین اعمال تان و پاکیزه ترینش در نزد پرور دگار- تان و افزاینده ترینش در درجات تان شمارا خبر ندهم ؟ عملی که بهتر است از جنگیدن با دشمن تان بگونه ای که شما گردن ایشان را بزنید و آنها گردن شمارا ، و عملی که از در هم و دینار بهتر است) . . ؟ ؟

گرد نهای آنانی که به سخنانش گوش فرامی دهند بسویش دراز میشود . . و شتابزده ازش می پرسند :

(آن عمل کدام است . . . ای ابو درداء) . . ؟ ؟

و ابو درداء سخنانش را دنبال می کند و در حالیکه چهرهٔ مبارکش از روشنی ایمان وحکمت

می درخشد ، می گوید :
(ذکر الله . . .
ولذکر الله اکبر) . . ! !
(آن عمل یاد خداوندست . . . .
و یاد خداوند بزرگترین اعمال
است) . . .

● ● ●

چنان نبود که این حکیم شگفت انگیز به فاسفهٔ گوشه گیری دعوت کند و یا با این سخنانش به منفی گرائی فراخواند و نه هم به شانه تهی کردن از زیر بار مسئولیت هائی که جهاد در رأس آن قرار دارد . .

آری . . «ابو درداء» چگونه چنان شخصی می توانست با شد در حالیکه وی از بدوگرایش به اسلام عزیز شمشیر خود را برداشت و در یک سنگر با پیامبر الهی (ﷺ) تا آندم بر علیه نیرو های کفر و الحاد جنگید که نصرت خدا و فتح پیروزی به سراغ مسلمانان آمد . . . و در حالیکه وی شخصیتی است که چون در خلوت تفکر اندر میشود و بر فراز محراب حکمت صعودمی نماید و زندگیش را نذر جستجوی حقیقت و یقین می کند ، در ینجاست که نفسش را در کمال هستی زنده اش در می یابد . . ؟ ؟

بدون شک حکیم آن ایام پر عظت «ابو دردا» رضی الله عنه انسانی بود که شوق بی کرانه ای به رویت حقیقت و دیدار با آن ، وجودش را فرا گرفته بود ..

همزمان با اینکه به الله و پیامبرش استوارانه ایمان آورده بود ، بابن نیز با ور داشت که این ایمان با همهٔ آن مسؤلیت ها و فهمی که بدوش وی میگذارد ، کاملترین طریقه و یگانه راه بسوی حقیقت است . . .

و بدینگونه وی سرگرم ایمان با سپردن زمام نفسش در اختیار آن ، گردید ، و مشغول عیار ساختن زندگیش مطابق این ایمان در عزم و خرد مندی و بزگواری شد . . .

و بمسیر خود ادامه داد تا که بمطلب رسید . . و راه خود را دنبال نمود تا در اوج صداقت استوار جا گرفت . . تا حدی که چون پروردگارش را با تلاوت آیهٔ کریمهٔ «ان صلاتی ونسکی و محیای و مماتی لله رب العلمین» مناجات میکرد ، صد فیصد با راستگویان جایگهٔ عالی خود را احراز مینمود . .

آری . . جهاد «ابی درداء» بر علیه نفسش و با نفسش تا آن قلهٔ بلند . . و آن برتری دور دست . . و آن فدا کاری بار ساگونه رسید که زندگیش ، همهٔ زندگیش، را وقف الله پروردگار جهانیان ساخت . . ! !

● ● ●

و حالا بیائید به فیلسوف پارسا نزدیک شویم . . آیا نوری را که در اطراف پیشانیش می درخشد ، نمی بینید . . ؟ ؟

آیا عطر پراگنده شده ای را که از جانب وی می آید استشمام نمی کنید ؟

آن نور حکمت ، و عطر ایمان است . .

بدون شک ایمان و حکمت در وجود این مرد پر باز گردنده به سوی خدا ، دیدار بی نهایت سعادتمندانه ای داشتند . . ! !

از مادرش در مورد بهترین عملی که «ابو دردا» دوست داشت پرسیده شد . . وی در جواب گفت :

(تفکر و پند گرفتن) . .

آری . . ابو درداء در چندین آیهٔ کریمه مقصود این گفتهٔ خداوندی را بتمام معنی درک کرده بود که می فرماید :

«فاعتبروا یا اولی الا بصار» . .
یعنی ... پس پند و عبرت گیرید ای صاحبان بصیرت .

و ابو درداء در حالیکه برادرانش را بر تأمل و تفکر ترغیب می نمود ، به ایشان میگفت :

(یک ساعت تفکر کردن از عبادت یکشبه بهتر است) . .

عبادت و تأمل و جستجوی حقیقت بر همهٔ وجود و کل زندگی ابو درداء تسلط یافته بود . . . و از روزی که اسلام را به صفت دین پذیرفت، و رسول اکرم (ﷺ) را برای یاری این دین بزرگ بیعت نمود ، تاجری مؤفق از تجار شرافتمند مدینه بشماری رفت و پیش از آنکه اسلام آورد نیمی از حیاتش را در تجارت سپری کرده بود ، نه تنها قبل از اسلام آوردن که قبل از تشریف آوردن رسول الله (ﷺ) و مسلمانان به صفت مهاجرین به مدینه ، نیز تجارت میکرد . .

در حالیکه از مسلمان شدنش جز مدت کوتاهی نگذشته بود که . . .

ولی بگذاریم خود او سخن را برای ما تکمیل نماید :

(با پیامبر ﷺ در حالی اسلام آوردم که تاجر بودم . . .

«و خواستم که عبادت و تجارت راجمع کنم ولی جمع نشدند . .

« پس تجارت را ترک گفتم به عبادت روی آوردم . .

« و امروز خوش ندارم که خرید و فروش نموده هر روزه سه صد دینار کمایی بدست آرم ، حتی اگر دکانم بر دروازهٔ مسجد با شد . . .

«مگر من به شما نمی گویم که خداوند بیع را حرام قرار داده است . .

«اما من دوست دارم از جملهٔ کسانی باشم که نه تجارت و نه بیع از ذکر خدا باز شان میدارد . . !!!

آیا دیدید چگونه در فشانی میکند و مسئله را پوره شرح میدهد ، و حکمت و راستی از لا بلای کلماتش نور افشانی می کنند . . ؟ ؟

وی پیش ازینکه بپرسیمش : ای ابو درداء آیا خداوند تجارت را حرام قرار داده است . ، ؟ ؟ شتاب می کند و از خاطر مان این سؤال را می زداید ، و به هدف عالیی اشاره می کند که در جستجوی آن است ، و بخاطرش تجارت را علی الرغم موفق بودنش در آن ترک گفته بود . .

ابو درداء مردی بود طالب تخصص روحی و برتریی که دور ترین درجه های کمال میسر برای اولاد انسان، ساحهٔ آنرا تشکیل می دهد . . وی عبادت را به صفت معراجی اختیار نموده بود که بسوی جهان برتر نکویی عروجش می دهد ، و اورا به حق در اوج عظمتش و به حقیقت در طلوع گاهش نزدیک می سازد ، و اگر وی عبادت را تنها به صفت تکالیفی می خواست که باید ادا شود ، و محرماتی که ترک گردد ، بدون شک میتوانست بین عبادت و تجارت و کار هایش هماهنگی آرد . .

چه بسا تاجران اشخاص صالح بوده اند . . و چه بسا صالحین که تجارت پیشه شان بوده است . .

و از جمله یاران پیامبر اکرم (ﷺ) کسانی بودند که تجارت و خرید و فروش شان آنها را از ذکر خدا باز نمیداشت . . . بلکه در رشد تجارت و نموی اموال شان می کوشیدند تا بوسیلهٔ آن به اسلام خدمت نمایند ، و احتیاجات مسمانان را بر آورده سازند . . .

اما اسلوب آن عده اصحاب کرام عیبی را در اسلوب ابو درداء و اردنمی سازد کما اینکه اسلوب وی باعث ناقص شمردن اسلوب ایشان نمیشود زیرا : هر که را از بهر کاری ساختند . .

و ابو درداء صادقانه احساس می کند که او برای آنچه که زندگیش را نذر آن کرده ، آفریده شده است . . .

تخصص در جستجوی حقیقت با تدرین نهایی ترین حالات پرهیز گاری مطابق ایمانی که خداوند و پیامبرش و اسلام به سوی آن وی را هدایت کرده است . . اختیار دارید . . . اگر میخواهید تصوفش بنامید .

ولی تصوف مردی که از زیرکی مؤمن ، و توانایی فیلسوف ، و تجربهٔ مجاهد ، و دانش صحابی تاحدی در وجودش فراهم آمده است که تصوف وی را به جنبشی زنده در جهت بنای روح تبدیل ساخته است و نه فقط سایه های شایستهٔ این بناء . . ! !

آری این است ابو درداء، صحابی رسول اکرم (ﷺ) و شاگردش ..

و اینست ابو دردای پارسا و فیلسوف . .

مردی که دنیا را با همهٔ نیرو و تمام توانائی اش از خود راند . .

مردی که سرگرم نفس خود شد تا آنرا صیقل داد و پاکش ساخت ، و تا آندم که نفس وی آئینهٔ روشنی شدکه در آن حکمت و راستی و خیر منعکس میگردید آئینهٔ که به ابو درداء حیثیت معلمی عظیم و حکیمی قویم را بخشیده بود . . .

خوشبخت اند آنهایی که به او روی می آورند و به سخنانش گوش می دهند . .

پس ای صاحبان بصیرت و عقل بیائید به حکمت وی نزدیک شویم . .

نخست از فلسفه اش در برابر دنیا و زرق و برق و زیب و زینت آن شروع کینم . .

وی تا اعماق روحش تحت تاثیر این آیات قرآنی رفته است که در مورد گرد آورنده مال و حساب کننده بالای آن است :

(الذی جمع مالا وعدده . . . یحسب ان مالا اخلده) . .

یعنی همانکسی که مالی جمع کرد و دایم بحساب و شماره اش سر گرم است ، پندارد که مال و دارائی دنیا عمر ابدیش خواهد بخشید .

و تا اعماق روحش تحت تاثیر این فرمودهٔ رسول اکرم (ﷺ) قرار گرفته است که :

(ما قل و کفی ، خیر مما کثر والهی . .

یعنی آنچه کم و بسنده باشد بهتر است از آنچه که زیاد و باز دارنده است) . .

و این گفته پیامبر اکرم (ﷺ) که :

تفرغوا من هموم الدنیا ما استطعتم ، فانه من کانت الدنیا اکبر همه ، فرق الله شمله وجعل فقره بین عینیه . .

«ومن کانت الاخرة اکبر همه جمع شمله وجعل غناه فی قلبه ، وکان الله الیه بکل خیر اسرع» ،

یعنی تا حدی که استطاعت، دارید از اندیشه های دنیوی خود را فارغ سازید ، زیرا آنکس که دنیا بزرگترین اندیشه اشرا تشکیل دهد خداوند اورا دچار پریشانی خاطر

صُبحِ خوُن !

از : [illegible]

ایام میگذشت . . .
خورشید و ماه دواختر زیبای آسمان
بودند همسفر
مثل گذشته سیر فلک یکنواخت بود
سرما و سوز و فصل خزان و بهار ها
می رفت و میرسید
روزی روزها . . .
در موسم بهار
آنگاه که از نسیم حیات بخش صبحدم
از گریهٔ سحاب
از خنده های دختر زیبای آسمان
طرح دگر ز عیش و نشاط و ز خرمی
در گیتی کهن
ایجاد گشته بود . . .
در حالتی چنین
در فرصت نشاط
روزی رزوزها
آنگاه که تا هنوز
چشم سپهر جانب هستی نگاه داشت
اما نگه خون
چند انکه دامن افق انفرصت غروب
رنگین گشته بود . .
ناگه تیرگی همه جا را فرا گرفت
شوری فتاد به شهر و غبار تا فلک کشید
آوازهای نا خوشی از دور میرسید

گوئی تو آسمان فرو بزمین ریخت
اما هنوز هم
شب نا رسیده بود . . .
ترس و هراس بخانهٔ دل آرمیده بود
هرکس ز بیم مرگ
سراسیمه میخزید
پنهان میدوید
هر لحظه میگذشت
و شب داشت مثل دی
چتر سیاه خویش کند چیره برزمین
آرامش و خموش و سکوت آورد به شهر
اما . . . رسید شب
آری ! . . . شبی که هیچ شباهت به شب نداشت
نی داشت تیرگی و
نی هم خموش بود .
زیرا که تا دم سحر آنشب به آسمان
از لا بلای دود سیاه شعله میپرید
آتش زبانه داشت و ـ
ـ فوران مینمود
نور «سیاه» به قلب شبستان دویده بود
فریاد ها و غرش و غوغا و انفجار
شوری فگنده بود . . .
گوئی تو چرخ با همه زیبا ستارگان،
آتش گرفته بود . .

اما . . . چنان نبود
بلکه . . . تنها در آن لحظهٔ تاریک زندگی
بخت سیاه ملت مظلوم و بی نوا
در جام روزگار
در آئینهٔ زمان
تصویر بسته بود . .

● ● ●

شب آنچنان گذشت . . .
فرداش «صبح خون» (!)
خورشید باز از کناره و از بین دود ها
ز آفاق سرکشید
آری ! ز بین دود و غبار و دو لخت ها
خونین سرکشید (!)
بسمل صفت پرید و ـ
ـ ازش خون سیچکید !
گوئی بشهر خون شبش آرمیده بود

● ● ●

میدانی آنشب طوفانی تا سحر ؟ !
دانی چه شد صبح همان روز تا به شام ؟؟ . .
آری ! در آن لحظهٔ حساس نا بکام
مرغ سعادت
آزادی عزیز
از باغ و راغ گلشن این بوستان رفت
در آسمانها . . .
در بیکرانه ها . . .
او رفت و بعد از آن
هرگز او برنگشت
او رفت و خون ز خاک قدمهاش سرکشید
او رفت و نونهال شهادت ثمرکشید

● ● ●

آری در آنروز
آنروز «هفت ثور»

ثور هزار و سه صد پنجاه و هفتمین
روز سیاه و نحس
روزیکه صفحهٔ تاریخ ملتی
آلوده شد بخون
برخون پاک ملت تاریخ سازما . . .
ز آنروز تا به حال
از قطره های خون شهیدان این دیار
انگشت روزگار
تاریخ کند رقم
تاریخ به صفحه ها . . .
تاریخ به سنگها . . .
تاریخ به کوه و دشت و دره و داماں این محیط

● ● ●

ای ملت شهید !
دانی که آب روی تو جام شهادت است
سرمنزل امید تو بام سعادت است
وین راه راه تست
تا لحظهٔ شکستن زنجیر بندگی
این روزگارتست
این افتخارتست
اما هنوز هم
بینم ترا به رنج
رنج تو از کجاست ؟ . . .
از بهر اینکه قدر ترا کس نمیکند ؟ !
یا یاد از شهادت تو بر زبان نیست ؟ !
دانی مگر تو هیچ . . .؟
خون تو نقش به صفحهٔ تاریخ بسته است
وین نقش . جاودانه و جاوید ماند نیست
آخر فلک بداد تو روزی رسید نیست
پس رنج بهر چیست ؟ !

◆

امام اعظم ابو حنیفه رحمة الله علیه

د جهاد او اجتهاد امام

(٣)

د استاد احمد زی لیکنه

د امام شیوخ (استاذان)

امام ابو حنیفه (رح) په زرگونو استاذان لرل . وېل کېږي چې : د استاذانو شمېرئې څلورزرو ته رسیده چې ځینې یې اصحاب ، ځینې یې تابعین او نورئې ټول د تابعینو اتباع وو.

داچې امام څنګه دومره ډېر استاذان لرل . کومه د تعجب وړ خبر نده . ځکه امام ابو حنیفه پنځه پنځوس شاوخوا حجونه کړیدی . او د حج په موسم کې د دنیا له هر کوټ څخه په زرگونو عالمان راتلو لیږی . او د امام حرص او هڅه د زده کړې په باب دومره زیاته وه چې هر عالم ته به ئې ځان رساوه او د شرعي مسائلو په هکله به ئې ور څخه پوښتنې کولې . له چانه به یې زیاته ، او له چانه کمه اخیستنه کوله .

او د (من علمنی حرفافهو مولای) (چا چه ماته یوټکی راوښو د هغه مې بادار دی) په اساس دا عادی خبره ده چې : امام د څلورو زرو په شاوخوا کې استاذان ، لرل .

امام ابو حنیفه (رح) تابعی و

داچې ایا امام ابو حنیفه په اصحابو کې استاذان لرل او یا یې لیدلی دی ! د علماؤو اختلاف ډی . خو پدې خبره د ټولو اتفاق دی چې د اصحابو زمانه ئې لیدلې او پکې او سېدلی دی ، ځکه د امام دزیږیدنی کال ۸۰ هـ دی او د پیغمبر (ص) له اصحابو څخه :

١ - حضرت عبدالله ابن ابی اوفی په کوفه کې په (٨٧) کال

٢- حضرت انس په بصره کې په (٩٩) کال

٣- ابو الطفیل عامر بن واثله په (١٠٢) کال په مکه معظمه کې وفات شویدی ، بنا په ډېرقوی احتمال به امام ابو حنیفه هغوی لیدلی او څه به یې ورڅخه اوریدلي وي . لکه چې پدې هکله خطیب بغدادی چې د امام ابو حنیفه په هکله انتقادی نظریات هم لري لیکي (ده انس (رض) لیدلی دی) .

پدې تو که د امام ابوحنیفه (رح) صحابي توب ثابت شو ؛ خوله اصحابو څخه ده په روایت کې ځنګ اختلاف دی . خو قوي احتمال نشته چې له انس (رض) ابو طفیل څخه یې روایت کړی وي ، لکه چې دغه خبره په منصفانه توګه شیخ محی الدین قرشي د (الطبقات) مؤلف کړیده او ویلي یې دي چې: یوشمیر علماؤو له ډېرو اصحابو څخه د امام ابوحنیفه روایت ذکر کړی دی ، خو د الصاف خبره داده چې له یو شمیر لوموړو اصحابو څخه یې روایت مستحیل دی ; لکه

١- حضرت جابر (رض) چې ٧٨ کې په مدینه منوره کې .

۲- عبدالله بن جزء په ۸۶ کی
۳- واثله ابن اسقع په ۸۳ کی
وفات شویدی .

په پای کی ویلای شو د امام ابو حنیفه له خوا د اصحابو لیدنه ثابته ، او روایت ئی قوی احتمال لری .

د امام ابو حنیفه ښوونه او زده کووانکی :

ابو حنیفه (رح) له خپل استاد حماد سره چی په ۱۲۰ ه کال کی وفات شویدی د ژوند ترپایه ملازمت وکړ ، او له حماد (رح) نه وروسته د تدریس او ښوونی لپاره د کوفی د خلکو په غوښتنه د خپل استاد پرځای کښیناست . او ډیر شاگردان ئی وروزل .

د امام د تدریس طریقه ډیره ځانگړی او ابتکاری وه . پداسی توگه چی مسائل به ئی د مشوری په ډول خپلوشاگردانو ته وړاندی کول او د هغوی نظر به ئی پکی غوښت او بیابه ئی خپل نظر ورته وایه او مناقشه به ئی ورسره کوله . په پای کی به دهرڅا دلیل او حجت چی قوی و د همغه په رایه به ئی فیصله او فتوی صادر وله . . . ډیر ځله داسی پیښه شویده چی یوی مسالی څو ورځی نیولی او تر مناقشی لاندی پاتی شویده ، او د ډیر غور دقت او د دلائلو د تحقیق په نتیجه کی په ډیری آزادی او علمی توگه داسی فیصله شویده چی په پای کی ئی چا د ماتولو او نقد توان نه درلود .

د امام اعظم په مناقبو کی موفق احمد مکی وائی چی : «امام به په شرعی مسائلو کی مشوره کوله او هیڅکله ئی د رای له استبدا د څخه کارندی اخیستی» او ډیر ځله له خپل نظر څخه او ښتی او د خپلو شاگردانو نظر ئی تائید کړیدی .

له ابو یوسف(رح) څخه روایت دی : کله به چی امام ته کومه مساله راغله مونږ ته به ئی وویل چی له تاسی سره‌پدی‌هکله احادیث شته ؟ هر چا به خپل زده احادیث وړاندی کړل‌او امام(رح) به هم خپل ورسره احادیث وویل . بیابه ئی په هغه لوری فیصله کوله چی احادیث به پکی ډیروؤ اوکه به دواړه لوری سره مساوی شول نو هلته به ئی اجتهاد اوفکر کاوه . او له ډیر سوچ او فکر نه وروسته به ئی یوی خواته ترجیح ورکوله .

د امام شاگردان :

امام په سوو نو شاگردان لرل ، د موفق مکی د وینا له مخی هغه لوی‌عالمان چی له امام (رح) څخه ئی مسائل روایت کړیدی ۸۰۰ تنو ته رسیږی چی څورا مشهور ئی دادی .

قاضی القضاة ابو یوسف یعقوب ن ابراهیم کوفی چی په ۱۸۲ کال وفات شویدی ، د امام ابو حنیفه تر ټولو لوی شاگرد و چی د دریو لویو سلاطینو مهدی ، هادی او رشید په زمانه کی ئی قضاء کړیده ، او د لوړی ځل لپاره د قاضی القضاة نوم ده گټلی دی او د حنفی مذهب د نشر لپاره ئی تر ټولو زیات رول لوبولی دی . مهم کتابونه ئی دادی :

الخراج - ادب القاضی

۲- محمد حسین شیبانی چی په اصل کی د دمشق دی د عراق په واسط کی زیږیدلی دی او په کوفه او بغداد کی لوی شویدی ، دامام ابوحنیفه په سترو شاگردانو کی دویم او څت امام دی ، د هارون الرشید په زمانه کی ئی قضاء کړیده او رائی‌اوقیاس ئی ډیر شهرت لری ، په ۱۸۹ کال وفات شوی او نور مهم کتابونه ئی دادی .

الجامع الکبیر - الجامع الصغیر .

همدارنگه د امام ابوحنیفه ستر شاگردان چی په لالدینیو علومو کی ئی شهرت درلود په لاندی ډول دی :

امام زفر (رح) په قیاس او اجتهاد کی .

امام عبدالله بن المبارک په
تفسیر، حدیث او تاریخ کې،
قاسم بن معن په نحو او عربي
ژبه کې .
او داود طائی او فضیل بن
غیاضي په تقوی او زهد کې .

دامام اعظم ابوحنیفه (رح) تالیفات او لیکنې

دامام اعظم (رح) زمانه د تالیف
او لیکنې زمانه نه وه . او نه خو
امام لیکنو او املاء ته فارغ و .
ځکه چې د شپې به ئې تهجد کول،
د سهار له لمانځه څخه تر څاښته
به ئې تدریس کاوه. بیابه کورته ولاړ
خپلې اړتیاوې به ئې سرته رسولې،
بازار ته به ووت د خپلې سوداگرۍ
او مالونو کتنه به ئې کوله ،
د ناروغ پوښتنه ، د دوستانو
لیدنه د جنازې مشایعت او داسې
نورې اجتماعي چارې به ئې ترماز
دیگر پورې سرته رسولې . بیابه
د ماز دیگر له لمانځه تر شپې
پورې په تدریس او د خلکو
پوښتنوته په ځواب ویلو مصروف و
او همدا شان به د امام ابوحنیفه
د عمر شپې ورځې تیریدې؛ نوځکه
ئې د خپل علمي او اجتهادي
مقام په باب څه ندي لیکلي .
او څه ئې چې لیکلي هغه دوړو
درسالو په شکل دي چې د عاجل
ضرورت د رفع کولو په خاطر
لیکل شویدي ، له نوموړ ورسالو
څخه ځینې دادي :

۱- الفقه الاکبر - د اهل السنت والجماعت د عقیدې څرگندوونکې رساله .
۲- العالم المتعلم
۳- الوصیته
۴- الرساله الی مقاتل بن سلیمان
۵- الرساله الی عثمان البتی
۶- الرد علی القدریه
۷- او یو شمیر زیات احادیث
ئې دځان لپاره لیکلي وو چې ضرورت
له مخې به ئې خپلو شاگردانوته
ویل . چې و روسته بیا له همغو
احادیثو څخه امام محمد بن حسین
شیباني د(کتاب الآثار) په نامه
راټول کړل، ددې کتاب په مقدمه
کې لیکل شوي دي چې نوموړي
احادیث د څلویښت زرو احادیثو
له منځ څخه انتخاب اورا ټول
شویدي .
۸- همدارنگه د امام ابوحنیفه
مسانید چې تقریباً (۱۵۸) ته
ته سیږي (امام ابوالشوید خوارزمي)
له خوا چې په ٦٦٥ کال کې
وفات شوی د مکرر و احادیثو
له حذف څخه وروسته راټول شوي
او په ۲ جلد و کې چاپ
شویدي (د موفق مکي د کتاب
مناقب الامام . لمړی جلد .)

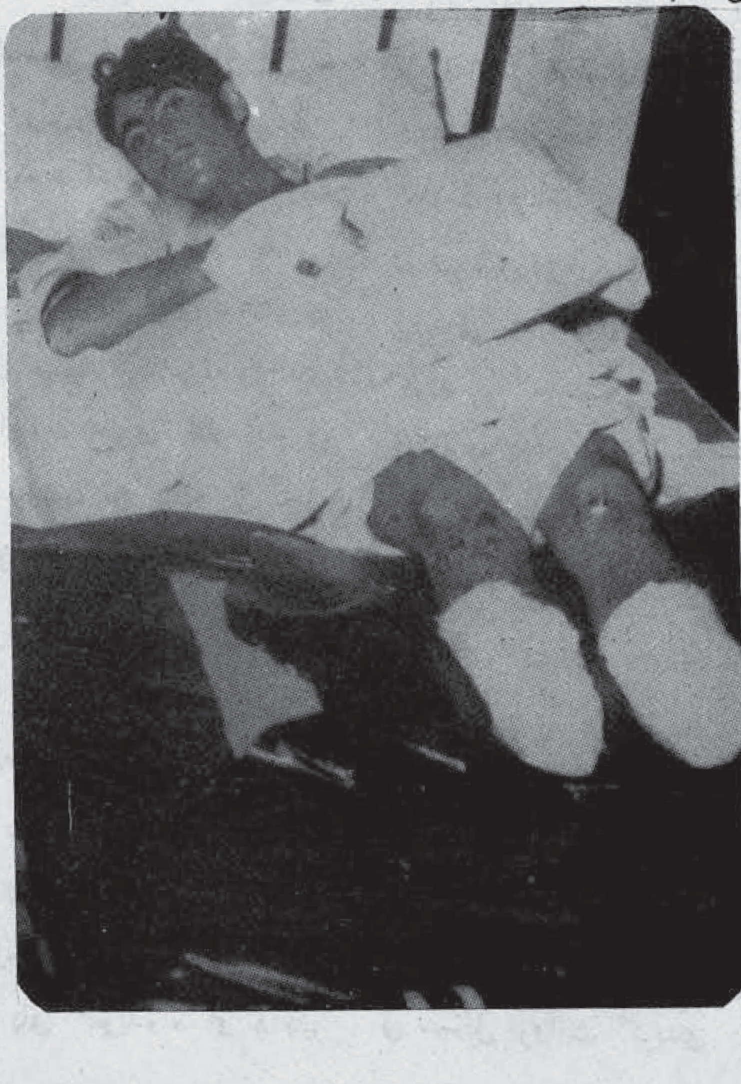

دعوت به یکتا پرستی

محمد معروف «فروغگر»

دین مقدس اسلام یگانه دینی است که همه زوایای زندگی انسان را با ابعاد گسترده تر آن مورد مداقه قرار داده و بخواسته های آن جوابی میدهد که ارزوی فطرت واقعی انسان است ، کیان این دین و نهاد های عمیق ، ریشه دار ، و پر محتوای آن ازروی اصالت ، رسالت ورشادتی که درا وست جبیرهٔ همه نقایص پیکر تودهٔ بشریت سرگردان و عجول را ضمانت میکند . هویت اصیل این دین در مجموع از آلایش ، خم و چمها و پیچیده گیها

پاک است و در آیینه جهان نمای تشریح او که در حقیقت نسخهٔ کامل نجات انسان بحیث کل از پندار ، کردار و گفتار عبودیت غیرالله بوده ، آثاری جز از صلح و صفا و صمیمیت انسان سازی و جهان آرائی چیزی دیگر دیده نمیشود ، روح این تشریع مملو از سادگی ، زیبائی و تلالوی گوهران ظلمت شکن میباشد و عفریت های تکاف زا و زنده گی ماجراجویانه و پر از زور و تزویر در آن ، گنجایش ندارد و معمولاً مواخذ و برداشتها و یاداشتهاییکه شخصیت فطرت انسان را لطمه میزند به هیچ نحوی از انحاء دران دق الباب نکرده است ، تبلیغات زهر آگین و سیاستهای بظاهر آراسته و در باطن خسته و پر از مکر و فریب ، در قاموس او بابی ندارد . و نمیشود که شیوه های بی زیب آن را به هلاعت و پیروی از نفس اماره بالسوء گردالود ساخت و ویکتوزی از رهنمائی به راه اسلام بر ان ترسیم کرد . عاصفهٔ تندی که از لابلای یم خروشان حیات آفرینش میبالد ، خس و خاشاک و «عصف ماکول» را از مسیرش دورمیسازدو گوهران شبتاب کرامت و الگو های آزموده گرم و سرد روزگار را در قلبش جا میدهد . اصالت این دین از وحدانیت و توحید سیراب میگرددو به وحدت میپیوندد و چیزیکه در دفتر الفبای مبارزهٔ بر حقش ، حق اولیت دارد همانا طرد عبودیت بمعنی گسترده آن از بر نامه های زنده گی انسان است ، عبودیتیکه انسان را ، خدای انسان میسازد و خلاق همه خوبیها وز شیتها ! ! داعیهٔ این دین همه را به سوی یک خدای (ج) میخواند ویک کتاب ویک پیامبر ، دوئی و ثنویت طوریکه در بطن احکام آن جائی ندارد از ظاهر آن نیز رخت بربسته است . مرده گان متحرک را هیچگاه بر پیروانش به حیث خدا نمیقبولاند ، زیرا ضرورت نزول احکام این کیش یکتا پرستی نتیجهٔ منطقی تحلیلهای بعد دامنه دار شرایط ، امکانات و ظروف زمان و مکان است و فشرده ای از تلاشهای راد مردان و برگزیده گان عفیف قرون و زمانه ها البته شمار شان از سر انگشتها محال مینماید . دقت کنید ! کم و بیش ۱۳٤ هزار برگزیده گان الله برای ارشاد و رهبری انسان سرد رگم!!

تجارب تلخیکه در مدار های تاریخ پر درد و رنج و تکلیف و

مضیقه ها در مجرای فطرت براه افتاده و ثمره آن باز هم نصیب همین انسان ضعیف شده است همانا دست ظلمتی اندر کار بود که از پشت پرده حیل و تزاویر خدایان گوشتی وسنگی و . . . بر ایشان تحمیل میکرد . اما اسلام با وجود دریافت و درک این حقیقت وارد ادوار تاریخ شد و در اطوار این همه نا بسامانیها انقلابی پدید آورد که در پایان امر مهر ابطال برپیشانی طاغوت زمان زده شد که مشعل داران راه نجات و راه پیروزی حق برباطل شناخت کامل در مورد اوضاع جاهلیت داشته باشند .

پروگرام کار این دین از براهین تکوینی و شناخت کامل کائنات جهت مقدمه چینی برای بازگشت اصولی انسان در مورد استنتاج بروسی‌ها و بازتابهای جدوجهدش، آغاز شد . طبعیت ـ ریزه کاری ـ های طبعیت و انگیـزه هـای طبعیتکه از راه خود آگاهی برلوح عقاید بشریت سایه افگنده بود وآنرا خواهی نخواهی بسوی عبودیت همه جانبهٔ (انسان و طبعیت) میکشانید ، در آغاز این کار رسوا و افشاء شد ورنگ ورو باخت .

نا آگاهی مردم وگنگ بودن شناخت آنها در بارهٔ طبعیت‌وانسان نه تنها مشکلاتی را بر سر راه بشریت خلق کرده بود بلکه آنها را بسوی انجام بی دست وپاچگی، وحشت واظطراب ، و سر نوشت گنگ و کور و کریکه از انسان چیزی دیگری میسازد وحتی در صورت دانسته گی حیوان لایعقل نیز بر آن لبخند میزنـد رهنمائی میکرد .

بلکه عدم توازن قوای بشری و عدم تناسب زندگی طبقاتی و جوانه زدن ریشه های دیگر فساد چنان عرصهٔ زندگی رابه انسان عیار ساخت که عده ای غلام شدند وعده ای تاج باداری بر سر نهادند ، گروهی قوی شدند وشر ذمه ای ضعیف ، توده ای بهره کش شدند وجمعیتی راه سود پردازی را در پیش گرفتند چون شیرازهٔ زنده گی را قدرتهای شیطانی سوق و اداره میکـرد و سرنوشت سازان ملتهای محروم همانا جباران نمرود منش بودند ، چیزیکه برآن اطلاق قانون میشد ، زورگوئی ، زور ستائی، زورپرستی، و زور زدائی بود وبس ، لابد جـامعـه سیر قهقرائی اش را (قسمیکه همین اکنون آدم ، خوران قرن ماچه در شرق وچه در غرب برهمه بی سرو سامانیهای شان مهر قانونیت میچسپاند) خیلی تند ترو سر یعتر میپیمود !!!

زورق بی بادبان بشریت در امواج مهیب جاهلیت اگر کشان بسوی ساحل سنگلاخ بربریت در تک وپو بود و بیم آن میرفت که به احتمال در ست حازمان شیوه فوز و فلاح انسانیت این کشتی در صورت تصادم باکوه پاره های طغیان ، پارچه ، پارچه گردد و نام انسانیت حتی از دفتر چه روزگار زد وده شود .

هیولای مهیب استعباد که استعمار و بهره کشی و استحمارو تحمیق از لازمهٔ حیات آن است وبدون این لازمه از صحنه زنده‌گی طرد میشود . برای بقای ابدیش در پیکر و روان بشریت محکوم و تاریخ زده طرحهای گونا گونی ریخت وبه فلسفه بافیهای در خصوص برنامه ریزی زنده گی مبادرت ورزید از گوشه ای بنام خدائی ، از کناری به اسم صاحب زور از کرانه ای به اسم فرمانرواها از منطقه ای بنا ادعای رشته داری با خدا (ج) ، از قاره بی بشکل امپراطور و از سر زمینی بنام اشتراکیت و . . . : سر بلند کرد و وارد صحنهٔ عمل شد ، بن بست های گر وهکهای اهریمنی روز تا روز فرش زمردین کیان آدمیت را از روی زمین میچید ، و براه افتادن فاجعه را تقویت میبخشید که ندای فطرت با آواز میلونها انسان محروم

مستضعف و عصیانگران علیه بیداد ، یکجا شدند . اسلام آمد ، اسلام آمد ، اسلام آمد که این بندوقلادهٔ نحس بنده گی بنده را از دست و گردن بشریت بشکند و فرو ریزد ، از و بصدای رسا و دلنشین که حقاعطش چندین هزار سالهٔ بشریت را فرو نشاند همه را به سوی یک جهت ، که جهت نجات ، پیروزی ، بهروزی و کامگاری است فراخواند و چنین به دعوتش اغاز کرد : «یا ایها الناس اعبدوا ربکم ، الذی خلقکم والذین من قبلکم لعلکم تتقون . الذی جعل لکم الارض فراشا والسماء بناء و انزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقالکم فلاتجعلوالله اندادا وانتم تعلمون.

(سوره بقره)

چون فساد است که فساد های دیگر را میزاید وفتنه بارمی آورد ؛ ملتهای محروم و برده تنها زیر چکمه های محسوسی طاغوت (اعم ازار بابان ، ملتها، مترفین بی بند و بار , راهبان و . . . خورد و ریزه نشده بود بلکه افکار گمراه کن آنهـا نیز تأثیری بدی بر دل و دماغ شان نموده بود وازشش بعد عالم تکوین فقط بعدی را میتوانست راه نجات فکر کند که آن بعد ، بعد استعلایی و خدا جویی است تا شود که باتوسل جستن به این راه به فریاد رسی برسد که برداد و فریاد شان برسد ، بناء اختلال شرایط اجتماعی منجر به اختلال خدا جویی گردیده و چنان تشتت و پراگنده گی بین شان براه انداخته شد که گروهی ستاره ها را قدسیت قایل شدند و جبین نیایش بر آستانش سجده کنان ساییدن گرفت و گروهای دیگر آفتاب ، و آتش و . . . گرایش نموده و به آنها مقام خدایی دادند. در همین فرصت سازش آمیز ، اسلام همه حلقه های سازش را میشکند وبه کافهٔ بشریت میگوید «مردم ! پرستش کنید پروردگارتان را پروردگار یراکه شمارا خلق کرد (از عدم ونیستی بوجود و هستی آورد) و آنانی راکه از شما قبلا میزیستند . امید است شما (بادر نظر گرفتن حقایق خاطر نشان شده از پرستش خدایان نام نهادیکه به خلقت و معیشت زندگی و مرگ خود شان قادر نیستند) . بپر هیزید . (باوجودیکه این خدایان گوشتی و سنگی و چوبی و . . . در تکوین خلقت خود شان کوچکترین قدرت و حکمت و دانایی ندارند چه رسد به اینکه به پی ریزی و طرح وشالوده زمین و آسمان و عیار ساختن و بکار انداختن جریانات طبیعت از قبیل باران ، رویانیدن نباتات وبه بار آور دن میوه ها و تهیه رزق جنبده گان روی زمین وجوسماء دست یازند ، خیلی بعید است و مضحک و مسخره مینماید ، پس عبادت کنید خدایی راکه) : زمین را برای شما فرش گردانیده است و آسمان را سقف و فرود آورده است (از طرف) آسمان آب (را) سپس رویانیده است بوسیله آن از میوه ها رزق برای شما ، پس نگردانید برای خدا شریکان حال اینکه شما میدانید .

شما میدانید که مرگ و زندگی، خواب و بیداری ، اصلاح افکار و اعمال ، خلقت و تکوین ، ذلت و عزت ، رنج و گنج ، شقاوت و سعادت ، براه افتادن بلیونها سیاره های نظام شمسی و تمام کائنات منحیث کل ، وهمه وهمه از جمله اموری اند که اگر مجرا واستیلای آن متوجه خدایان نام نهاد شود ، نخواهند بود و نخواهند زیست ، پس چه تکلیفی شمارا مکلف به عبودیت آنها کرده است .در صورتیکه آنها در ساحت، تکوین و تخلیق و ترزیق و عزت و ذلت حتی حق قدم گذاشتن را ندارند ، خم و چمهای شما تملقهای شما ، بوت پا کیهای شما و در اخیر امر همه وهمه دست و پازدنهای شما برای قرب بآنها بجز اینکه بمالک حقیقی شریک ثابت کنید ، نه قربی نصیب تان

خواهد شد و نه عزتی بلکه به گودی فرو خواهید رفت که بیرون جهیدن از آن گود غیر ممکن و این عدم امکان به خسران دنیا و آخرت تان تبدیل خواهد شد.

اسلام آمد واولین درب ورودیش را در سر زمینی باز نمود که جو مختنق اخلاقی ، اجتماعی ، سیاسی . اقتصادی و روانی آن سرزمین اجازه نفس کشیدن آزاد را به انسان بی سر نوشت آنوقت نمیداد به سر زمینی فرود آمد که زمینه های عاطفی بکلی فلج شده بود و جای همه مزایای کرامت انسانی را قساوت ، هتک ناموس دیگران ، بهره کشی ، رباخواری، ترفه و عیاشی بی حد و حصرو رقابتهای جاهلیت نا سیونالستی تا سرحد «حتی زرتم المقابر» رسیده بود . تکاثر و برتری جویی به خط شاخص رسیده بود که بوی خون و شبخون و غارت و چپاول از آن بالا میگرفت ، غارتیکه هر لحظه غلیظ و خشم ازآن میبالید و شعله ، های کین و پیکار در عمق و ورای آن زبانه میزد ، جای فرار و قرار و جاده های امنیتی را دشتهای سوزان و بی رحم جزیره العرب همانند دلهای شرک زدهٔ قدر- تمندان وقت مسدود نموده بود ، بحری هم درنزدیکیهای کو یرستان آن بقعه دیده نمیشد که چون مردم امروز ویتنام ، مستضعفین جزیرة العرب با قبول مرگ باامواج بی رحم آن پناه میبردند !! نبودن وسایل حمل و نقل و دور و دراز بودن بیابانهای سوزان از دیوار های آهنی مرزی المان شرق که (غول کمونیزم) غرض جلوگیري از فرار مستضعفان در چهار اطراف المان شرق اعمار نموده است خیلی سخت تر و مشکل مینمود . بیاد می آوریم داستان رقتانگیز زندگی حضرت بلال (حبش) رضی الله تعالی عنه راکه باجود رسیدن پیام آزاد یبخش اسلام در ریگستان تموز سوزان تابستان به تخته پشت خوابانیده میشود وبر بطنش صخرهٔ سنگین به در گرانی و گرمی و کینه تو زی کمتر از قلب آن د ژخم بی وجدان و لا عاطفه نبود که این کار را در حق بلال شرین سخن و شکر خای آذ انگاه نبوت محمدی (ﷺ) را داشته بود نهاده میشود و به انتهای قساوت برایش میگوید از دین نویکه برگزیده ای منصرف شو و خدایان ما را توهین مکن ورنه تو خواهی بود و این ریگستان سوزان و این صخرهٔ حق شناس ! چه خدایا نیکه عصبیت و افکار پوسیدهٔ ناسیونالستی بران ترجیح داده میشود و هنگامیکه ابو ذر غفاری (رض) ، را به جرم مشابه جرم «بلال» زیر لت و کوب میگیرند و بدون در نظر داشت هراس از قتل وی چنان لگدمال و کتک کاریش میکنند که از خود میرود ، در حالیکه در خون پاک و شاهد بر ایمان را سخش اغشته و آلوده ئی الایش است . حضرت «عباس» کاکای حضرت محمد (ﷺ) از پهلوی جمع متجاوز ، فریاد میزند و خود را بر نعش کوما گرفته ابوذ ر می انداز د و میگوید : «وای برشما ! این مرد را میکشید . نمیدانید که او از (قبیلهٔ) غفار است و شمادر راه بازرگانی به شام از انجامیگذ رید . . . مردم از گرد اوپراگنده شدند و ابوذر همچون مجسمهٔ خون الودی به زحمت کمر راست کرد و (اغماء زده) آهسته ، آهسته به راه افتاد ، آنها از خدایان سنگ و دفاع از الوهیت شان از سر ابوذردست اذیت نبرداشتند بلکه پای در هم خوردن دو قوم ، فتنهٔ ناسیونالستی و کساد تجارت شان درمیان بود .

با وجود قساوت ، سنگدلی و توغل قبایل جزیرة العرب در بت پرستی (که به اسناد و دلایل مستند تاریخی حتی درخانهٔ کعبه تعداد بتهای تراشیده شده به

۳۶۰ مجسمه رسیده بود) اسلام آنها را به توحید خواند ، توحیدیکه نه تنها بحیث مسئله ، پیشنهاد ، و قضیه ی نو مطرح بود بلکه توام بود با براهین و دلایل تکوینی ـ تخلیقی و آفاق که درک و پذیرش این همه دلایل به عقیده سخن بافان خیلی مشکل مینمود و مستحیل، اما اسلام هم نوا با فطرت انسان آنها را به سبیل نجات دعوت نمود و باز هم مکرراً آواز «والهکم اله واحد ، لاالاله هوالرحمن الرحیم. ان فی خلق السموات والارض و اختلاف الیل و النهار و الفلک التی تجری فی البحر بما ینفع الناس وما انزل الله من السماء من ماء فاحیابه الارض بعد موتها و بث فیها من کل دابة و تصریف الریح و السحاب المسخر بین السماء والارض لایات لقوم یعقلون) ، (سورهٔ بقره) بگوش آنها رسانیده که هر کلمهٔ این پیام هزار داستانی را تفسیر میکند دال بر توحید ویگانگی خداوند جل مجده که ما بارتباط این بحث گلی از بوستان آن را خدمت خواننده گان عزیز عرض میکنیم بلی ! :

تخلیق سپهر نیلوفری و زمین پهن که همه اسرار و رموز زنده‌گی جنبده گان در او نهفته است و به گفته استاد سخن سعدی شیرازی ،

برگ درختان سبز در نظر هوشیار
هر ورقش دفتریست معرفت کردگار

تشریح و توضیح عامی در زمینه شناخت برگی از نباتات روی زمین با معان نظر دانشمند ، موشگاف و متفکر عالم تکوین دفتریست که از لابلای هر نقطه ، حرف ، کلمه ، جمله ، مضمون و تمام محتوای آن صدای حال «انه‌الحق» بیرون میجهد و باب جهانی از شگفتیهای مرموز آفرینش را برخ انسان میگشاید و تصویری از پس منظر زنده گی شوژهٔ (موضوع) مورد تحقیق در برابر چشم مجسم میسازد که حاکی از صنع آفرینش کیهان آفرین ـ جهان و طبعیت در گوشه ای از برگی ، بوده و رسیدن به کنه تمام نظام آفرینش در روی زمین انسان کوچک ولی بزرگ را چنان وا نمود میکند که مورچه بر فراز قلل شابخ سلسله کوهای همالیا قرار داشته باشد. گرچه مورد شناخت کامل طبعیت زمین تحقیقات دامنه داری صورت گرفته است وتا اندازه ی راز معمای تکوین او را به شناخت نزدیک کرده است اما باید بدون تردید اعتراف کرد که نظریه راز های مغلق و پیچیده طبعیته زمین ، هنوز آتومی از کاینات بشکل اصلی آن شگافته و شناخته نشده است ، ما مدعی نیستیم که عالم تکوین در روند شناخت انسان قرارگرفته میتواند و انسان قادر نیست که دنیا را بشناسد اما سخن بر این مسئله استکه : چطور ممکن است آنانیکه هنوز قلب آتوم را با صورت شگافتن آن طوریکه شاید وباید نشناخته است وبررسی های وسیعی در باره اش جریان دارد ، بمقام الوهیت برسد ، دعوای خدائی کند و مردم را به زورسر نیزه ، لبه شمشیر و ارعاب آتوم وسلاحهای مدرن امروز به پذیرش خداییش وادار سازد ، وگاهی همین انسان سر در گم چنان غول شود که به دست خود بتی تراشد و سر نیایش به پیشگاه بت تراشیده خود فرود آورد .

بین آسمان و زمین و یا به اصطلاح امروز (در بطن مکان عرض وجود زمان و یا بعد دوم عالم افرینش که عبارت از زمان و حاوی شب و روز وسال و ماه و . . . میباشد ، نظامی استکه بدون کوچکترین اشتباه مسیر همیشه گیش را بکمال اتقان سپری مینماید ، شب بروز سبقت نمیجوید و روز بر شب و هریکی از این شب و روز را ، علاماتیست

بقیه در صفحهٔ ۶۸

د فرد او ټولنې ارتباط

قیام الدین کشاف

په اسلام کی د فرد او ټولنی یوله بل سره ارتباط په حقوقو او فرایضو کی د خپل منځی کفالت او مرستی پراساس برقرار او ټینګ کړای شویدی او پدغه ارتباط او اړیکه کی د دی خبری څه ځای ندی پریښودل شوی چی ټولنه پراستعمار شو یو طبقو باندی وویشله شی . یا دا چی په ټولنه کی یوه طبقه کرکجنه او بله منفوره وي یوه طبقه د مالکانو وي او بله د محرومانو ، او د دواړو ترمینځ کرکه او دشمنی موجوده وي . په اسلام کی د فرد د دي احساس ګنجایش هم نشته چی ټولنه د خپلو پښوزولنی وګنی او د ځیروونکی حیوان په سترګه ورته وګوری . د لته د اهم نشته چی د ټولنی ټول افراد خپل ځانونه یو د بل پرضد قوتونه و انګیری او هر یو قوت د بل د مغلوبولو لپاره په هلو ځلو لاس پوری کړی ، چی په ازادا نه توګه یې خواهشات بشپړ شی ، د لته یو له بل سره مرسته تعاون او خواخوږی مطرح ده ، د لته له شتمن سره د مالکیت او باداری خیالونه نشته او نه له نادار او بیوزلی سره دا مفکوره چی هغه یو ذلیل شوی ، ځپل شوی فرد دی ، د لته عدل دی او له مساوات نه پورته یوشی یعنی مواسات ، دمواسات جامع معنا خواخوږی ده ، زړه سوی او همدردی ، نوروته پرخپل ځان ترجیح ورکول ، ایثار او قربانی . د لته ټول مؤمن وګړی د ورورولی پخپل مینځی اړیکو او ارتباطاتو کی داسی ښودل شویدي لکه د یو بدن اندامونه ، کله چی د یو جسم کوم غړی په درد او تکلیف اخته کیږي ؛ نور ټول غړی ورسره دردمند او ناکراره وی ، یو د بل په وړاندی د بی تفاوته پاتی کیدو مفکوره نشته او نه یو له بل څخه د بیغمی او بی پروائی احساس کوی ؛ بلکی د انسانی حقوقو د مساوات په اړخ کی ټول افراد د ګومنځی د غاښونو پشان معرفی شویدی او د ټولنیزی ماڼی د ودانولو په برخه کی د هغو خښتو په څیر دی چی یوه د بلی د پاسه ایښودل کیږی او منظم مستحکم دیوال ورڅخه جوړیږی.

پر طبقو او قبیلو باندي د افرادو ویش په اسلام کی د امتیاز معیار ندی ، دا دخپلمینځی پیژند - ګلوی وسیله معرفی شویده ، امتیاز شته خو هغه د اخلاقی بنسټ له مخی ، یعنی د تقوی په تناسب ، هر څوک چی ډیر زیات متقی دی ، ډیر زیات له خدایه ډیریږی ، له

خپل خالق او مالک سره یې ارتباط او پیوند زیات دی ؛ هغه د خدای په وړاندې زیات شریف انسان دی ، څوک چې د نورو انسانو لپاره ډیر مفید او ګټور دی ؛ هغه ډیر غوره انسان دی ؛ په بل عبارت په اسلام کی داسی مطلق مساوات نشته چی ښه او بد ، مفید او مضر، مفسد او مصلح وګړی دی ټول سره مساوی او برا بروی، یادی د لوړ انسانیت اروانکی ، د لوړ اخلاقو خاوندان، د لوړ استعداد او ظرفیت خاوندان، له کم ظرفو، بد اخلاقو او منحطو وګړو سره یوشان شی ، لکه څنګه چی د کمونیزم حیوانی فلسفه د دغسی مساوات دعوه کوی، هغوی یعنی د مارکسیسزم پلویان باید د دی مدعیان اوسی ؛ ځکه چی هغوی له مادی نه ها خوا په نورڅه باندی باور نلری، معنا نه منی . اسلام مادیات تائیدوی خود معناد وقایی او تحفظ لپاره، د انسانیت د تحفظ لپاره . د اسلام په نظر کی اصلی شی معناده ، هغوی استعدادونه د اقتصادی شرایطو مولود او زیږنده ګڼی ، وائی په ښو اقتصادی شرایطو او حالاتو کی مستعد انسانان مینځ ته راځی او که اقتصادی شرایط نامساعد وی، هلته استعدا دونه هم کمزوری وی ، حال دا چی مونږ

وینو چی په ډیرو بیوزلو کورنیو کی د ډیرو لوړو استعدادو خاوندان، ډیر شریف او غوره وګړی رامینځ ته کیږی او په ډیرو شتمنو کورنیو کی ډیر نا اهله او بی کفایته افراد مینځ ته راځی او که هم برعکس وی .

په اسلام کی د مسئوولیت پیژندل او تر سره کول د چارو اساس ښودل شویدی او مسئوولیت فرد فرد ته راجع دی ، فرد فرد د خدای په وړاندی پوښتونی او جوابده دی ، دغه اصل دا خبره ثابتوی چی اساس انفرادیت دی ، او انفرادیت په اسلام کبی د اعتبار وړدی ، د انفرادیت د ویم پړاو اجتماعیت دی ، یعنی له افرادو څخه جوړه شوی ټولنه . که په ټولنه کی

صالح، مفید او خیر خواه کسان اکثریت وی. نو هغه ټولنه صالحه وی ، او که اکثریت د مفسدو او بدو خلکو وی؛ نو ټولنه فاسده وی، مګر پر افرادو باندی د ټولنی اغیزه هم کیدای شی . په صالح چاپیریال کی اکثر صالح وګړی روزل کیږی او په فاسد چاپیریال کی زیاتره فاسد وګړی تبارز کوی ، همدا وجه ده چی اسلام د فرد او ټولنی ترمینځ یو ځانګړی ارتباط ټینګوی ، نه انفرادیت له مینځه وړي او نه

ټولنه او ټولنیز اساسات بی اعتباره ګڼی ، په مارکسیسزم کبی انفرادیت له مینځه وړل شویدی، فردی اصالت نه منی ، فرد په ټولنه کی محوه کوی ، وائی فرد باید د هیڅ شی مالک نه وی ، پر هرڅه باید د ټولنی ملکیت وی ، خو په حقیقت کی لیدل کیږی چی ټولنه او د ټولنی ټوله شتمني د څو محدودو افرادو په واک اختیارکی وی ، د ټولنی ټول افراد که شمیر یې څومیلیونه او څوسوه میلیونه وی هم بیخی د څارویو حیثیت لری، نه له ازادی نه برخورداردی او نه څه واک اختیار لری ، همغه د ګوتو په شمیر باداران یعنی د اقتدار خاوندان د دوی سرنوشت ټاکی . پدی حساب په انفرادیت قائل دی ، خو پداسی افراطی ډول چی څو محدود افراد د میلیونونو میلاردونو افرادو د خدایی درجی ته رسوی . پر ټولنی باندی هر ډول بندیزونه شته ، له مال نه محروم دی ، له انسانی مینی محبت څخه محروم دی ، له حریت څخه محروم دی ، ټول د رژیم ښکیل او ښکاردی اورژیم د اقتدار د خاوندانو په خدمت کی دی ، د اقتدار خاوندان پخپل سر او مطلق العنان دی، قانونی ، اخلاق او اقتصادی بندیزونه وربانذی

صفحة مفقودة

صفحة مفقودة

نښته، که ظلم کوی، که عزت - شرف څه قیمت نه لری
جبر کوی، که وینی تویوی او نو د انسان کړاو او تکلیف ته به
که عیاشی او فحاشی کوی، هر څه پاملرنه وشی او د انسانی
څه ورته مجازدی.
افرادو به څه قیمت وی ؟

په اسلام کی د فردی مسئوولیت موجودیت د صلاحیت او قدرت په تناسب دی. ترټولو زیات مسئوول کسان د اقتدار خاوندان بلل شوی دی، نه یوازی د قدرت خاوندانو ته نامحدوده واک اختیار ندی ورکړ شوی او مطلق العنان ندی پریښودل شوی، بلکی ډیر درووند مسئوولیت ورته متوجه کړای شوی، چی پر رعیت باندی به ظلم نکوی، د رعیت حقوق به نه پامالوی، د رعیت مشروع ازادی به نه سلبوی، دهغوی دخوښی پرخلاف کار به نکوی چاری به د هغو په مشوره سر ته رسوی، د هغوی شکایت به اوری، د هغوی انتقاد ته به غوږ دی، د هغوی د خیر ښیګڼی لپاره به هلی ځلی کړی، په بله تعبیر د اقتدار خاوندان د رعیت خدمتګاران دی، نه مسلط شوی تووالوا کمن، خواخوږی سره سوواندی او غمشریک ملګری دی، نه جلادان او قصابان.

خو برعکس مارکسیستی رژیم له سره د خواخوږی، ترحم، عطوفت او همدردی له صفتونو څخه په خالی فلسفه باندی برقرار شوی دی. علته چی انسانیت -

بازیچه دست ...

آنها تهیه گردد.

۶- در طول این مدت دو تن از رفقا «شهید» - سه تن زخمی - دو تن دیگر که ازکار کنان سره میاشت بودند حین آمدن شان از کابل به چک نسبت انفلاق مین میان سرک زخمی و یك عراده موتر از بین رفته است.

۷- قوای دوست با تمام تجهیزات آن در هنگام عملیات از دهنه بوم نگذشتند در حالیکه رفقا از ما توقع دارند که این وظیفه را باعدهٔ محدود از رفقا که هنوز روی استعمال سلاح تسلط ندارند انجام دهیم.

۸- دو روز متواتر رفقای «شهید» بروی خاک در حال گندیدن بودند هیچگونه وسیله حمل و نقل نداشتیم تا اینکه از

قوای دوست در زمینه طلب کمك کردیم.

۹- از جمله صد نفر رفقای نواحی حزبی و څارندوی چهل نفر آن بدون اجازه قوماندانی و مقامات حزبی جبهه را ترک گفته اند و اکنون (۶۰) نفر از آنها وجود دارد که یکعده دیگر آنها نیز عین روحیه ترک جبهه را دارند. امید است در زمینه تعداد آن دوباره تکمیل گردد و تجدید رفقای جدید حتمی است.

بنا با در نظر داشت مطالب فوق برای کسب پیروزی کامل براشرار و محو کامل آنها تحکیم حاکمیت حزبی و دولتی و ایجاب سازمان حزبی - و سازمان های توده ای در ولسوالی چک ایجاب می نماید که رفقا پیشنهادات ما را در نظر گیرند و عملی نمودن جدی انرا یک امر ضروری عاجل و فوری می دانیم.

قسمت دوم

طریق انتخاب خلیفه

نقل از : تاریخ الامم الاسلامیه

استاد فضل رحیم

اصحاب کرام به سه طریقه خلیفه را تعین نموده اند

(۱) طریقه اول تعین خلیفه ، از راه انتخاب مشورتی و این طریق در انتخاب ابوبکر صدیق رضی الله عنه تحقق یافت. چنانچه مسلمین در سقیفهٔ بنی ساعده در مدینه گرد آمدند و در امر تعین خلیفه جانشین پیامبر اسلام، باهم مشوره نمودند بعد از ان ابوبکر صدیق رضی الله عنه را انتخاب کردند این انتخاب بعد ازگفتگوها و جدل زیاد بوقوع پیوست مگر از جهت خوف اختلاف و دو پارچگی مسلمانان موضوع انتخاب خلیفه ایجاب سرعت و عجله را کرد درین امر از عجله و سرعت کار گرفتند و جانشین مقرر کردند .

چنان بخاطر می رسد که از مردم قریش کسانیکه در سقیفه حاضر بودند هیچ یک شان حاضر نبودند بجای ابوبکر صدیق برای احراز مقام خلافت سر بالا کنند زیرا آنها می دانستند که ابوبکر صدیق نخستین مردی بود که باسلام مشرف شده بود و در همه غزوات رسول الله ﷺ حاضر شده بود ، و در وقت هجرت رسول الله ﷺ با وی رفیق بود و علاوه بران رسول الله ﷺ او را در وقت مرض خود فرموده بودند بنیابت رسول الله ﷺ برای مردم در نماز امامت کند . از همین جاست : وقتیکه ابوبکر صدیق رضی الله عنه مطرح ساخت که یکی ازین دو تن (عمر بن خطاب و یا ابو عبیده بن جراح) باید خلیفه مقرر شوند پس عمر بن خطاب به بحث پایان داد دست بعیت را به سوی ابوبکر صدیق رضی الله عنه دراز کرد بناء مردم باوی بعیت کردند .

از عمر بن خطاب رضی الله عنه روایت است که گفته است: بعیت با ابوبکر صدیق دفعی و خودی بوده است مگر الله تعالی مردم را از ضرر این کار در امن نگاهداشته است . عمر رضی الله عنه این سخن را وقتی گفته بود که از کسی شنیده بود که می گفت : اگر فلان امیرالمؤمنین وفات کند من با فلان کسی بیعت می کنم گویا امیر المؤمنین آن مرد را تهدید نموده بود که چرا بدون از مشوره با مسلمین بافلان شخص بیعت می کند .

بیعت با ابوبکر صدیق رضی الله عنه تمام شد بدون اینکه مردم بدانند که حق انتخاب خلیفه از چه طبقه و چه نوع مردم میباشد .

در هر صورت بیعت با ابوبکر صدیق رضی الله عنه ذریعهٔ انتخاب صورت گرفته است و فی الجمله طریق انتخاب را سنت گذاری نموده است اگرچه انتخاب از جانب همه مردم نبوده است .

(۲) طریقه دوم در تعیین خلیفه که درمیان مسلمانان عملا صورت گرفته است این است که خلیفهٔ موجود خلافت را بعد از مرگ خود برای شخص دیگری بسپارد و این طریقه بنام ولایت عهد مشهور است و این طریقه است که عمر بن خطاب رضی الله عنه طی آن خلیفه شد ، ابوبکرصدیق عمر رضی الله عنه را برای مردم

برگزید چنانچه برای مردم گفت : آیا شما راضی هستید که من شخص را برای تان انتخاب کنم؟ گفتند آری . این طریقه برای خلیفه آزادی میدهد که بدون ازقید و شرط برای مردم ولی عهدی انتخاب کند .

(۳) طریقه سوم آن است که خلیفهٔ موجود عده ای از اهل مشوره را تعیین می کند تا آن‌ها از میان خود شخصی را جهت احراز مقام خلافت انتخاب کنند عثمان بن عفان رضی الله عنه با این طریقه انتخاب شد، چنانچه زمانیکه عمر رضی الله عنه زخم برداشت و امید به شدنش نبود احساس خوف نمود : اگر مسلمانان را بدون از خلیفه بگذارد دچار اختلاف می شدند و ازینکه برهیچ کسی مطمئن نبود از عمل کردن بطریقه ولایت عهد خود داری نمود و نخواست که عهده دار امور مسلمین در زندگی و بعد از مرگ شود ، پس شش تن از بزرگان اصحاب راکه میدانست غیر ازین‌ها کسی دیگر برای برداشت بار خلافت سر بالا نمی کند برگزید ، و برای شان نظامی وضع نمود تا با عملی ساختن آن نظام درمیان خویش خلیفه را انتخاب کنند ، پس همه را امر نمود که بعد از وفات وی در حجره عائشهٔ صدیقه گرد آیند و حد اکثر تا سه روز خلیفه را تعین کنند ، رأی اکثریت را اعتبار داد و اقلیت را مجبور به تسلیم شدن نمود در غیر آن اقلیت را از جامعهٔ مسلمین خارج و متجاوز قلم داد کرد که کشتنش جواز دارد و در صورت تساوی آراء آن جهتیکه عبدالرحمن بن عوف در ان است راجح و معتبر دانسته شود .

در طریقه اول بیان نشده است که حق انتخاب خلیفه از کدام شخص است از همه است (جمهور) است و یا از اهل حل و عقد و اهل حل و عقد کدام اشخاص اند ؟

در طریقه دوم هر چند که با مردم مشوره صورت گرفته است ولی رای جمهور گرفته نشده است ، فائده این طریق آن است که اختلاف امت را برسر خلافت رفع می کند هر چند که ممکن است درین طریقه خلیفه بر خلاف میل مردم انتخاب شده باشد و طریقه سوم مانند طریقه دوم است زیرا درین طریقه انتخاب خلیفه از افرادی خاص شده است که وی تعیین نموده است پس ضرر و عیبیکه طریقه دوم دارد آن را طریقهٔ سوم هم دارد .

(٤) این بود طریقه انتخاب و یا تعیین خلیفه که درمیان مسلمانان در دوره اصحاب کرام صورت گرفته است و باید گفت که برای خلافت علی بن ابی طالب رأی همه مردم گرفته نشده است چنانچه مردم شام در عین زمان به معاویه بن ابی سفیان رای داده بودند بنابران می توان گفت : اگر برای تعیین خلیفه غیر از سه طریق فوق طریق دیگری وجود داشته باشد که با نظرداشت امکان آن اگر مصالح آن بر اضرارش بیشتر باشد شرعاً جواز دارد زیرا در جائیکه نص وجود ندارد اگر در آن خبری وجود داشته باشد و شرش اندک باشد طبق قاعدهٔ شریعت عملی ساختن آن جواز دارد و ما این موضوع را درجای خودش بتفصیل بیان خواهیم کرد .

داسلامي نهضت لومړنی نقشه

د اسلام نقطه نظر دادي چې له متوازنو افراد و څخه متوازنه ټولنه جوړیږي او په صالحه کې صالح وګړي مینځ ته راځي. اسلام له د فرد له وجود له سترګی پټوي او نه ټولنه له نظره غور ځوي. او نه یوه ته پربل باندي ترجیح ورکوي.

اسلامي ټولنه چې کله مینځ ته راتلله نو تر ټولو د مخه یوه بشپړه هستی. حضرت محمد مصطفی صلوات الله و سلامه علیه د الهي پیغام منونکی او متحمل شو، پداسي شان چې دهغه د وجودپه تل کی یی ځاي ولیوه او دهغه په رګ رګ کی لکه دوینی پشان ګډشو.

دغه نهضت دهغه له مبارک ذات څخه په ترتیب سره خدیجې (رض)، ابوبکر صدیق (رض) حضرت علي (رض) اوبیا کرارکرار په احتیاط سره نورو افرادو ته وغزیده، په اسلامي نهضت کې چې هر څومره افراد شامل شول، له هغو نه هر یو ځلنده ستوری اود نبوت د روښانه لمروړانګه وه. د هر فرد له منور وجود نه دومره روښنایي خوري شوي چې تیاری مخ پټ کړ او پلوشې هري خواته ورسیدي.

د مکی مشرکان چې زوړ له بی تور شوي وو او ارواګانی یی په تیاروکی لا لهالده لارورکی وي، د اسلامي نهضت پرخلاف را پا څیدل. که څه هم هغوي پخپلو زړونو کی دهغه پر حقانیت باندي معترف وو، او پوهیدل چې مونږ له دغې ځلا او روښنایي سره مقابله نشو کولاي، خوله دي سرمسره روښنایي چې هر څومره زیاته شوه په همغه اندازه د هغوي نظر تت شو او هغوي لا پسی تیاروته پنا یوړه.

د حق او باطل معرکه برپاشوه او باید برپاشوي واي، ځکه چې له دي پرته بله چاره نه وه، همدا د ټولنی قانون دي او د ژوند اساس. خو الله تعالی خپل دین بشپړ کړ، حق یی برلاس کړ او باطل پشاو تمبیده.

د مؤمنانو شمیر ورځ په ورځ زیات شو، تردي پوري چې همغه اکثریت شو او همغی ته اسلامي ټولنه وویل شوه. یعنی له یویو فرد نه راسینځ ته شوي ټوانه.

له همدي کبله اسلام په ذاتی حیثیت سره فرد د درناوي او تعظیم ور ګنی اودغه تعظیم فردته هغه وخت په نصیب کیږي چې هغه د الهي نور یعنی اسلام په قبلولو سره د اسلامي ټولنی یوغړی شی اود الله تعالی له کامل نورڅخه د رڼا په حاصلولو سره د مشرکانو او ملحدانو له حیوانی سطحی نه لوړ شی. ځکه چې د اسلام په نظر کی مشرکان او ملحدان مسخ شوي وجود او ډیربد حیوانات دي.

اسلام هر مسلمان ته له هر ډول تیریونه د ساتنی ضمانت ور کوي او دهغه د انسانی حقوقو، انسانی کرامت، پت او عزت تحفظ کوي. «دهر مسلمان سر او مال د بل مسلمان لپاره محترم دی» له دي امله په ناحقه د چا

وژل روانډي . د چا ابرو او
ناموس ته صدمه رسول روانډي
او په ناحقه د چا مال ته لاس
اوږدول روانډي . بلکې په
پېغور ورکولو ، بد لقب ایښودلو،
غیبت کولو ، جاسوسي کولو اوله
اجازې پرته دهغه کورته په
داخلیدلو سره دهغه مجروح کول
هم روانډي .

اسلام چې د وګړو ترمینځ
کوم ارتباط ټینګ کړیدی، پرهغه
باندي له نظر اچولو نه دا
څرګندیږي چې په اسلام کی د
فرد د رناوي او عزت ښته اودفرد
له لاري دغه عزت ټولنی ته هم
رسیدلی دي ، له همدي کبله موږ
وایوچې اسلام د ژوند انه یوه
داسی بشپړه او جامع نظریه ده
چې په یووخت کی هم د فرد
ښیګڼه تضمینوي اوهم د ټولنی .

اسلام یوداسی متوازن فرد
عباروي چې دخپل طبیعي توازن
پر اساس هیڅکله د نورو حقوقوته
لاس نه اوږدوي ، ځکه چې
تیري او لاس غځونه د فرد په
داخلي وجود کی د توازن د
نشتوالی او نا انډولی لامله را
پیدا کیږي . کله چې هر فرد
معتدل وي ، نوله وګړو نه به
خود پخپله داسی ټولنه مینځ ته
راشی چې په غوښتنو او اهدافو
کی بی انډول او اعتدال موجود
وي .

د فرد خواته د اسلام ځکه
پاملرنه له دي کبله ده چې
هغه د ټولنیزي ودانی د
بنسټ د ډبري حیثیت لري اود
عمرپه هر دور کی دهغه روزنه
کوي او اسلامی روزنه په
حقیقت کی د هغو رژیمونو له
روزنی سره زیات توپیر لری چې
انفرادیت له مینځه وړي او
ټولنیزو شکلونو ته اهمیت ورکوي
هغوي د ماشومانو د روزنی
لپاره ځانګړي، موسسی او خاص
وسائل په کاراچوي او بیاد ښوونی
روزنی په دوران کی پرمؤ ظفو
کسانو باندي د بی اعتمادی
لامله په ښکاره او پټه د هغو
ځارنه کوي؛ داځکه چې دهغو د
ولولو او افکارو د سپیڅلتیا محل
عقیده نه وي ؛ بلکې دولت یا
د دولتي چارو واکمن وي . خو
اسلام دي ته ضرورت ناري . په
اسلام کی د مؤمنانو ایمان ، په
مستقیم ډول له الله تعالی سره
د هغو ارتباط پیدا کوي . مؤمنان
یوازي د الله تعالی بندګی او
عبادت کوي او پدي عبادت کی
کوم دولت یادولتی واکمن
واسطه نه وي ، مؤمنان د خپلو
اولادونو روزنه پخپله خوښه
او مینه په اسلامی اخلاقو کوي ،
پدي کی د الله له رضاء او خوښی
نه پرته بله څه ګټه یا د کوم

حاکم ویره په نظر کی نه وي ؛
بلکې د خپلو اولادونو د روزنی
په وخت کی یی داهم په زړه
کی نه را ګرځی چې د وي په
رضاکارانه ډول کوم اسلامی
خدمت تر سره کړیدي . ځکه
چې هغه خپله فریضه ګنی او د
خپلی فریضی په أدا کولو کی
د چا سپارښت او متوجه کولو ته
اړتیانه احساسوي .

مسلمان مور پلار چې تر اسلامی
اصولو لاندي د خپلو اولادونو
روزنه کوي ؛ نو د ماشومانو
خواهشات نه وژنی ځکه چې د
خواهشاتو وژل د اسلام د روح
منافی دي ، بلکې د ماشومانو
فطري خواهشات تنظیموي او
د هغوی په نفس کی هغی ارادي
ته وده ورکوي چې حیوانی
غریزي کنترولوي ، حیوانی
غریزي ، نه بیخی له مینځه وړلی
شی او نه یی بیخی ازادي پریږدي.

د دغی روزنی ګټه داده
چې ماشوم په نفس کی له پیدا
کیدونکو هغو عصبی او روحی
تشویشونو څخه خوندي ساتي
چې په راتلونکی وخت کی
پخپله دهغه اود ټولنی لپاره
خطرناک ثابتیدای شي .

مسلمان مور اوپلار د ماشومانو
په نفسونو کی داسی اخلاقو ته
وده ورکوي چې په هغو سره

د هغو په ولولو او احساساتو کې
لېرتیا پیدا کیږي او له کړکې ور
هغې خود خواهي ځخه په ډډه
کیږي چې د خپلې ګټې
زیاتولو پخاطر نوروته تکلیف
رسوي .

هغوي په ماشومانو کې ویښ
وجدان پیدا کوي ، داسې وجدان
چې دهغو د عملونو څارونکی وي
او له هغو سره محاسبه کوونکی او
د هغو محاکمه کوونکی وي، داسې
وجدان چې دهغو په غږ سره
هغوي د خیر بلونکی ته لبیک
ووائی او د شر بلونکی ته دنه
ځواب ورکړي ، د خارجي فشار
له مخې نه بلکې د فطري
غوښتنې او اسلامي اخوت پر
اساس له خپلو همنوعو سره
داخوت ، مینې او خوا خوږي په
فضا کې ژوند تیرکړي .

هغوي په ماشومانو کې
د غیرت او عزت احساسات پیدا
کوي چې ظلم ته سرښکته
نکړي، غلامي ته غاړه کښینږدي
او د داسې انسانانو حاکمیت
ونه مني چې له خدایه باغي
او نافرمانه وي .

داښکاره خبره ده چې له دغسې
معتدلو او متوازنو افراد و ځخه
ټولنه تشکیل شي ، هغه ټولنه
د خیر او سعادت ، ښریالیتوب
او سلامتیا خواته پرمخ ځي ، په
انفرادي لحاظ هم او په ټولنیز
لحاظ هم .

لعل محمد نیازی

مناجات

الهي ستا د اوچت شان په خاطر
ستا د کرسي ولامکان په خاطر
چې دې بللی په معراج دی ربه
د محمد اخر زمان په خاطر
چې ستا په مینه کې شکنجې تیروي
د تکلیفونو د زندان په خاطر
چې ستا په یاد کې څوک په دارختلي
د هغه عشق جاودان په خاطر
چې ستا په لارکې له خپل سرنه تیر شوه
د تودو وینو د توپان په خاطر
چې د وحشت لمبو تغمې تغمې کړل
د دې تغمې تغمې انسان په خاطر
چې تن زخمي لري د ژوند په امید
د لیم بسماه زخمي ځوان په خاطر
چې او سیلې نور ستنولي نشي
د پرهري سینې او ځان په خاطر
د بې ګناه ستا شوم بې واره سلګو
د ترمو او ښکلو لوند ګریوان په خاطر
د کړیدلیو پاکمنو کوندو
د یتیمانو د خفګان په خاطر
غیرکې شهید په وینو رنګ چې لري
د هغه رنګ کور د ارمان په خاطر
دا شړل شوي یتیمان د وطن
د دې بې کوره خاندان په خاطر
چې ستا دنیا کې آزاد ژوند خوښوي
د دې پتمن غیور افغان په خاطر
الهي نور د وحشت اور فنا کړې
الهي نور زمونږه کور صفا کړې
چې مونږه لاړ شو خپل وطن ته ربه
د پلار نیکه زاره مسکن ته ربه

شما ای خلق و پرچم

از «سوگوار»

اقتباس از: «فروغ انقلاب»
نشریهٔ مجاهدین ولایت بادغیس

شما ای خلق و پرچم ای گروهک های شیطانی
شما ای منحرف از مسلک و آداب انسانی

شما ای سایهٔ بی غیرتی و مظهر پستی
شما ای سمبل بدبختی و الگوی نادانی

شما ای خرسهای بیشهٔ تاریک استعمار
شما ای هرزه گمراهان وادی های ظلمانی

شما ای پیشمرگان سیه کار قشون سرخ
شما ای غافل از کیفیت نیروی ایمانی

شما ای جیره خواران مطیع قلدر مسکو
شما ای پیروان مخلص غول بیابانی

شما ای آبروی قوم را افگنده در نقصان
شما ای اقتصاد مملکت را کرده تاوانی

شما ای ناکسان ای خود فروشان ای دغلکاران
شما ای مشت اوباش و رزیل و خاین و جانی

چرا کردید برخود از حماقت کار را مشکل
چرا دادید از کف دین و دنیا را به آسانی ؟

چرا تیغ ستم آهیختن بر روی مسکینان
چرا بیهوده بر سر داشتن سودای سلطانی ؟

چرا کشتن جوان و پیر و شیخ و شاب میهن را
بنام مولوی و صوفی و ملا و روحانی ؟

چرا زحمت کشان را بی سبب کردید قتل عام
چرا آزادگان را بی گنه دارید زندانی ؟

چرا یکتن نیا سود از دم ساطور تان ایمن
نه از پیر مناجاتی نه از طفل دبستانی ؟

چه خوبی داشت رسم کافری کانرا پذیرفتید
چه بد دید ید از آئین والای مسلمانی ؟

شما را از اسارت بر جبین داغی بود ننگین
چسان زایل کنید این داغ ننگین راز پیشانی ؟

که باشد جز شما محکوم این اوضاع محنت را
که باشد جز شما مسئول این اوضاع بحرانی ؟

که بر ما کرد اعمال این قدر ظلم و ستمکاری
که بار آورد بر ما این قدر رنج و پریشانی ؟

که قلب ملتی را جز شما قشر ستمگستر
برگبار مسلسل بست پیدائی و پنهانی ؟

که کرد از خانمان آواره ملیونها مهاجر را
به شهرک های پاکستان و استانهای ایرانی ؟

که بیرحمانه فرق کارگر را کوفت با چکش
که دهقان را زپا افگند با ابزار دهقانی ؟

به فرمان که خاک مملکت را کرد روس اشغال
که شد انگیزهٔ این آتش افروزی و ویرانی ؟

به فتوای که شد برخاک یکسان مسجد و محراب
به تعلیم که شد خاموش گلبانگ مسلمانی ؟

به تصویب که بر ما تاخت توسن دیو استعمار
به تائید که دارد روس دعوای سلیمانی ؟

به ترغیب که طیارات روسی بر سر ملت / فرو ریزد بم و خمپاره هم چون ابر نیسانی
سوای تان که باشد مایهٔ این فتنه انگیزی / ورای تان که باشد عامل این نا بسامانی
نباشد جز شما * بی عرضه مزدوران بی فرهنگ / بنای ظلم و استبداد را در این وطن بانی
نمی شاید شما دون همتان را واژهٔ مردی / نمی زیبد شما بی غیرتان را نام افغانی
عمل کرد سفیهان جز پشیمانی نیارد بار / (چرا کاری کند عاقل که بار آرد پشیمانی) ؟

ولی ای نابکاران ای غلامان ای بد اندیشان / شما را هم کسی نتوان دگر کردن نگهبانی
یم خون شهیدان بخون خوابیدهٔ کشور / شما را می کشد در کام ، چون دریای طوفانی
مبدل شد به «گورستان روسان» خاک ما ، آری / سزای آنکه او ناخوانده می آید به مهمانی
شما و شوروی های کثیف و فتنه گستر را / هزاران طعنه و نفرین و لعنت باد ارزانی

* * *

به بی همتائی ذات خداوند جهان سوگند / که او را نیست انباز و شریکی در جهانبانی
که تا صبح سعادت بر دمد از مشرق آمال / که تا خورشید نصرت سر نماید پرتو افشانی
که تا اسلام بر پهنای گیتی رایت افرازد / که تا حاکم شود قانون دور انساز قرآنی

بکف خنجر ، بلب تکبیر ، در دل شور آزادی
به میدان نبرد آماده ایم از بهر قربانی

جان سپاری

هزاران خانه بر دوش از سرکوي تو می آید / ز خاک پاي هر یک اي وطن بوي تو می آید
ز نم چون فاخته کوکوو بر سر می کنم خاکی / بخاطر گر مرا هر سرو دلجوئی تو می آید
دلم با ناله و افغان گریزد از برم هر دم / مرا هر جا بخاك افگنده وسوي تو می آید
چه اعجاز است اي میهن به آب و خاك تو / چو شیر نر به سنگر مرد جنگجوي تو می آید
اگر کرده تجاوز این زمان بر تو ستمگاران / بجاي آب خون در دره وجوي تو می آید

مجاهد بهر رنگین کردن دامان بیرنگت
به شوق جان سپاري بر سرکوی می آید

* * *

داستان حسرتناک مردم فلسطین (۲)

ترجمهٔ ناصرالدین (متین شخکمانی)

هنگامیکه ابر سیاه جنگ اول بر جهان سایه افگند ، تا آنگاه حکومت بریطانیا تحت تاثیر صهیونیت قرار گرفته و صهیونی ها را برای نخستین بار اطمینان داده بود که آنها میتوانند فلسطین را وطن خود سازند .

در بریطانیا متعلق به یک خانوادهٔ یهودی بانک بزرگی وجود داشت که مسؤلیت او را «لارد والتر روت شیلد» به عهده داشت همزمان با آن «آر تر بالفوز» وزیر خارجه بریطانیا نامهٔ که مشتمل بریکصد و هفتاد لفظ بود عنوانی «لارد والتر روت شیلد» بنوشت که مطلب ذیل نیز شامل آن بود .

«شهنشاه معظم راجع به اینکه فلسطین یک وطن ملی یهود قرار گیرد ، اظهار همدردی نموده و به این امر کاملاً نظر موافق دارد .»

و این نامهٔ اطمینان ده او بود که بعد بنام «اعلامیه بالفور» مشهور گردیده و یگانه علت برقراری ریاست صهیونی قلمداد شد . در اعلامیه باالفور تشکیل ریاست یهود مشروط بر این بود که در فلسطین حقوق اجتماعی و مذهبی باشندگان غیر یهودی نیز اعطا گردد .

بریطانیا وقتی برقراری حکومت اسرائیل را وعده نمود که آنگاه یکی از قدرت های بزرگ جهان بشمار میرفت ، و علاوه برآن این امر در مرحلهٔ انجام پذیرفت که بریطانیا فلسطین را از تسلط ترکها که حلیف آلمانی ها بودند به قبضه و تحت تسلط خویش درمی آورد ، ترک ها که در جنگ با آلها همدست بودند شکست خوردند «لیگ آف نیشنز» بعد از جنگ جهانی تحویل دهی فلسطین را به بریطانیا فیصله نمود ، یعنی که بریطانیا هنگامی که فلسطین را تحت استعمار خویش در می‌آورد به یهودی ها برقراری یک حکومت ملی را در آنسر زمین مژده داد . عربها از هشت قرن به این طرف حکمران فلسطین بوده و به اکثریت قرار داشتند اما اقبال ایشان رو بزوال بود ، در دنیا هیچ همدردی نداشتند آنها هیچ گاهی به یهودان آزار نرسانده بودند ، آن زمانی که همه دنیابه خون آن‌ها تشنه بود، اعراب آنها را پناه داده و به حقوق ایشان قایل شدند و حالا آنها همراه با استعمار غربی فیصلهٔ

بزرگترین بی انصافی را در تاریخ بشریت ، راجع به اعراب به انجام می رسانند ، موقف عربها راجع به یهودان این بود که «اگر ایشان در همه نقاط دنیا آزار بینند یا هلاک کرده شوند ، چرا جزاء گناه دیگران به این ها داده شود آیا اقتضای روش و سلوک نیک همین است ؟» هنگامی که ممالک یورپ دروازه را بریهودها مسدود نمودند تنها مسلمانان اسپانیا و درثانی ترکهای عثمانی بودند که ایشان را انسان دانسته و به آنها پناه دادند .

آن جاکه یهودان مدعی بودند که آنها با فلسطین رشتهٔ عمیق تاریخی دارند همین ادعایشان نیز نهایت ضعیف و بی پایه بشمار می آمد از اینکه قانوناً می توان این ادعا را نسبت به اعراب صحیح دانست زیرا آن ها هفتصد سال متواتر فلسطین را به قبضه داشتند و در ظرف این هفت قرن هیچ گونه تجاوزی بر افراد غیر مسلم صورت نگرفته است ، بناء فلسطین از آنهاست .

«اعلامیه باالفور» از نظر اعراب یک توطئه کشورهای غربی بشمار می آمد و این امر یک چنین بی انصافی بود که نظیرش را نمی توان یافت ، اعلامیه باالفور سرزمین فلسطین و ملت آن سرزمین را تسلیم گروهی کرد که امید هیچگونه انصاف و عدالت از ایشان متصور نبود ، با آنکه بریطانیا هیچ حق نداشت که سرزمین عربها را تسلیم یهودان کند .

وقتی اعلامیه باالفور صادر میشد دولت به اصطلاح مردمی و جمهوریخواه بریطانیا از این حقیقت آگاه بود که در فلسطین ۹۰ فیصد ساکنین فلسطین را عربها تشکیل میدهد و رعایت حقوق و خواهشات این نودفیصد صرف بدولت بریطانیا می سزید که اواز همه بیشتر مدعی اساسات جمهوری و مردمی بود. بریطانیا از حیله و مکر های عجیبی کار می گرفت ، او بر علیه ترک های عثمانی و آلمانی‌ها عربها راتحریک نموده و درجنگ جهانی اول از ایشان استفادهٔ اعظمی کرد ، بدینگونه او به عربها وعده داد که بعد از خاتمه بخشیدن به امپراطوری ترکها جهت تشکیل یك سرزمین و حکومت خود مختار ، به ایشان کمک خواهد کرد .

و این پیمان بایکی از بزرگان مکه انجام یافته بود که نوشته آن توسط «ریزیدنت سرهنری میکموهن» نمایندهٔ بریطانیا درمصر صورت گرفته بود .

این عمل یکی از شاهکاریهای دیپلوماسی مکارانهٔ بریطانیا بحساب میرفت از اینکه هنگام نوشتن پیمان «سرهنری میکموهن» به اشارهٔ دولت خود نهایت کوشید تا حرفی را از فلسطین بمیان نکشد ، بار بار سرزمین عرب ، مملکت عرب ، مناطق عرب نشین ، ریاست عرب را یاد آور شد اما از فلسطین هیچ... اعراب فکر می گردند که مراد از این الفاظ فلسطین است از اینکه ایشان از قرن ها به این طرف در منطقه حکمروا بوده و اینک بعد از جنگ اول جهانی به تصرف بریطانیا در آمده بود و حالا بریطانیا خواهان استرداد آن به مسلمانان میباشد .

در اینباره یاد آوری از یک معاهده سری دولت بریطانیا با فرانسه ، ضروری به نظر می رسد در این معاهده بدون آنکه هیچگونه مشوره از اعراب اخذ گردد «سرمارک سایکس» از طرف دولت بریطانیا و «ژآکس پکوی» از طرف دولت فرانسه امضاء و دستخط نموده چنین فیصله شده بود که «بعد از اختتام امپراطوری ترکهای عثمانی ، جهت جبران نقصانات فرانسه ، دولت بریطانیا او را بسرزمین عربها سهیم خواهد ساخت .»

از انشا این معاهدهٔ سرپوشیده

و از صدور اعلامیه بالفور و همچنان از ورود یهودان سراسر دنیا در فلسطین و دست یازی شان به اعمار و آبادی ، عربها کاملاً و بطور واضح درک کردند که علیه ایشان چه توطئه و پلانهای نافر جامی در شرف اجرا است. اما باوجود آنکه حق بجانب عربها بود هیچ داد رسی به ایشان وجود نداشت و قدرت های بزرگ دنیا طرح و پلانهائی را براه انداخته بودند که نتیجه اش شکست اعراب بر سر مسئله فلسطین بود .

یهودی های جهان خارج ، فلسطین را «سر زمین موعود» یاد نموده و درجهت ایجاد ریاست یهودی سرسختانه تلاش می کردند ایشان از همان ابتداء درپی اختتام حاکمیت اعراب بوده و بخاطر بیرون راندن آنها از فلسطین پلانریزی می کردند ، رهبران صهونیزم تا بیست سال در نوشته ها و بیانات خود از عربها نام نمی بردند ، جلسات کانگرس صیهونیزم جهانی همچنان در جریان بود اما باری هم کسی در فکر آن نشد که سرنوشت عربهای ساکن فلسطین چه خواهد شد ؟ و نیز بعد از تشکیل ریاست یهود در فلسطین به آنها چه حقوق را قایل خواهد شد ؟

هنگامیکه از رهبر صیهونیزم جهانی «تیودر هرزل» باری راجع به این مسئله سوال شده بود او این سوال را غیر لازمی قلمداد کرد .

در سال ۱۹۲۰ «هشت سال بعد از صدور اعلامیه بالفور» رهبران صهیونیزم بخاطر خاکپاشی به چشم جهانیان اعلان داشتند که درکشور ملی ما فلسطین به اعراب همان حقوق حاصل می گردد که نسبت به یهودها رعایت گردیده است .

دربین رهبران صهونیزم کسانی هم بود که نسبت به دیگران نظریه و طرز فکر بخصوصی داشتند که این نظریه را از تجربه های تلخ دولت سلطنتی تزار روسی برداشت نموده و به نظام سوسیالستی اظهار دلچسپی مینمودند و نظریهٔ این عده از رهبران صهونیزم نسبت بریاست یهود در فلسطین آزاد ، این بود که بایستی یک جمهوری سوسیالستی را اساس گذاشته شود مگر اهداف این عده از رهبران صیهونیزم باگذشت زمان در پیش روی رهبران متعصب و بنیاد گرای صهیونی فاش و آشکارا گردید .

در فلسطین اقدامات یهودی های تازه وارد راجع به اعمار فلسطین ، موقف خطرناکی را بخود گرفت ، مقامات رهبری یهود فرمان داد که درکارهای شاقه و جسمانی نباید عمله ومزدورکاران عرب استخدام گردد زیرا در غیر این صورت امکان استفادهٔ مادی و تقویهٔ اقتصاد آنها متصور است مالکین و زمینداران عرب دربرابر این اقدام یهود هیچ اقدام عملی را نتوانستند براه اندازند یهودها در فلسطین آغاز به خرید اراضی نمودند که در ملکیت عربهای فراری شده از فلسطین قرار داشته و دهقانان در آن ها کار میکردند و یهود ها بعد از خریدن همچو اراضی دهقانان عربی را سبکدوش نمودند و بخاطر جبران این حق تلفی ، به نفع دهقانان عرب نه قانونی وجود داشت ونه هم اقدام عملی ای که چاره جوئی آن را بکند ، ایشان عوض دهقانان و کشتکاران عربی یهودی های خود را استخدام نمودند وقتی دهقانان و کار گران عرب جبراً از کشاورزی در زمین ها محروم شدند ، بخاطر کسب معاش به شهر رو آوردند بجائیکه در آنجا د چار پالیسی جدید یهودگردیدند و در شهر هاهم برای مزدوران و کسبه کاران عرب هیچ ملازمتی وجود نداشت زیرا تمام ادارات و موسسات تجارتی و صنعتی را

یهودها به قبضه داشته و فیصله شده بود که هیچ کارو ملازمتی به مزدوران عرب سپرده نشود .

یهود همچنان پنجه های خونین اش را جهت قبضهٔ سرزمین مقدس محکم فشار میداد ، بخاطر ترقی و اعتلای فرهنگ و زبان عبرانی ادارات و موسسات بزرگ ومنظم تعلیمی برای تربیت اطفال ایجاد نموده بودند ، ایشان به محاکم و داد گاه ها نیز مراجعه نمی کردند زیرا آن ها برای خود نظام و سیستم جداگانهٔ را اساس گذاشته بودند ، و این از هدایت کدر رهبری آنها بود که : بایستی بخاطر شناخت شان از اعراب و عیسوی ها در فلسطین روش وسیستم اجتماعی جداگانهٔ داشته باشند ، که نتیجه اش این بودکه اعراب پسمانده که زندگی غیر منظمی داشتند در مقابل آنها احساس کمزوری و کمتری نموده حقیر گردند . همان یهودانی را که اعراب در زمان اقتدار طویل المدت خود گاهی تحقیر نکرده و تاقرن ها حقوق آن ها را رعایت می کردند و به آنها پناه میدادند حالا یهود ها همه احسانات آنها را فراموش کرده و بطور غیر عادلانه و ناجائز درهرجا بخاطر تحقیر و تذلیل ایشان به تلاش های دسته جمعی آغاز نمودند .

واقعیت این بودکه عرب فاقد رهبریت فعال و منظم بود و باوجود آنکه قدرتهای بزرگ دنیا در مقابل آنها قرار داشت در خود ایشان یک چنین انگیزه وجود نداشت که بتواند آنهارا متحد ساخته و ایشان را متولی استحکام وضع اقتصادی ، معاشرتی و صنعتی آنها سازد .

قلب ملت عرب نسبت به این بی عدالتی و بی انصافی از خشم و غضب لبریز گردیده بود و به عنوان اعتراض علیه این ناروائی‌ها در بین سال های ۱۹۲۰ و ۱۹۲۹ به قیام و شورشهای ناکامی دست بردند همچنان در سال های ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ هنگامی که بریطانیا فلسطین را به قبضهٔ خود داشت ، عربهای فلسطینی بخاطر شکستن زنجیر غلامی بریطانیا به شورشهای دامنه دار و بزرگی دست بردند که متاسفانه بناکامی مواجه گردید.

وهم زمان به آن ، هنگامی‌که ملل متحد بخاطر ایجاد راه حل مسئله فلسطین رای شماری می کرد ، عربها حیثیت سمبول بی کسی و بیچارگی را بخودگرفتند ، صهیونیت چنان از حیله و فریب ها استفاده نموده و با چالاکی تام قدرت های جهانی را باخود همنوا ساخت که کسی حاضر به شنیدن خواسته های مشروع اعراب نشد ، که تا برین حقیقت لب بگشاید که در « فلسطین بایستی یک ریاست خود مختار عربی تشکیل گردد که یهودهم بتواند منحیث یک اقلیت در آنجا باقی بماند» .

... در پایان فیصله نامهٔ تقسیم فلسطین قدرت های بزرگ مهر و دستخط نموده بودند !

امریکا منحیث بزرگترین حامی یهودان عرض اندام نموده بود . اخبار و نشرات امریکائی همچنان با نهایت لگام گسیختگی خواستار می گردید که یهودان در فلسطین خواستار حق ریاست خود مختار و آزاد خود ها میباشند . دوایر مقننهٔ امریکائی به طرفداری و حمایت از یهودها مصروف پخش توطئه و تبلیغات بوده و فشار یهودی‌های امریکائی بر اعضای کانگرس افزونی می گرفت و همه وسایل و ذرایع ابلاغ عامه در خدمت مطالبه حقوق آن ها قرار گرفته و بخاطر اثبات مظلومیت و بی - پناهی یهودها سخت پافشاری میکرد ، میتوان معیار پالیسی منافقانهٔ امریکا را از این حقیقت دریافت که : هنگامی که پیشنهاد امداد به مهاجرین یهودی تقدیم کانگرس گردید بعد از عدم منظوری، درخواست بعمل آمد که

از نظر امریکا بعوض این امداد لازمی آنست که در فلسطین برای مهاجرین منازل مسکونی اعمارگردد، نماینده امریکا با نهایت خونسردی اصرار میداشت که بایستی در مناطق مسلمان نشین فلسطین وسایل زندگی دونیم لک مهاجر یهودی فراهم کرده شود اما خود در امریکا اجازهٔ آبادی و اعماد را به مهاجرین یهودی نمیداد و صرف برای ۴۷۶۷ تن مهاجر در امریکا اجازهٔ آبادی داده شده بود . ؟

این حقیقت آشکار شده بود که «ترومین» رئیس جمهوریه امریکا اعلان نموده بود که ما بهر قسمی که باشد خواستار تقسیم فلسطین میباشیم ، و با اصدار احکام و فرامین قصر سفید هر لحظه آنعده کشور ها و مللی که نمی خواستند راجع به تقسیم فلسطین رای مثبت دهند تحت فشار قرار گرفته و اخطار داده میشدند. «برنارد باروچ» مشاور «ترومین» رئیس جمهور امریکا با کمال بی حیائی به نمایندگان فرانسه در ملل متحد گفته بود که اگر فرانسه در تقسیم فلسطین رأی ندهد امریکا کمک‌های امدا دی اش را به آنکشور قطع خواهد ساخت .

باوجود فشارها ، اخطارها ، بیانات ، انتشارات و پروپاگند های امریکا بوضاحت دیده میشد که اگر در ۲۶ نومبر ۱۹۴۷ رای گیری صورت پذیرد راجع به تقسیم فلسطین رای کافی بدست نمی آید . هنوز اکثریت رای دهندگان د چار تذبذب بودند و بیشتر ممالک به تقسیم فلسطین راضی نبودند . وقتی سازمان صهیونزم مسئله تقسیم فلسطین را به ملل متحد تقدیم نمود که : جهت موفقیت ، بیست و دو رای درکار بود وزیر خارجه خود ساختهٔ این سازمان «موشی شارت» گفته بود: ممکن نتیجهٔ رای گیری برای ما خطرناک تمام بشود و «موشی شارت» در ملل متحد نمایندهٔ صهیونیت ها بود او درک کرده بود که هنوز جهت آماده ساختن زمینه فرصتی درکار است که تاطی آن امریکا بتواند کشور - های را که با تقسیم فلسطین مخالفت دارند ، تحت فشار قرار بدهد ، «موشی شارت» از نهایت هوشیاری کار گرفته و نیرنگی را براه انداخت که با استفاده از آن فرصتی بدست آورد ، او به ملل متحد پیشنهاد کرد که : روز ۲۶ نومبر مصادف با یکی از ایام تقریب مذهبی آن هاست بناء نمایندگان صیهونی نمی توانند در آن روز به کانفرانس حاضر شوند ، سرمنشی ملل متحد بدون آنکه به این حیله و نیرنگ پی - برده باشد اجلاس ۲۶ نومبر را به تعویق افگند بدین ترتیب تا ۲۹ نومبر به آن ها مهلت داده شد.

یونان ، هیتی ، لا یبریا و فلیپین چهار کشوری بودند که سر سختانه با تقسیم فلسطین مخالفت می کردند و قبلاً بنا بر هدایت رئیس جمهور امریکا «ترومین» فیصلهٔ حمایت از این کشور ها به انجام رسیده بود . دو تن از قضات بلند رتبهٔ داد - گاه عالی امریکا به «کارلوس را جوس» رئیس جمهور فلیپین مخابره کردند که اگر فلیپین به تقسیم فلسطین و بریاست یهود رای ندهد در آنصورت برای همیش از دوستی میلونها امریکائی محروم خواهد بود ، و هنوز مخابره قطع نشده بود که سفیر فلیپین را بطور فوری حاضر نموده هدایت داده شد که او به رئیس جمهور کشورش بفهماند که راجع به تقسیم فلسطین حتماً رای دهد .

یهودی ها به مالک کمپنی رابر «فایر ستون» فشار وارد نمودند که ایشان روابط تجارتی شان را با کمپنی موصوف قطع خواهد کرد ، مالک کمپنی رابر «فایر ستون» سخت مضطرب گردیده و بنابر درخواست و مطالبهٔ یهودان بارئیس جمهور لایبریا داخل مذاکره شد .

سید انوار الحق

هجري کال

له اسلام نه مخکې د نړۍ نورو پرمختللو او متمدنو اولسونو د خپل حساب کتاب د تاریخ او ژوند د نورو اړتیاوو لپاره څو ډوله «سنې» کارولې، چې مشهورې او نوماندې یې د یهودو، رومیانو او ایرانیانو «سنې» وې، عرب د جاهلیت له اصله، نه له تمدن نه خبروو او نه یې له بهرنیو ولسونو او نړۍ سره څه اړیکې درلودې، نه یې څه صنعت او حرفت یا کسب و هنر زده و، او نه یې څه د پراخې کچې سوداګرۍ دودوه، نو د خپلو ورځنیو چارو تعلق به یې د یوې عادي پیښې د پیل له کال (تاریخ) سره تاړه.

د اسلام د راتګ پروخت چې د عربو په هراړخیز ژوندکې بدلون رامنځته شو، او د پرمختګ پښست کیښود شو، نو لاد «سنې» د ټاکنې لپاره څه خاصه پاملرنه نه وه شوې، له هجرت نه وروسته چې د قرآن کریم په «حج» سورت کې دا آیت نازل شو:

(أذن للذین یقاتلون بانهم ظلموا (۳۹). الخ) پدې آیت کې مسلمانانوته د مقاتلې اجازه او اذن ورکړ شوی و؛ نو ځکه به خلکو د ایت د نزول کال ته د «اذن کال» و ایه، او پېښې به یې له دې تاریخه شمیرلې، بیاچې «براة» سورت نازل شو، نوسنه لدې نه پیل شوه، ورپسې د رسول ﷺ د وروستي حج واقعه. چې «حجة الوداع» نومیږي نیټه لیک کړای شوه، آن چې د رسول اکرم ﷺ په ژوند هم هماغه زوړ دود چلیده او یو څه موده تري وروسته هم، خود حضرت عمر (رض) د خلافت په پیل کې چې هیوادونه فتح شول، مسلمانان له جزیرة العربه خواره شول، د سیاسي نظم و نسق، دفترونو، د حکومت دادارۍ او مالي ویش، د محصول، مالیې د ځمکوویش، استیفا او محاسبې اړتیا وانګیرل شوه، نو د «سنې» او نیټه لیک د ثبت خبره هم راولاړه شوه، په دې باب څو څو روایات راغلي، چې حضرت عمر (رض) ته څنګه د «سنې» د ټاکنې اړتیا ورمخته شوه؟ میمون بن مهران روایت کوي چې حضرت عمر (رض) ته یوځل یو کاغذ ورکړای شو چې «شعبان» میاشت پکې ثبت شوې وه، حضرت (عمررض) پوښتنه وکړه، له دې شعبان نه د کوم کال شعبان مراد دی؟ سږنی که پرو سږن؟ بیا یې نو لوی لوی صحابه راغونډ کړل او ورته ویې ویل: اوس د حکومت مالي وسائل زیات شویدي او څه چې مونږ ویشل غواړو، په یوځل نشي کیدای، پکار ده چې د حساب کتاب لپاره داسې یوه لاره وایستل شي، چې وختونه او نېټه ترې سمه معلومه شي، صحابه وو، وویل چې په پدې برخه کې له ایرانیانو سره سلا مشوره پکار ده، چې هغوی څنګه کوي؟ حضرت عمر (رض) هرمزیان راوغوښتل، هغوی ورته د خپل حساب «میاشتې ورځې»

وویلی، بیا دا پوښتنه راولاړه شوه چې د اسلامي حکومت نیټه لیک دې له کومې «پیښې» ونیول شي او د تاریخ پیل له کومه وخته پکار دی ؟ ټولو د هجرت کال خوښ کړ. او هجري سنه و ټاکل (۱) شوه.

قره بن خالد روایت کوی چې حضرت عمر (رض) ته له یمن نه یو استاځی راغی ، ویلی «تاسې په لیک کتابت کې تاریخ او نیټه نه لیکئ» . په دې خبره د حضرت عمر (رض) او ملګرو یې دې ټکې ته پام شو ، په سرکې یې دا خوښه کړه چې د رسول اکرم (ص) بعثت دې نیټه لیک ونیول شي ، بیا یې وویل چې نه له رحلت نه یې نیول پکار دي ، خو اخر یې دا غوره کړه او په یو خوله یې ومنله چې له هجرت نه یې ونیسی . امام شعبي (رح) روایت کوی چې ابو موسی اشعري حضرت عمر (رض) ته ولیکل: «مونږ ته ستاسو په رالیږلو لیکونو کې نیټه او تاریخ نه وي» او دا هغه وخت وچې حضرت عمر (رض) دفتري نظام رغ کړی و ، د خراج او مالیې ترلاسه کولو او اصولو لارې چارې ټاکل شوي وې ، لدې امله هغوی (فاروق اعظم رض) هم احساس کړی وه چې د وخت د جوتیا او ثبت لپاره دې یو ټاکلی تاریخ غوره کړای شي ، زړې نیټې وې، خو هغه ونه منل شوې، د ابو موسی اشعري له لیکلونه وروسته یې ورته پام شو ، صحابه یې راغونډ کړل مشوره یې وکړه ، ټولو همدا رایه ورکړه چې د هجرت واقعه دې بنیاد وګڼل شي او سنه دې هجري شي . ابو علال عسکري په «الا وایل» کې او مقریزي په خپل «مصري تاریخ» کې د سعید بن المسیب له خولې لیکي : چې د «سنې» د هجري کولو رای په لومړي سرکې حضرت علي کرم الله وجهه ورکړه ؛ مګر حضرت عمر (رض) چې ترې د سنې او تاریخ د ټاکنې پوښتنه او استشاره وکړه ، نو هغه (رض) وویل له هغې ورځې چې رسول اکرم (ص) له مکې نه مدینې ته هجرت وکړ .

یعقوبي هم د (۱۶ هـ) په پیښو کې لیکلي دي ، چې پردې کال حضرت عمر (رض) د لیک د ضبط لپاره د یو نیټه لیک دستو- راوی اراده وکړه ، لومړی یې د حضرت رسول اکرم (ص) ولادت ومانه ، بیائې بعثت غوره کړ ، خو حضرت علي (رض) د هجرت د کال خوښه ورکړه ،

خبره داده چې د ولسي ژوندانه په بنیادي ټکوکې تر ټولو زیات ضروري څیز «سنه» او «تاریخ» دی ، کوم اولسونه چې خپلې قومي سنې نلري ، هغوی د خپل اولسي مقام په ښست کې یوه ضروري خښته نلري ، سنه له آره (اصلاً) د یوه اولس د څرګندو او پیدایښت تاریخ وی ، سنه د اولس د ټولنیز ژوندانه روایات خوندي کوی ، او د ځمکې پرمخ د هغه ولس د بخت او پرمختګ یو عنوان ، او غوره یادښت دی ، د نړۍ پرمخ نور هررنګه یادښتونه ورو ، ورو تر خاورو لاندې شي ؛ خو د سنې یادښتول تل ژوندي وي .

لکه چې وموویل ولسي تاریخ او نیټه لیک د یوه ولس دپیدایښت ودې ، پرمختګ او بخت تاریخ دی ، ولسونه غواړي په دې توګه د خپل تاریخ تر ټولو ستره او بنیادي واقعه یاده وساتي . او خپل مفاخرو لمانځي ، مګر صحابه کرام وسره لدې چې د تاریخ یاسنې «لپاره» ئې لوړ پرتمین او خواکمن حوادث غوره کولای ، شول د هیوادو او لرې لرې سیمو فتح یې د خپل تاریخ پیل ټاکلی وای ، خو د نورو ولسونو

۱- د ذهبي تاریخ کبیر او د مقریزي د مصر تاریخ .

پرعکس یې د خپلو اسلامي او
عقیدوي غوښتنو له مخې د خپل
کور ، او راوپلرنې تاتوبې پرېښود-
دل ، خپله ویاړ منه نیټه وټاکله ،
هغوی خپل ټولنیز ژوند د لورو
قومونو په تقلیدا و پیښو کې نه
لټاوه ، بلکې د ژوند ناوې یې د
خپل عقل ، فکر ، عمل او اسلامي
روح په ګانه پسولل غوښتل ،
هغوی د اسلام د پرمختګ راز په
هجرت کې نغښتی ګانه ، هغوی
ته دهجرت پیښه ترمیلاد، بعثت ،
بدر او مکې له فتحې نه ارجحه
وبښکاریده ، هجرت یوه واقعه
او پیښه نه وه ، هجرت د ډیرو
پیښو او حوادثو ټولګه او مجموعه
وه ، د اسلام د ظهور تاریخ په
په حقیقت کې په دوو ستړو برخو
ویشل شوي ؛ یو مکي ژوند او
بل «مدني» یا په مدینه‌کې د میشتیدو
دوران .

«مکي ژوند» د رسول اکرم(ص)
له بعثت نه تر هجرت پورې و ،
چې د «حراء غار» له اعتکاف نه
پیل او «د ثور غار» په واقعه
بشپړ شو .

«مدني ژوند» له هجرت نه
واخله تر حجة الوداع ، د دی
د ور پیل د مدینی له فتحی له
د مکی تر هغی رسی ، که څه
هم نړیوال د اسلام د پرمختګ
او لوړتیا د ور همدغه دویم ګڼي ،
چې د اسلام لومړنی غربت پکې
پای شو ، او د ظاهري ځواک و
پرتم (جلال) او سرو سامان دور
یې بولی ، د بدر جنګي فتح ، دو-لی
او غنایمو لومړی سوبه او د
مکې فتح د ټولو عربو بریالیتوب
اعلان ګڼي ، مګر په خپله اسلام
خپل اصلي دور لومړی ګڼي ، له
دویم ، څرګنده ده چې د ولسونو
ټولنیز بنبادونه د اسلام په لومړی
دور کې اېښوول شوی ، په بدر
غزا کې چې‌کومی منګولی د تورو
پر لاستو ټینګې وی، په هغوکې زور
او روح له کومه شو ؟ د مکې
فتح ربښتیا چې د عربو لپاره یوه
پریکنده او قاطعه فتح وه ، خوکه
د مدینې فتح نه وای ، د مکې
هغې ته به څنګه لار او اریده ؟
مکه خوپه توره فتح شوه ، خو
مدینه په تورو او جسماني زور نه
وه فتح شوی ، یعني که به دویم
د هر کې د اسلام وجود تکړه
ښکاری ، خود زور وځواک اصلي
جوهر او روح پکې په لومړنی دور
کې لټول پکار دی .

لومړی د ورته ډډ او دویمنی
ته یې خانګې ویلای شو ، یا
لومړی هغه زړی او دویم دایې
د بوټي زر غونیده ، یعنی که د
دویم دور ظهور هرڅومره شاندار
ښکاری ، خو د عظمت مانۍ یې
د لومړنی پربنسټ ولاړه ده .

د لړی د طبیعي او فطری
قانون له مخې د هر څیز درا
برسید،کیدو لپاره دوه پوړی وی،
په یوه پوړی کې پېو څیز د ننییزیا
داخلي جوړښت او رغاونه پیدا
کوی او په دویمه کې یې بهرنی
اډانه او جوله رغیږی ، د کائناتو
هر څیز . له رغاونی ترړنګیدو
پوری لدی د ووپوړیو (درجو) نه
تیرېږی ، د ساری په توګه ،
کرګر په ځمکه کې تخم شنیدی ،
پاک خدای (ج) یې د راټو کولو
او زر غونولو لپاره خپلی خزانی
او زیر می وقف کړی ، لمرورته
استرګی پر لاروی ، چې خپله تو-
دوخه او حرارت ورکړی ، وریځی
تیارسئ وی چې د خپلو او بو
ټوله زیرمه ور وښی او هوایی
د پالنی لپاره دستعده او چمتووی؛
خو دا هر څه هله پیل شی چې
په تخم کې د راټو کیدو او زر
غونېدو د ننیز استعداد موجود
وی ، له هغه پراو او کیفیت نه
ځان تیر کړی ، چې له ځمکې نه
پری د را بهریدو وړتیا؛ خوکه
په تخم کې د ننیز استعدد او وړتیا
نه وی ، د کائناتو ټوله خواری
او سازو سامان ورته بې ګټې
دی .

داسلام لومړی پیراوعهدهم چې
له بعثت نه پیل او په هجرت پای
شو، په اصل‌کې دمسلمانانو د ټولی

د د لنبنز استعداد پیر او زمانه وه د مدنی (د مدینی) ژوند د ټولو سوبو او ټر بریو سر چینه همدغه عهدو، په ښکاره خو داله کړاوونو او غمونو ډک د ورو، خو په باطن کی د مسلمه امت هغه راتلونکی عظمت، شان شوکت او پرتم هم په دغو مصیبتونوکی وده او پالنه وموندله، همدغه کړاوونه وو چې د هغو کمزورو مسلمانانو د یو وړوکی ټولی د ذهن او اخلاقو لپاره د ښوونی، روزنی مدرسه او د نفس د سپیڅلتیا (تزکیه نفس) او روحانی ښېښت ځای و، د بدر فاتحانو اوسو- بمنوهم دلته چل زده کاوه، د مکی فاتحانو هم دلته خپل ځانونه تیارول، همدا وجه وه چی قرآن کریم په مدنی ژوند کی د توره او وسلو په زور شوی جهاد ته یواځی (جهاد) وائی، خود دی په وړاندی د نفس د تزکیی او اخلاق روزنی جهاد چی په لوړی دورکی شوی و، جهاد اکبر گڼی.

د «فرقان سورت» په مکی توب کی علماء یوه خوله دی، په مکی ژوند کی یی چی د کوم جهاد حکم ورکړی و، څرگنده ده چی هغه د جنگ جدال وقتال د جهاد حکم نه و، بلکی د صبر، زغم ټینگار، او هوډو ثبات د جهاد حکم و، او په همدغو صفتونوکی د دی ټولی د لنبنز اصلی بنیادونه موجود وو.

د صحابه وو ترمنځه چی د اسلامی سنی د بنیاد د څرنگوالی خبره را منځته شوه؛ نو هغوی د یوی داسی پیښی په لټه کی شول، چی د امت د قیام او اقبال اصلی سر چینه وی.

د رسول اکرم (ص) د نیک مرغه میلاد پیښه ربښتیا چی تر ټولو ستره خبره وه، خو په دی کی د شخصیت یا دونه تر هرڅه د مخه تر ستر گو کیږی او د شخصیت د عمل معامله وروسته، د بعثت واقعه هم اهمه وه، خو هغه هم د معاملی پیل او سرو، پای او تکمیل یی نه و، د بدر او مکی فتح هم ستری کار نامی وی، خو هغه هم د اسلام د سوبی او اقبال بنیادی خبری نه وی؛ بلکی، د نورو بنیادی خبرو نتیجه وه، پدی ټولو خبرو یی تسلی ونشوه، آخر یی چی د هجرت واقعه رامخته شوه نوټولو په یوه خوله ومنله او وریاده شوه چی د اسلام د ظهور او لوړتیا ربښتیانی مبداء په همدغه واقعه کی نغښتی ده، ځکه نو پکار ده چی همدا واقعه د اسلامی تارخ مبداء او د پیل کړی و گرځی.

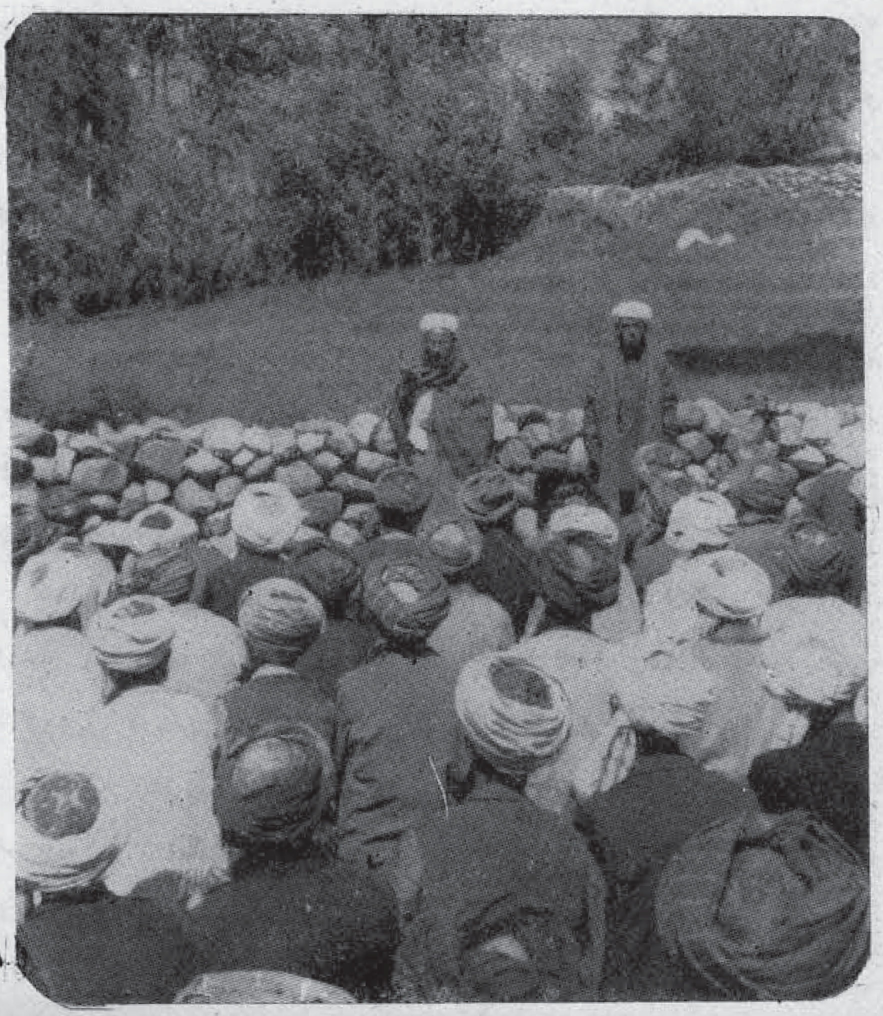

ترجمهٔ سخیداد «فایز»

هجرت سُنّتِ انبیاء و پیام او از آن خدا (جلّ جلاله)

خداوند (ج) دربارهٔ هجرت مسلمانهای که گاه گاهی به اساس ایجاب شرایط اختناق آور و خطرناک بر ذمهٔ ایشان بحیث یکی از وظائف ایمانی و اسلامی در سلسه واجبات و فرائض در می آید ذیلاً میفرماید :-

(ان الذین توفهم الملائکة ظالمی انفسهم قالوا فیم کنتم قالوا کنا مستضعفین فی الارض قالوا الم تکن ارض الله واسعه فتهاجروا فیها فاولئك مأویهم جهنم وسائت مصیراً الاالمستضعفین من الرجال والنساء والولدان لا یستطیعون حیلة ولا یهتدون سبیلا . فاولئك عسی الله ان یعفو عنهم وکان الله عفواً غفوراً. ومن یهاجر فی سبیل الله یجدفی الارض مراغماً کثیراً وسعه ، ومن یخرج من بیته مهاجراً الی الله و رسوله ثم یدرکه الموت فقد وقع اجره علی الله وکان الله غفوراً رحیماً) آیه های ۹۷ - ۱۰۰ از سوره النساء .

ترجمه: هر آئینه آنانیکه فرشتگان قبض ارواح ایشان کردند ، در حالیکه ستمگار بودند بر خویشتن (زیرا هجرت را ترک و تعداد دشمن را زیاد نشان داده بودند) فرشتگان به ایشان گفتند در چه حال بودید شما ، گفتند بودیم بیچارگان در زمین، گفتند آیا فراخ نبود زمین خدا تا هجرت میکردید دران ، پس آن جماعت جای ایشان دوزخ است و آن بدجای است مگر کسانیکه ظالم وگنهگار نیستند که حقیقتاً بیچاره و ناتوان از مردان و زنان و اطفال که هیچ چارهٔ ندارند، و هیچ راهی نمی یابند پس آن جماعت نزدیک است که خدا عفو کند ایشانرا و هست خدا عفو کننده آمرزنده و هر که ترک وطن کند در راه خدا بیابد در زمین اقامتگاه بسیار و فراخ معیشت و هر که بیرون رود از خانه خود هجرت کنان بسوی خدا و رسولش پس در یابد او را مرگ پس به تحقیق ثابت شد مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده مهربان .

این آیات امور ذیل را روشن می سازد :

۱- هر گه عقیده در معرض ضیاع قرار گیرد و یاذلتی به اسلام و مسلمانان متوجه بوده باشد ، در چنین وضعی اسلام مطالبهٔ هجرت مینماید .

۲- کسانی مورد عذاب درد - ناک الهی قرار میگیرند که در حین وجوب هجرت با آنکه صدمهٔ دینی می بینند و توان و امکانات هجرت هم برای شان میسر باشد

بهجرت نمیپردازند .

۳- اشخاصی مورد عفو قرار گرفته مؤاخذه نمیشوند که نسبت ناتوانی و یا عدم کفایت امکانیات و یا بخاطر موانع جبری از هجرت عاجز باشند .

٤- زمین خدا وسیع و فراخ بوده برای کسانیکه در هر نقطه ای از نقاط جهان مورد تجاوز و خطری واقع میگردند جا های مصئون و مطمئن و پهناور دریافت می شود .

٥- هجرت بمنظور حفاظت دین و عقیده ، مانند جهادیست که جهت اعلای کلمة الله و رضای پروردگار دنبال میشود ، بنا بران ذواتیکه در راه اینگونه هجرت فوت میگردند ، خداوند (ج) ایشانرا بمقام و اجر مجاهدین نائل می سازد .

پروردگار توانا و مقتدر میفرماید:
(ان الذین آمنوا والذین هاجروا وجاهدوا فی سبیل الله اولئك یرجون رحمة الله والله غفور رحیم) . سوره بقره آیه : ۲۱۸

کسانیکه ایمان آورده اند و آنانیکه هجرت کرده اند و جهاد نموده اند در راه خدا ، همین اشخاص به رحمت پروردگار امیدوارند و خداوند (ج) بخشندهٔ مهربان است .

همچنان خداوند (ج) میفرماید :
(فالذین هاجروا و اخرجوا من دیارهم و اوذوا فی سبیلی وقاتلوا وقتلوا لا کفرن عنهم سیئاتهم ولادخلنهم جنات تجری من تحتها الانهار ثوابا من عندالله والله عنده حسن الثواب) .

سوره آل عمران آیه : ۱۹۵

چون کوچکترین عمل انسان دربار گاه الهی ضایع نمیشود پس خوشابحال آن مردان راه خداکه نه تنها کفر و عصیانرا ترک دادند بلکه دارالکفر را نیز ترک گفتند حتی وطن ، اقارب ، اهل و عیال ، مال و منزل خویش را هم یک سره خیر باد گفتند و هجرت کردند و کفار بر آنها چنان ستم نمودند که حتی ماندن در خانه نیز بر ایشان دشوار گردید و باوجود جلای وطن و ترک دارو دیار ، دشمن از ایشان دست بر نداشت و اذیت های گوناگون را بر ایشان وارد کرد ، این همه از ان جهت بود که نام خدا را می گرفتند و کلمهٔ اسلام را میخواندند ، عاقبت در راه خدا جنگیدند و خود را فدای دین کردند در نتیجه خداوند(ج) تمام گناهان شان را می بخشد و در جنتی داخل شان می سازد که در جویهای آب روان است مکافات نیک از سوی پروردگار است و پاداش نیکوتر از آن که دیدار او تعالی است ، نزد خداوند است .

(الذین آمنوا وهاجروا وجاهدوا فی سبیل الله با موالهم وانفسهم اعظم درجة عندالله واولئك هم الفائزون . یبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فیها نعیم مقیم خالدین فیها ابداً ان الله عنده اجر عظیم) .

ثواب و درجات نزد او تعالی فراوان است هر شخص را به مقداریکه خواهد ارزانی میدارد .

در آیت اولی سه چیز تذکر یافته : ۱- ایمان ، ۲- هجرت ۳- جهاد و در برابر آن خداوند در دو آیت بعدی سه نعمت را بشارت داده است - ۱- رحمت - ۲- رضوان - ۳ - سکونت دائمی در جنت. ابو حیان مینویسد رحمت بر ایمان مرتب است ، شخصیکه ایمان ندارد از رحمت الهی محروم است ، رضای خداوند که بلند ترین و عالیترین مقام است نتیجهٔ جهاد فی سبیل الله میباشد زیرا مجاهد فی سبیل الله تمام لذات نفسانی و تعلقات شخصی را ترک کرده جان و مال خود را در راه خدا (ج) نثار میکند و برای خوشنودی حضرت پرردگار آخرین قربانی خود را که عبارت از روح و زندگی است تقدیم میکنند ، پس عوض آن هم باید بزرگترین

و عالیترین نعمت بوده باشد و آن عبارت است از مقام رضای باریتعالی (ج). هجرت ترک وطن مألوف و گذاشتن خانه و همهٔ دارائی غیر منقول در راه خدا (ج) میباشد و آمادگی به انجام این کار بس عزیز و مشکل است لذا به مهاجر مژده داده شده است که بهتر از وطنت وطن و نیکوتر از خانه ات خانه را در میبابی و در آن جایگاه بکمال آسایش و اطمینان جاویدان زندگی کنی و هرگز از آنجا به هجرت مجبور نگردی.

در جای دیگری راجع به هجرت ارشاد آتی جهت رهنمائی و اطمینان مسلمانان از سوی پروردگار نزول یافته :-

(والذین هاجروا فی الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم فی الدنیا حسنة ولاجر الاخرة اکبر لوکانوا یعلمون - الذین صبروا وعلی ربهم یتوکلون) آیه های ٤١ - ٤٢ از سوره النحل.

برای اینکه پیروان رحمان مکافات و نوازش شوند و پیروان شیطان مجازات و شکنجه ببینند لازم و ضروری است که روز قیامت و زندگی بعد از مرگ بوده باشد، زیرا بسابندگان با وفای خداوند (ج) هست که رنجها و سختی های این جهان را تحمل کرده دنیا را وداع گفته اند، آیا قربانیهای آنها ضایع میشود؟ هرگزنی! زیرا عقل و منطق ایجاب نمیکند که اعمال خوب و خراب هدروبی نتیجه باشند پس عناصریکه بمنظور حمایت حق و طلب رضای الهی محرومیتها و رنجها کشیده، ایذا های گونا- گون ستمگاران را دیده باشند حتی مجبورگردیده دار و دیار، اقارب و عزت، آسایش و تمام نعمتها و لذتهای این جهان را جهت حصول رضای خدا و حاکمیت دین ترک کرده باشند، یقیناً چنین‌مردان باهمت و غیور نتیجهٔ نیک رنجها و پایه داری خود را بدین خدا، می‌بینند و به نعمتهای بی نظیر اخروی نائل میگردند و کسانیکه زنده میمانند قسمتی از ثمرات و نتائج نیک زحمتهای خود را اول درین جهان در آغوش میکشند یعنی به آنانیکه وطن شانرا ترک داده اند آرامگاه خوبتر داده می شود منزل بهتر، برادران همدردتر، رزق فراختر، عزتی بیشتر خواه مخواه می یابند و بر آنانی پیروز میگردند که ایشانرا از وطن خارج کرده بودند حتی حکمران جهان و پیشوایان پرهیزگاران می شوند ولی آن مقامات و مدارج رفیعی که در آخرت به ایشان داده می شود برتر از خیال و قیاس است و مردمانیکه از سعادت هجرت و جهاد محروم اند اگر از اجر و ثواب آخرت، خبر شوند یقینا در راه خدمت دین و کسب رضای پروردگار هرنوع محرومیت و رنج را نه تنها می پذیرند بلکه از ان لذت میبرند و بر آن افتخار میکنند و در این راه از هیچگونه ستم ظالمان نترسند، بدوری از وطن محبوب و ترک یاران و نزدیکان و دارایی خویش متأثر نگردند، از هر چیز میگذرند ولی از دین خود و رضای او تعالی چشم پوشی کرده نمیتوانند، در همه امور بخداوند اتکاء و اعتماد میکنند.

خداوند (ج) توسط هجرت گناهان مهاجر را می بخشد چنانچه درین آیت تذکر یافته است :-

(ثم ان ربک للذین هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان ربک من بعدها لغفور رحیم) آیه ١١٠ سوره النحل.

برخی از مردمان مکه در اثر ظلم و فتنه کفار لغزیدند و یا محض لساناً کفر را گفتند ولی بعد از آنکه هجرت کردند در راه خدا (ج) جهاد نموده، خلوصیت و پابندی خود را بدین اسلام دوام دادند و آنقدر در اجرای وظائف اسلامی خدمت

نمودند که تقصیر شان بخشیده و دربارهٔ آنها لطف و کرم خدا مبذول شد .

همین طور جای دیگری به مهاجرین ذیلاً بشارت داده نتیجهٔ نیک هجرت اسلامی را توضیح میدهد :-

(والذین هاجروا فی سبیل الله ثم قتلوا او ماتوا لیرزقنهم الله رزقا حسناً ، وان الله لهو خیر الرازقین . لید خلنهم مدخلاً یرضونه ، وان الله لعلیم حلیم) .
سوره الحج آیه : ۵۷ - ۵۹

درین دو آیت خداوند (ج) امتیازات یک گروه ممتاز را بطور خصوصی تذکر میدهد یعنی آنانیکه در راه خدا خانه و وطن خود را گذاشته جلای وطن اختیار نمودند خواه آنها در جنگ شهید شوند و یا به مرگ طبیعی خود بمیرند ، در هر دو صورت الله تعالی ایشانرا به ضیافت مخصوص خود دعوت خواهد نمود ، درین دعوت مأکولات ، مشروبات ، مساکن وغیره همه بروفق خواهش و آرزوی آنها خواهد بود ، خدا (ج) نیکو میداند که آنها به چه چیز راضی می شوند و نیز میداند که کدام اشخاص خالصا برای رضای او تعالی خانه و وطن خود را ترک دادند . حق تعالی تقصیرات مهاجرین و مجاهدین را به نظر عفو خواهد نگریست و از عفو و گذشت خود کار خواهد گرفت ، حق تعالی حلیم و بردبار است ظالم و جفاکار و اذیت کنندهٔ را بصورت فوری جزء نمیدهد ولی عند الموقع انتقام بندگان مخلص خود را از ستمگران گرفتنی است .

حضرت رسول اکرم ﷺ در قسمت هجرت چنین ارشاد میفرماید :- (انما الاعمال بالنیات ، لکل امریء مانوی ، فمن کانت هجرته الی الله ورسوله فهجرته الی الله ورسوله ومن کانت هجرته لدنیا یصیبها او امرأة ینکحها فهجرته الی ما هاجر الیه) یعنی خداوند (ج) با بندهٔ خود مطابق نیت و اراده اش معامله مینماید و ثواب اعمال مربوط به نیت است بطور مثال اگر منظور مسلمان از هجرت خود رضای خدا و رسولش و حفاظت دین خود بوده باشد ، خداوند (ج) هم دین وهم دنیای اورا حفاظت مینماید و اگر هدف و نیت او از هجرت رسیدن بمطالب دنیوی بوده باشد درین صورت فراهم کردن اسباب به نتائج دنیوی آن نائل خواهد شد .

هجرت سنت پیغمبران است :

در نتیجه بررسی و تحقیق همه جانبه برملا و ثابت گردیده که انقلابهای عظیم جهانی مایهٔ و محصول هجرت زعماء و بزرگان انقلاب از وطن خود بجای دیگر است و بزرگترین انقلاب های جهانی ، انقلابهائیست که خداوند جل جلاله آنرا بدست و نیروی ایمانی پیامبران بمیان آورده است .

۱- هجرت نوح علیه السلام :

هجرت نوح علیه السلام در تاریخ پیامبران نخستین هجرتیست که عامل اساسی تداوم حیات او و پیروانش و رمز پیروزی انقلاب این پیامبر اولوالعزم خوانده شده و بزرگترین وسیلهٔ شکست دشمنان او و اعوان شان گردیده است .

حضرت نوح علیه السلام (۹۵۰) سال مسلسل بلا وقفه قوم خود را بسوی پرستش خدا و توحید و ترک عبادت غیر الله دعوت کرد ولی جز نفرت و دوری و افزایش دشمنی نتیجهٔ دیگری بدست آورده نتوانست ، لذا حضرت نوح علیه السلام از اصلاح و ایمان آوردن قوم خود مایوس گردیده دعای آتی را که قرآن کریم از آن حکایت کرد ، تأثر کنان بزبان آورد :- (وقال نوح رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیاراً انك ان تذرهم یضلوا عبادك ولا یلدوا الا فاجراً کفاراً) آیه ۲۶ و ۲۷ سوره نوح

گفت نوح پروردگارا هیچ قریه ای از کفار مگذار (همه را هلاک کن) زیرا اگر ایشان را زنده بگذاری بندگان مخلصت را گمراه می سازد و جز فاجران و کافران از ایشان تولد نمیشود.

همان بود که خداوند (ج) به نوح تفهیم کرد که هرچه زود تر عذاب می آید و ایشان غرق و طعمهٔ طوفان آب میگردند، هکذا خداوند (ج) به حضرت نوح علیه السلام هدایت داد تا کشتی را ساخته و توسط آن خود را از طوفان نجات دهد و ذریعهٔ آن از قوم و محل خود هجرت نماید.

(واصنع الفلك باعيننا ووحينا ولا تخاطبنی فی الذين ظلموا انهم مغرقون).

هرگاه کشتی تکمیل گردید و خداوند به آب امر کرد، آب از تندور فوران نمود، از چشمها بشدت جریان پیدا کرد و از آسمان بطور حیرت آمیزی سرازیر گردید و طوفان دهشت آور و مهیبی همه عالم و جهان را در برگرفت و هیچ مشرک و طاغوت را زنده نگذاشت و همه را به دیار نیستی و نابودی رهسپار کرد، نوح علیه السلام و پیروانش که در کشتی سوار بودند از گزند طوفان مصئون مانده و کشتی با سرنشینانش به کوه جودی (که کوهی از قریه های بکر مربوط شهرهای الجزیره پیوسته با کوههای ارمنیه میباشد) استقرار یافت، جائیکه نوح (ع) بار ثانی دعوت خود را از آن آغاز کرد، زمین پاك و طیب بود که خداوند (ج) آن را از لوث پلیدی شرك و طغیان پاك نگهداشت و آن زمینی است که طوفان از آنجا منبع گرفته، خداوند (ج) کشتی حامل نوح علیه السلام را درین محل مستقر ساخت تا نور درخشان حق در انجا پخش گردد و پرستش حق و خدای یکتا تحقق یابد و به این ترتیب حق سبحانه وتعالی وعدهٔ نصرت خود را به پایان رسانید.

هجرت حضرت ابراهیم (ع):

حضرت ابراهیم علیه السلام جهت اقناع و اصلاح قوم خود از هر نوع وسائل کار گرفت و تمام امکانات دست داشتهٔ خود را در راه سعادت و رهنمایی آن بخرچ داد ولی هیچ نتیجهٔ را گرفته نتوانست و نه تنها موفق نگردید بلکه پیامبری را که در فراهم آوری اسباب نجات ایشان هر نوع نا آرامی و تکلیف را میبرداشت در آتش سوزان انداخت اما حضرت خداوند (ج) خلیل و پیامبر برحق خود را در متن آتش شعله ور سالم نگهداشت و حرارت آتش را بسردی مسالمت آمیزی تبدیل ساخت. با مشاهدهٔ این صحنهٔ درس آموز تنها و تنها خانمش ساره و پسرش برادر لوط به نور ایمان مشرف گردیدند و بس. (فآمن له لوط وقال انی مهاجر الی ربی انه هو العزيز الحكيم). آیه ۲۶ سوره العنکبوت

یعنی لوط علیه السلام به پیامبری ابراهیم علیه السلام یقین کرده ایمان آورد و گفت من جهت پیروی از حکم خدایی مهاجرت میکنم که غالب و ذی حکمت است.

همان بود که حضرت ابراهیم علیه السلام نه تنها برای قوم و اقربای خود مقام و موقفی را مطالبه نکرد بلکه آنها را ترک و بسوی منطقهٔ (کالدانیین) که قریب ساحل غربی فرات قراردارد رحلت نمود.

هکذا ابراهیم (ع) در حالیکه بی بی ساره خانمش و برادر زاده اش حضرت لوط (ع) و خانم آن نیز با او همراه بودند به فلسطین رهسپار گردید.

بهمین ترتیب ابراهیم بمعیت بی بی ساره خانمش به مصر هجرت فرمود در حالیکه ساحهٔ زندگی او در انجا ضیق و تنگ شده بود در عهد زمامداری عمالقه که رومیان

ایشانرا بنام هکسوس یاد میکردند و عناصر مستبد و خود رای بودند قحطی و قیمتی فشارش میداد . همان بود که زعیم مصر بغرض رفع نیازمندی ، کنیز مصری را بنام هاجره به فامیل ابراهیم بخشید و در پایان کار ، به دره مکه هجرت کرده دست تضرع را به بارگاه پروردگار در حالیکه کلمات ذیل بر زبانش جاری بود بلند نمود «ربنا انی اسکنت من ذریتی بواد غیر ذی زرع عند بیتک المحرم ربنا لیقیموا الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوی الیهم وارزقهم من الثمرات لعلهم یشکرون) آیه ۳۷ سوره ابراهیم» پروردگار ما ! ساکن ساختم بعض از اولاد خود را بوادی بی زراعت نزد خانه محترم تو پروردگار ما ! تا برپا دارند نماز را پس بگردان دلی از بعض مردمان را رغبت کنند بسوی ایشان و روزی ده ایشانرا از میوه ها ، شاید ایشان شکر کنند .

هجرت حضرت یوسف (ع)

حضرت یوسف (ع) در زمانیکه برادرانش اورا در قعر چاهی انداخت ، بسوی اقامتگاه فراخ تصمیم هجرت کرد ، همان بود که ، خداوند (ج) کاروانی که بذهن حضرت یوسف تصورآن خطور نکرده بود بسر چاهی رساند که یوسف (ع) در آن قرار داشت و بغرض استفاده از آب آن، دلو آبکشی را بسوی قعر چاه حواله کرد ، این بود فراهم آوری اسبابیکه خداوند (ج) جهت نجات پیامبرش مقدر ساخته بود ، زیرا در صورت وجود آب با کاروان و یا در صورت نزول کاروان در محل دور تر ازین چاه و یا در صورت رفتن کاروان از راه دیگر و یا در صورت وجود مانعی از موانع دیگری ، امکان داشت کاروان ازین راه نمی آمد و یوسف (ع) باقی میماند ، ولی هر گاه خداوند (ج) انجام کاری را اراده فرماید فراهم آوری اسباب آنرا نیز میسر می سازد و موانع آن را از سر راهش دور میکند و انسان را بسر منزل مقصود میر ساند و بهدفش نائل میگرداند . لذا حضرت یوسف(ع) بواسطه ایمان متین و صبر جمیلش مورد لطف و عنایت خاص پروردگارش قرار گرفت چنانچه هر مؤمن صادق و مخلص به سبب صداقت و اخلاص مستحق عنایت خداوند میگردد ، هکذا هر مؤمن راستکار و موفق در امتحان الهی و راضی به قضا و قدر پروردگار مستحق نصرت و رحمت حق سبحانه و تعالی می شود .

همان بود که کاروالیان حضرت یوسف را از چاه در حین کشیدن آب برای کاروان بدست آوردند ، ولی شخصیکه اورا از چاه کشیده بود فکر کرد متاع و سرمایه خوبی بدستم رسید لذا اصل قضیه را مخفی و پوشیده نگهداشت و موضوع بدست آوردن حضرت یوسف (ع) را از قعر چاه به همراهان خود افشا نکرد ، بنابران حضرت را در برابر پول اندک بالای عزیز مصر فروخت و عزیز مصر بحیث خدمتگار فامیل خویش اورا وظیفه انجام کارهای خانگی داد ، حضرت یوسف (ع) درین فرصت به سن هفده سالگی که در منتهای حسن و جمال وکمال نیرو مندی و ارزندگی بسر میبرد رسیده بود ، از همین نگاه همسر عزیز به آن علاقه گرفت بلکه قلب اواز محبت حضرت یوسف (ع) مملو و مالا مال گردید . . . و یقین کرد حضرت یوسف در حالیکه غلامش میباشد از امرش ابا نمیورزد و در هیچ موضوعی ازوی سر پیچی نمیکند و حیثیت بادارش را به باد فنا نمیدهد ، همسر عزیز فکر میکرد هیچ غلامی خواسته زن بادارش را ردنمی سازد بلکه نهائی ترین آرزوی غلام کسب رضای همسر بادارش میباشد ، حتی زمانی خود

بقیه درصفحهٔ (۷۳)

په اسلام کی داتحاد ارزښت

د نورو مذهبونو په وړاندی د اسلام د سترو امتیازاتو په لړکی یوداهم دی چی اسلام تل دخپلی مانیی بنسټ پر توحید درول غواړی ، څو مره چی پدی لړکی اسلام ټینگار کوی نورو مذهبونو ندی کړی ، څکه نور مذهبونه یا نیغ په نیغه شرک ته هڅونه کوی او یاد ګڼو خدایانو منل د یوی ټولنیزی اړتیا په توګه حتمی بولی ، او که یونیم مذهب چیرته د توحید تیگی پر ټټر وهم وهی ، مگر په اصولو کی یی شرک دومره ورننوتی وی چی دتوحید معنا په کی پیخی ورکه وی او انسان یکی د خدای پرځای له مخلوق سره تړل شوی وی .

د توحید لارښود دادی چی اسلام انسان ته د کائیناتو دخالق یو والی او وحدانیت جوتول غواړی ، او دا ورښیی چی د نړی څارن او څاروان یواځی یوڅښتن (ج) دی . د کائناتو واگی یواځی د همغه ذات پلاس کی دی ، ځمکه ، اسمان ، لمر ، سپوږمی ، ستوری ، حیوانات نباتات او ... هرڅه دلوی څښتن پیدا ښت او ملکیت دی ، انسان یی هم مخلوق دی او پرمخلوقاتو د انسان واک اولاسبری هم د همغه ذات (ج) موهبت او ورکړه ده .

د توحیدی زده کړو او تعلیماتو کوتلی او پخه نتیجه داشی چی دموحد مؤمن لید توګه او د نظر زاویه دومره ارته شی ، چی داگرده نړی او پکی څیزونه درست د خدای (ج) مخلوق وگڼی اوله ځان سره یی د خدای په بندگی کی شریک کړی .

انسان ته څکه د خدای (ج)په مخلوقاتو کی د غوراوی او بهتر والی هارورپر غاړه دی چی د مؤمن د ضمیر په تاله کی د هر انسان تول او وزن له ده سره برابر دی ، د مؤمن له نظره ټول انسانی وگړی (افراد) له توپیرنه پرته د اتحاد په ټینگ مزی سره تړل شوی دی ، نه پکی رنگ څه امتیاز او بروالی را منځته کولی شی ، نه ئی پوړی (مقام) په حقوق کمیت کی څه زیاتوالی راوستی شي او نه ئی سیمه ییز ، وطنی او نسلی ځانگړتیاوی سترگی بریښولی شی ، په دی باب الهی ارشاد دی :

یا ایها الناس انا خلقنا کم من ذکر و انثی وجعلنا کم شعوبا وقبائل لتعارفوا ٭

ای خلکو : تاسی مو له یوه نر (آدم ع) او یوی ښځی (حوا) شته کړی ، ځانګی او خیلونه موکړی چی سره وپیژنی .

لکه چی وینو د هر انسان ځانله ، ځانله ستړه او جوړی دی ، یاد یوی ونی بیلا بیلی پانی چی سره پیلی خووی ، مگر رنگ او جوړښت یی گرد سره یو شان وی ، منی او څرمونی (خزان او بهار) او وجودا وعدم ، یی دونی دستی په ودی او وچیدو پوری تړلی وی ، پانی پکی د موقعیت له پیلتانه سره سره د ژوند په یومزی سره پیلی وی ، دغه رنگ انسان هم د رنگ ، خیل ، ژبی اوتوکم (نسل) له مخی خو سره پیل دی ، مگر له دی هرڅه سره سره د حقوق اتحاد په مزی کی البته

د معنوی او روحانی حقوقو کمیت یی په ذاتی تقوی پوری تړل شویدی : نبوی ارشاد دا موضوع داسی روښانوی :

ژباړه :

هیڅ عرب پر عجم او هیڅ عجم پر عرب (حقوق) او چتوالی نلری ، تاسی ټول د آدم (ع) څوځات یاستی او آدم (ع) له خاوری پیداو».

یا لکه الهی ارشاد د حقوق د روانوالی معیار داسی :

ژباړه :

(د خدای (ج) په وړاندی ستاسی درون او پتمن یواځی د تقوی څښتن دی) .

د خدای (ج) داستاځو (ع) د بعثت په اهدافو کی یوهم داستر هاف دی چی د انسانی نسل او بشری ټولنوترمنځ اتحاد او یو-ښت ټینګ کړای شی ، له آدم (ع) تر خاتم النبین پوری که د ټولو، پیغمبرانو رسالت اومسؤولیت سره پرتله کړو ، وینو چی ټولو په یوګړ مقصد (د توحید تعمیم) پسی متی نغښتی وی ؛ نو بودله چی په مقصد او هدف کی سره شریکه وی ، د هدف لاری ګډه وی ، د وړاندی تګ کاروان یی د یوه قانون او یوه مشراوځاروان ترلارښونی لاندی وی ، هغه ډله او ټولی پخپلو کی سره یو وی .

لکه چی مووېل که نورو ادیانو پر خپل خپل وخت د انسانی وګړو او ټولنو د یووښت چغه پورته کړه او د یوی ټاکلی مودی لپاره یی یکی یولنې ګونې یوښت هم را منځته کړای شو . خو اسلام چی یو فطری نړیوال دین دی د جغرافیایی بریدو تر څنګ یی د وخت او پیرپولی هم له منځه یوړی او په دی توګه یی ګرد انسانیت د اتحاد او یوښت په‌مزی کی سره وپیره ، لکه چی عظیم الشان قرآن دغه ټکی ته دارنګه اشاره کوی .

(قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم جمیعا الذی له ملک السموات والارض) .

ژباړه :

(ورته ووایه ای خلکو ، زه د هغه خدای له لوری ، چی د ځمکو او اسمانو څښتن دی ، تاسی ګرد انسانیت ته رالیږل شوی پیغمبریم) .

د اسلام سپیځلی دین په یوه لیکه کی د مؤمنو وګړو د راغونډولو او د یوی نمونه ټولنی درغولو پوسیله د انسانیت په وړاندی د یوی ستری انسانی ټولنی افق وپرانیت؛ په دی مانا چی د مسلمانو وګړو نمونه ټولنه او ور ور ولی پخپل وار د یوی ستری نړیوالی ټولنی او عزیز - ولی د رامنځته کیدو لارپه ډیره ښه توګه او ارولای شی .

ځکه خود یوی نمونه اسلامی وروروولی درغاونی په باب تران کریم دا رنګه په ټینګار توصیه کوی : (انما المؤمنین اخوة)

ژباړه : بیشکه ټول مؤمنان سره ورونه دی . لکه چی په یو بل ځای کی په دغه باب بیا داسی فرمائی : (واعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرقوا) .

ژباړه : د خدای (ج) رسی (قرآن لار)په ګډه کلکه ونیسی او پخپلو کی سره مه اسیر چیبر کیږی . پای

دعوت به یکتا پرستی

و نشانه های که با داشتن این علامات و نشانه ها تقسیم اوقات کار انسان را سر و صورت میدهد و از نظر کیفیت کمیت کار و فعالیت انسان و تدبیر سنجی طبیعی که معمولاء از فعل و انفعالات علوم طبعیی ازآن تعبیر میشود باهم فرق ، و اختلاف دارند ، فرق و اختلافیکه از طرف روز مهر درخشان و جهان تاب کون و مکان در افق آسمان تابیدن میگیرد و به همه موجودات زنده حرارت زنده گی میبخشد و از طرف شب در بحر بیکران آسمانها کشتیهای از نور که تعداد و حد و حصر آن از قدرت بشر خارج ، است و عقل نمی تواند درآن حریم قدم بگذارد ، دیده میشودو هریکی از آنها به مسیر و مداری که برایش تعیین شده است بدون جزئیترین اشتباه در حرکت است، کشتیهای بنام ماه و ستاره گان که به دست صدقهٔ کورو کر باید بر هم میخوردند و طوفانی از حوادث قلمر و کاینات را پر میکرد و در عرصهٔ امکان جای قدم گذاشتن برای زندگی نمیبود . شگفت انگیز تر اینکه همین ستاره ها با جاذبهٔ خاصیکه آفرید گار جهان در هستی آنها بودیعه ، گذاشته است بادر بر داشتن دیگر اسرارو رموز ، مد وجذر آبهای روی زمین را در کرانه های پهن ووسیع بحر ها تنظیم و اداره میکند .

بناءعلی از آنچه گفته آمد ، افتادن کشتی های تجارتی و حمل و نقل را کبین که آزان ، صاحبان کشتی های مزبور را منافع متصور است در امواج توفانزای بحر از تصور سالم خیلی دور مینماید که انسان بتواند از عهدهٔ اداره و رهبری آن بدر آید ، گرچه بظاهر بدست انسان بکار می افتد اما قهر بحر بی مهار را باید در نظر داشت ! وسر « واذ فرقنابکم البحر فانجینکم» را باید فراموش نکرد .

و باید هم فراموش نکرد که فرو ریختن قطرات باران از فراخنای ابعاد در هم پیچیده و مغلق ابرهای آسمانی آنهم نظر به احتیاج نظام زنده گی موجودات روی زمین که رفته رفته سیل میشود و دریا میگردد و اوقیانوس ها را تشکیل ، میکند و در جریان تکامل تدریجی بخصوص زمین مرده را زنده میگرداند و چنان خرم کاری و سبزه روی و گل شگفتنها و . . . را سر میدهد که بامشاهدهٔ آنهمه مینا توریها و پرداز کاریهای قلم دستان ازل کسی به تکمین خلقت و خالق آن پی نبرد و به پیشگاهش سرتسلیم فرود نیاورد و بدیهی استکه : «این همه نقش و نگار بر درو دیوار وجود ـ هرکه فکرت نکند نقش بود بر دیوار» یا به تعبیر قران کریم «اولئك كالا نعام بل هم اضل»» .

به دنبالهٔ احیای زمین که گویا موهبهٔ بارش قطرات آب را از سوی آسمان به هزار داستان

تفسیر میکند و از شهر شگفتیها به جادۀ بهت و سراسیمگی سر میزند و از روی تسلسل منطقی و ایجابی کاروانی از پرسشها را در برابر چشم انسان قطار میکند، خلقت موجودات حیه وذیروح و سایر جنبده گان، وزش بادها و پیدایش ابرهای مهاربین آسمان و زمین موضوع دیگری است که باید سالها و قرنها بران بحث و فحص و بررسی و و تحقیق صورت گیرد، کتابها انباشته شود ودیوانها تمام، خلاصۀ کلام اینکه: همه و همه از اوست و او تعالی استکه جریان خلقت را نظم و رهبری میکنید و همه و همه دال بر این است که خدا (ج) هست و احدی در خداییش شریک نیست.

اسلام امد و همه زمینه های شکست و ریخت طلسمهای مبنی بر باطل را مهیا ساخت، روح حق جوئی، حق گویی و حق پرستی، به حق زیستن و به حق مردن در دلهای مایوس مستضعفان سر از نو زنده شد، مهرهای سکوت در هم شکست و لرزۀ شدیدی بر اندام طاغوت زمان طاری شد، طاغوت زمان دز هراس افتید، هراسیکه از سیمای مهیبش اسحای سود، ربا، احتکار، تهذیب منحط سرمایه داری، و با استفاده از این وسایل ـ برده داری و برده سازی و عبودیت از دور نمایان بود، هنوز آغاز طایعۀ سپیده دم فجر اسلام بود و طنین روح افزای (اقراء باسم ربك الذی خلق، خلق الانسان من علق...) و (یا ایها المدثر قم فانذر، و ربك فکبر...) در فضای اندیشه های بهترین عالم جان پروری میکرد و تعداد کسانیکه به اسلام مشرف شده بودند از چهار نفر تجاوز نمیکرد و خود قافله سالار انبیاء (حضرت محمد مصطفی ﷺ) نیز در باره امانت بزرگیکه از جانب برور دگار برایش سپرده شده بودمی اندیشید، می اندیشید که دعوت این قوم بت پرست که سالها پرستش بتهارا کرده اند، از آنها استمداد جسته اند بنام آنها نذر داده اند و به تقدس از آنها فال بینی و فال اندازی و استخاره کرده اند، چطور ممکن است؟ فکر میکرد که در صورت شکست بازار بت پرستی، بازار تجارت صنادید عرب به ور شکستگی روبرو میشود و دیگر نیمتوانند مردم را در اسارت خود نگهدارند، لابد در برابر شان قیام میکنند و طی این قیام هر چه دارند، از سیادت تا کروفر و زرق و برق زنده گی همه را از دست میدهند، ایا درمقابل این زیان بزرگ، اسلام را خواهند پذیرفت؟ اما او (ﷺ) این همه اندیشه ها را در استقامت خلاصه میکرد وبه این همه سوالها انتباهی را که از ندای دلنشین اسمانی گرفته بود، پاسخ میگفت، او در حالیکه با فکر فلك پیما و فراست نبوتش وارد همین صحنۀ گیرو دار فکری بود و از فرط اندیشه در خواب نبوت فرو رفته بود، طنینی از زبان (روح الامین) که از جانب خداوند (ج) به انجام این ماموریت فرستاده شده بود، در گوش حساس، دماغ فراسی و دل بیدارش مدار انداز اوج گرفت و در حالی ازخواب بیدار شدکه سرو روی مبارکش را عرق خیس کرده بود وبه عجلۀ هر چه تمامتر متوجه این طنین دلنشین شد که برایش گفته میشد: «ای در لحاف پیچیده، بر خیز و مردم را از عاقبت بد شان بترسان! و پرورد گارت را بزرگ بدان؛ لباس خود را پاك کن و از پلیدی (شرك) دوری جوی، چنان احسان مکن که در بدل آن عوض بسیار بخواهی و در برابر امتثال او امر پروردگارت صابر و شکیبا باش!» سورۀ مدثر.

ادامه دارد

نوشتهٔ راز محمد

سازوبرگ نظامی در مقابل سلاح ایمان

یا ایها لذین آمنوا اذلقیتم الذین کفروا زحفا فلا تولوهم الادبار . الآیه

ایمان قوی و اتکاء به ذات اقدس الهی در قلب و روح انسان یک نیروی نامرئی را ایجاد میکند و سوزی را در سینه مومن بر میفروزد که در پرتوسو آن جذبه ایثار و فداکاری انسان اوج می گیرد و برای انسان مومن جرئت و حیثیت میبخشد تا در مقابل هرگونه استکبار و ظلم با شهامت و وقار قد آرائی نموده و در رویا روی با هیچ نیروی مادی به زانو در نیاید که اگر ما برای اثبات این مطلب تاریخ مجاهدات مسلمانان صدر اسلام را ورق زنیم ، خواهیم دید که بارها یک گروهی کوچک از مؤمنان تهی دست بریک لشکر انبوهی مشرکین که از نگاه تعداد و وسایل مادی و عسکری بهمراتب قوی بوده ، غالب گردیده و لشکر باطل را با همه شان و شوکت آن در مقابل سلاح برنده ایمان به زانو زده است .

آری : در اولین دو یاروئی نیروی ایمان و اراده در مقابل تجهیزات عسکری و وسایل جنگی و تعداد افراد جنگنده دشمن یعنی غزوه سرنوشت ساز بدر که (صبح روز هفدهم ماه رمضان سال دوم هجری) بوقوع پیوست آن گاه که (۳۱۳) و یا (۳۱۰) نفر مجاهدان مومن و فداکار تحت رهبری و قیادت لا یقترین قاید عسکری یعنی شخص پیغمبر اکرم صلواة الله علیه با لشکر انبوه قریش که به افتخار و غرور نشنلیستی و بت پرستی می جنگیدند و با هرگونه وسایل جنگ مجهز بودند و تعداد شان بنابر تخمین حضرت محمد ﷺ که از حساب شترانی که برای تغذیه لشکر ذبح شده بود تخمین فرمودند بین لوصدالی هزار نفر بود ، که این رقم نسبت به لشکر مسلمانان سه چند زیاد میباشد به پیروزی افتخار افرین نایل آمدند ، به وضوح نشان داد که هیچ قوت مادی توان آن را ندارد که با نیروی ایمان و اراده متین مسلمانان به مقابله بر خیزد دربن مقابله مجاهدین مومن چنان ضربات حورد کننده بر لشکر قریش وارد آوردند که دیگر طلسم طاغوتی آن برای ابد شکست خورد و جرءت خویش را برای همیش از دست داد تا در مقابل اشکر اسلام و اصحاب رسول کریم (ﷺ) به مقابله و جنگ بپردازد . که در نتیجه این شکست فاحش بر - علاوه چندین نفر سرکرده مشرکین که بدست مسلمانان اسیر گرفته شدند وسایل و تجهیزات جنگی لشکر قریش طور غنیمت بدست مجاهدین افتیدند .

هم چنان در عصر ما اگر طاغوتیان دو ابر جنایت شرق و غرب توانسته اند که هرگونه وسایل جنگ مهلک و تباه کن را بغرض نا بودی بشر تولید نمایند و مسابقه تسلیحاتی بسیار خطرناکی را براه بیاندازند و هر کدام از این دو قوت شیطانی با تمام توان و قدرت خویش

بی شرمانه میکوشند تا سلاح های اتمی و هایدروجن مهلکتر و تباه کن تر از حریف خود را در اختیار داشته باشند. و با پیشرفت شگفت انگیز ساینس و تکنالوژی فنی حتی سعی ورزند تا فضا را با اینگونه وسایل کیمیاوی و خطرناک مسموم کند. با آن هم نخواهند توانست که یک چنین اسلحهٔ را تولید و بدست آردند که قوه شکست نا پذیر ایمان و اراده مؤمنان را به وسیله آن تسخیر نمایند و یا پیروزی و مقاومت نا چیزی در پیشاپیش لشکر مؤمنان نصیب شان شود. این سبب است که ما مسلمانان از دو استکبار سرخ و سیاه عصر ما هیچگونه بیمی نداریم که آن ها اگر میتوانند هرگونه ساز وبرگ نظامی جهان سوزی را ایجاد کنند ولی نمیتوانند چنین یک نیروی تسخیر ناپذیری بدست آورند که خداوند توانا از روی لطف و رحمت خویش به قلب و روح هر انسان مؤمن و متکی به نصرت و کمک آن ذات اقدس، اعطاء فرموده است. فابریکه های نظامی طاغوتیان و طراحان مسلکی آن، هرگونه وسایل نظامی پیش رفته و شگفت انگیزی که در عملی شدن نقشه ـ های تجاوز گرانه و استعماری شان کمک نمایند، طرح و تولید کرده میتوانند ولی قادر نیستند که در مقابله اراده و استقامتی را به اختیار افراد نظامی شان قرار دهند که علیه نیروی ایمان و اراده مسلمانان استعمال شده بتواند.

پیروزی های چشم گیر ملت مؤمن و غیور افغانستان در طول شش سال پیکار و جهاد اسلامی و مبارزهٔ آزادیخواهی شان علیه وحشیترین سپاه سرخ جهانی در راس سیو سیال امپریالیزم روس، وعدهٔ وطنفروش و کمونست های داخلی، حتی به سر سختترین دشمنان مسلمانان این تجربه را آموخت که اراده فولادین ملل اسلامی را نمیتوان به زور توب و تانک تسخیر و تضعیف کرد. این تجربه اخیر امپریالیزم شرق در افغانستان روحیه و مورال آنان را چنان سرکوب نموده از اعتبار و حیثیت بین المللی آن کاست که اکنون دیوانه وار به توطئه دست میزنند و به هر جنایتی دست خود را آلوده میکنند تا باشد به نحوی از انحا ها مات مومن ما را بدام اندازد و یا لا اقل خود را ازین ورطه طوری بگذراند که ملل تحت ستم روس و نهضت های آزادی بخش داخلی آن ممالک انقلابات آزادیبخش و رهائی از سلطه جابرانه سیوسیالیزم را در قلب اسیای میانه و دیگر ممالک جهان راه نیاندازند، کرملین نشینان که نا خبر از نیرو و قوت ایمان و اراده این ملت گویا این فرمان حمله و تجاوز بر افغانستان را در حالت سکر و مستی صادر کرده است و فکر میکردند که میگ ها و گنشیپ های ایشان اگر با تانک های زروی و با بدرقه گرد سرخ که تعلیمات عالی نظامی را دیده اند اگر به افغانستان یورش برند آن ها خواهند توانست که در اندک زمانی به آرزو های کثیف و استعماری خویش نایل آیند مگر اکنون که در هر رویا روئی با مجاهدین مؤمن و در هر سنگر مقابله حق با لشکر باطل معلوم میشود که کثرت تجهیزات نظامی و قوت مادی بازهم بر خلاف توقع آنان پای خود را در مقابل اراده متین و ایمان راسخ مردم مسلمان افغانستان محکم کرده نتوانست، مارکسیت های بی خدا بر عقیده مومنان بی خردانه می خندیدند، اکنون در میدان عمل دیدند که چگونه وسایل سنگین فولادی و زروی در مقابل اراده مجاهدین رشید ما که فولادی تر از توپ و تانک آنان است شکست میخورند و هنوز خواهند دانست رسید.

فلسطین ...

«هاروی فایرستون» به «ولیم تب مان» رئیس جمهور لایبریا ضمن مذاکراتش گفت: اگر لایبریا راجع به تقسیم فلسطین رأی ندهد در آن صورت کمپنی من مجبور خواهد شد تا تجارت رابر را با لایبریا تقلیل بخشیده و به قرار داد های که جهت توسیع معاملات مربوطه صورت گرفته است نیز خاتمه بخشد.

و بخاطر وارد نمودن فشار بدولت هیتی از شهکاریهای سیاستدان بزرگ امریکا «ایدوانف ای پرسل» استفاده گردید و همچنان زمینه بخاطر فشار آوردن بدولت یونان مساعد کرده شد.

در پگاهان روز ۲۹ نومبر ۱۹۴۷ نمایندگان کشور های مختلف هر کدام جلساتی جداگانهٔ را در مقر ملل متحد تشکیل دادند و تا هنوز هیچ کسی، از فیصله نهائی آگاهی ندارد، اما رهبران و نمایندگان صیهونیزم و همچنان حکام امریکائی صد فیصد خود را موفق و کامیاب میپنداشتند، در بیرون عمارت ملل متحد هزاران مرد و زن یهودی گردهم آمده و پرچم های صیهونیت را به اهتزاز در آورده بودند، بالاخره از نمایندگان تمام کشور ها سه صد جلسه تشکیل گردید، نمایندگان کشور های عربی تحت قیادت فیصل ابن عبدالعزیز پادشاه سعودی داخل مذاکره شدند، پادشا سعودی که عبای سیاه که خطوط زرد رنگ در آن کار شده بود، به تن داشت. آن روز در مقر ملل متحد ازدحام شدیدی براه افتاده بود حتی در سالون - ها و مهمانخانه ها جائی برای گذاشتن باوجود نداشت، یکی از ارکان مهم و رهبران تحریک صیهونیزم «ویزمین» در آن روز آنجا حضور نداشت، این سیاستدان کهنه کار در بیست و پنج سال گذشته بخاطر مذاکره و مفاهمه با دولت بریطانیا سر سختانه تلاش میکرد که تا اعلامیهٔ با الفور بمعرض تطبیق قرار گیرد، و از اثر تلاشهای پیهم و کوشش های او بود که این مسئله تا ملل متحد کشانیده شد، اما درین لحظه که قرار بود فیصله انجام گیرد او حضور نداشت هنگامی که از عدم حضور او در این صحنه اطلاع حاصل شد سه تن از یهودی ها را به هوتلی که «ویزمین» در آن زندگی می‌کرد فرستادند «داکتر ویزمین» آنقدر آنروز جذباتی شده بود که جوانان یهودی هنگام ورود به اطاقش دیدند که سرش را درین هر دو دستش قرار داده گریه شدید براه انداخته است.

«الیکزندر کیدگی» نماینده گروه هاي بریطانیا نیز در سالون ملل متحد حضور نداشت او که ده روز قبل دریکی از بیانات خود راجع به پالیسی دولت بریطانیا توضیحات داده و تقسیم فلسطین را ناگزیر و ناشدنی قلمداد کرده بود حالا همه آن غداری های ننگین دولت بریطانیا را نسبت به اعراب پیش نظر داشته و از حساس خجالت از بیانیه اش در آنجا نتوانست حاضر شود.

بعد از پنج بجه و چند دقیقه سرمنشی ملل متحد «اوسولدوارینا» که از تبعهٔ برازیل بود به کرسی صدارت نمایان گردید.

سر منشی ملل متحد خطاب به نمایندگان کشور های مختلف گفت که: حالا راجع به تقسیم فلسطین رای گیری صورت می گیرد، نماینده عرب های فلسطینی «جمال حسینی» درک نمود که خاموشی سر تاسر سالون کانگرس را فرا گرفته است و با نهایت بی صبری انتظار رأی شماری را داشت.

یکتن از ناظمین مجلس تکري را بیشروی سر منشی ملل متحد بنهاد که در داخل آن ۵۶- قطعه کاغذ وجود داشت و در هر قطعه نام هر یک از کشور های عضو درج بود «اوسوالدوارینا» سر منشی ملل دستش را داخل تکری برد و با بیرون آوردن اولین کاغذ، رای گیری آغاز

گردید ، بعد از آنکه کاغذ را بیرون آورد اعلان نمود که «گوئتی مالا» !

همزمان با آواز او خاموشی وحشتناکی در سالون ملل متحد چیره شد . همین حالا فیصله ای راجع به سرنوشت یک کشور و یک تعداد بزرگ از انسان های دنیا در شرف صدور است، آنگاه که نماینده «گوئتی مالا» از جای خود آهسته بر می خاست تنی از یهودی هائی که در سالون مهمان خانه نشسته بود ، بصدای عبرانی فریاد کشید «ای خدا ، به ما کمک فرما !»

نمایندگان ملل متحد در سالونی که می خواستند در آنجا راجع به مسئلهٔ شهر مقدس ، اورشلیم فیصله ای را به انجام رسانند آن شهر شش هزار میل از آنجا فاصله داشت و تمام نمایندگان آن شهر بخاطر شنیدن فیصله سرنوشت خود نهایت بی صبر و مضطرب بودند .

سرزمین اورشلیم که خونبهای قرن‌های گذشته به حساب میرفت هنوزهم خونریزی های در آینده تصور میشد ، اما این چقدر تضاد حیرت انگیز است که کلمهٔ «اورشلیم» لغتاً «شهر امن» را افاده می کند وآن تعداد پیغمبران و مبلغین راستینی که ظهور می کردند در همین شهر تاریخی معبوث می گردیدند . اما در قسمت و تقدیر این شهر هیچگاه استحکام امن و امنیت وجود نداشته . . اورشلیم که از نظر پیروان سه مذهب بزرگ جهان قداست دارد اینک همان اورشلیم بار بارطی تاریخ طویل المدت توسط شخصیت های مختلف چون داود (ع) فرعون ، مناشرب ، بنوکد نظر ، بطلیموس ، هیرود یاس ، تأیسس ، گاد فری دی بیولون، تیمورلنگ و صلاح الدین ایوبی فتح گردیده است .

ادامه دارد

همسنگران ...

می کند و فقرش را در بین دو چشمش قرار می دهد . .

و کسیکه بزرگترین اندیشه اش در مورد آخرت باشد ، خداوند خاطرش را جمع می سازد و غنای قلبی برایش عطا می کند ، و الله تعالی هر نیکی را بوی سریعتر حواله می نماید» .

و در نتیجهٔ این تاثیر پذیری بود که ابو درداء بحال کسانی تاسف میکرد که بدام حرص ثروت گرفتار آمده اند ، و میگفت :

(پروردگارا از پراگندگی دل بتو پناه می برم .

از وي پرسیدند :

ای ابو درداء پراگندگی دل چیست . . ؟ ؟

و مال در نزد ابی درداء وسیله ایست برای زندگی با قناعت و معتدل ، نه بیشتر .

و ازین جهت بر مردم است که از راه حلال آنرا بدست آرند و با نرمی و اعتدال کسبش کنند ، نه با حرص و جان کنی در راه آن . . .

چه او میگوید :

(جز مال پاک مخور . .

و جز مال پاک بدست میاور

و جز مال پاک باید بخانه ات داخل نشود) .

دریا سخ گفت : .

اینکه در هر وادی مالی داشته باشم) . . . ! !

وی مردم را به مالک شدن دنیا از راه استغناء از آن دعوت میکرد . . . چه ملکیت حقیقی دنیا همین است . . . اما دو یدن به تعقیب خواسته های آن که انتهائی ندارد ، بد ترین انواع بندگی و بردگی است .

در ینجا می گوید :

(کسیکه از دنیا بی نیاز نباشد، دنیائی ندارد) . . .

★

را موفق میداند که رؤسای فامیل او را مورد تحسین و نوازش قرار دهند . روی این توقعات همسر عزیز در حالیکه از حسن و جمال فوق العاده برخوردار بود بغرض جلب غرائز نفسی و هوسهای بشری و طبیعی غلام خود ، خود را به انواع زیب و زینت آرایش و آراسته ساخت، علاوتاً همه دروازه ها و راههای رفت و آمد را مسدود نمود تا از ورود ناگهانی ذوات ضد اهدافش اطمینان کامل حکمفر ما باشد ، در چنین حالتی نزد جوانی درستی آمد و عرض اندام کرد که جوانان در آن سن جز لذائذ و خواهشات شهوانی هیچ چیز دیگری را در نظر نمیگیرند همان بود که بشکل حیرت آور ، اشارت کنان و مملو از اغراء (هیت لك) پیش بیا . را بزبان میر اندو در مقابل حضرت یوسف ایستاد شد ، غالباً فکر میکرد که جز گفتن این جملهٔ فریب دهنده نباید حرکت دیگری اجراء نماید تا بدین جملهٔ محرک غرائز ، حضرت یوسف خود را به او تسلیم دهد ، دنیا را فراموش و در لذت و شهوات شعله ور مستغرق گردد و در برابر این متعه و لذت که از نگاه همسر عزیز باید پیش حضرت یوسف هیچ نعمتی ، ارز شمندتر و با اهمیت تر ازین چانس طلائی نباشد ، هر چیز را نا دیده بگیرد و بی تابانه خود را در پهلویش قرار دهد .

ولی بر خلاف تصور همسر عزیز ، حضرت یوسف (ع) این جملهٔ افتخار آمیز و پر از شرف فضیلت و بزرگی را بزبان آورد (معاذ الله انه ربی احسن مثوای انه لا یفلح الظالمون) یعنی پناه بخدا (ج) هر گز چنین کاری را نخواهم کرد ، عزیز ، مربی من است ، عزیز مرا به عزت و آسایش نگهداشته ، چگونه من به هتک ناموس کسی پردازم که برمن احسان نموده ، احسان ناشناس ستمگار ، روز خوشی وروی کامیابی نمی بینند ، قضاوت کنید شخصیتیکه تربیه کنندهٔ ظاهری را چنین رعایت نماید ، از پروردگار حقیقی چه مقدار حیا خواهد کرد ؟

شخصیت حضرت یوسف (ع) را عمیقاً بررسی و مطالعه کنید : از آنجا که با محاسن اخلاق و فضائل ارزشمند انسانی و طرز العمل جذاب اجتماعی خود لطف و توجه اقرباء خویش را جلب کرده بود ، مورد کینه توزی و حسد برادران خود قرار گرفت و اورا در عمق چاه انداخت ، همان بود که کاروان اورا کشیده و برده وار در برابر پول نا چیز اورا فروخت ، سپس همسر عزیز او را به کام زندگی تلخ و ضیق محبس سپرد ، همین شخصیت متین و ثابت قدم حضرت یوسف (ع) بود که اذیت طاقت فرسای برادران خود را تحمل کرد و از فریبکاری اغوا گرانه همسر عزیز پیروز مندانه بدر آمد ، از نیرنگ زمان مصر که عقلاء را شکار مفاسد خود می سازد باآنکه در سازش

با ایشان، مصالحش تأمین و منافع دنیوی اش تضمین می شد، ولی حضرت یوسف(ع)، از برق و زرق دنیوی چشم پوشید، از مطامع زود گذر و از مصالح این جهان دست کشید، باقی را برفانی و اعلی را برادنی ترجیح داد، تعذیب و شکنجهٔ دنیا را در محبس پذیرفت و از ارتکاب حرام خود داری کرد پس نتیجه چه شد؟ عاقبت الامر خداوند (ج) به لطف و عنایت خاص خود، حضرت یوسف (ع) را از گزند تمام اذیت دهندگان نجات بخشید و دوباره او را بر برادرانش تفوق و رفعت داد، عزیز مصر و همسرش در برابر وی ذلیل و خجالت شدند، زنان مصر و همسر عزیز برخلاف پرو پاگند های قبلی به برائت و پاکی او اعتراف کردند، خداوند (ج) بعد از نا توانائی نهائی که تا سرحد بردگی کشید او را از هر نوع قدرت و توانائی برخودار کرد حتی زمام امور مصر و سر نوشت هزار در هزار انسان را بدست او سپرد، از مملکت داری و حکمرانی بهرورش ساخت، نصرت و سعادت نصیبش گردانید، بدون شک پیروزی نهائی از آن متقین و پرهیزگاران، پامال شدن، خسران و شکست در انتظار ستمگاران و متجا وزین است.

خداوند (ج) فرموده: (ونریدان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین) آیه، ۵ سوره القصص

هکذا خداوند (ج) میفرماید: (وکذلك مکنا لیوسف فی الارض یتبوأ منهاحیث یشاء نصیب برحمتنا من نشاء ولا نضیع اجر المحسنین ولا جر الاخرة خیر للذین آمنو و کانوا یتقون) آیه ۵٦ - ٥٧ سوره یوسف

و همچنین منزلت دادیم یوسف را در زمین، قرار میگرفت از آن هر کجا که میخواست، میرسانیم رحمت خود را بهر که خواهیم و ضایع نمیکنیم مزدنیکوکاران را و هر آئینه مزد آخرت بهتر است آنانرا که ایمان آوردند و بودند که پرهیزگاری میکردند.

هجرت حضرت موسی (ع):

خداوند (ج) حفاظت حضرت موسی (ع) را اراده فرموده بود لذا اسباب نگهداشت او را به ترتیبی فراهم میآورد که مفکرین و دانشمندان را با حیرت رو برو میکرد، با آنکه طاغوت همان‌عصر (فرعون جبار و سفاک) نخست از القاء نطفهٔ شدیداً جلوگیری میکرد و در مرحلهٔ ثانی هیچ طفلی را زنده نمیگذاشت ولی قدرت بالا تر از قدرت فرعون هم اسباب القاء نطفه وهم وسائل سه‌ماهه شیر دادن و مخفی نهگداشتن او را در دامن مادرش قسمی آماده ساخت که احدی بشمول قدرت ذره بینی فرعون از آن هرگز جزئیترین اطلاعی نیافت با آنکه شب و روز با استفاده از تمام وسائل گونا گون در جستجوی اینگوله طفل نو زاد جان میکند ولی حق پیروز و باطل شکست خورد، بعد از سه ماه خداوند (ج) به مادر موسی (ع) الهام کرد تا این طفل مشعل گونه را در بین صندوق چوبی گذاشته بسوی بحر حواله نماید، مادر این عمل را انجام داد همشیرهٔ موسی (ع) صندوق حامل برادر محبوب خودرا تعقب مینماید تاآنکه به تقدیر خداوند طرف قصرفرعون میرود، اهل بیت فرعون بدریافت صندوق نائل میگردد، درحقیقت بصورت لا شعوری موجودی را فرحت کنان در آغوش خود کشیده دوان دوان بسوی‌قصر نشیمن خود میآورد که در آیندهٔ قریب وسیلهٔ غم اندوه تباهی و دشمن آشتی ناپذیرش خواهد شد، چون پیاده شدن تقدیر، به تهیه و اسباب ضرورت انکار نا پذیر دارد، لذا خداوند در قلب همسر فرعون محبت حضرت موسی را تولیدکرد

زیرا قرار معمول تصور نمود شاید این طفل سرور ، فرحت و خوشی زن و شوهر را فراهم سازد . شاید در تهیهٔ منافع شان سهیم گیرد ویا او را بحیث اولاد خود انتخاب نماید .

هرگاه موسی (ع) بسن رشد و و کمال رسید خداوند (ج) او را بزیور علم و حکمت افتخار بخشید و نبوت را برایش ارزانی فرمود . روزی یکی از طرفداران حضرت موسی (ع) با یکنفر از پیروان طاغوت پرست زدو خوردی داشت ، حضرت موسی (ع) از کسیکه داد خواهی میکرد و از طرفدارانش بود حمایت فرموده و با حواله مشتی علیه طاغوت فرعونی کارش را تمام کرد ، فردا که عین حادثهٔ شخص مذکور با دشمن دیگری تکرار شد و بدینو سیله موضوع روز گذشته افشاء گردید و فرعون بعد از مشوره فیصلهٔ گرفتاری حضرت موسی (ع) را صادر و بلا درنگ نفر نیکو سرشت او را از واقعه مطلع ساخت ، همان بود که موسی (ع) به هجرت سوی مدین پرداخت و بعد از مرور چند سال دوباره بغرض هدایت و رهنمائی قوم خود بمصر آمد ، حضرت موسی (ع) مدت مدیدی شب و روز با عشق و علاقهٔ بی پایان بدعوت مصریان بسوی عبادت و ترک مفاسد و انحرافات مساعی همه جانبه را بکار انداخت ولی فرعونیان سنگدل وحسود نه تنها نصایح سود مندانه و مخلصانه او را نپذیرفت بلکه روز بروز طغیانگری ، فتنه جوئی و عصیان کاری شان قوس صعودی می پیمود ، روی این سبب به موسی (ع) از طرف پروردگار وحی آمد که به هجرت اقدام ورزد و راه بحیره قلزم را در پیش گیرد و از تلاطم موجهای بحیره قلزم هراس نکند بلکه با ضربهٔ عصای خود آنرا شق نموده برای هر طائفهٔ از قوم خود دربین بحر راهی را باز سازد ، همین کار صورت گرفت خداوند (ج) درین مورد چنین میفرماید : (فاوحینا الی موسی ان اضرب بعصاک البحر نا نفلق فکان کل فـرق کالـطود العظیم و ازلفنا ثم الاخرین و نجینا موسی ومن معه اجمعین ثم اغرقنا الاخرین آیات ٦٣ – ٦٦ سوره الشعراء

بنی اسرائیل که پیروان حضرت موسی (ع) بودند بساحل بحیره قلزم رسیده در تدبیر عبور از بحر بودند که از عقب لشکر فرعون آمد ، ایشان خیلی پریشان و هراسان شده به موسی (ع) گفتند : (اکنون از دست این ظالمان خلاصی نخواهیم یافت ، پیشروی ما ، بحر حائل است و از عقب ما دشمن آمده عنقریب مارا گرفتار خواهند کرد) . حضرت موسی (ع) با اطمینان کامل گفت: (جای پریشانی نیست بوعده های خدای مقتدر باورکنید ، حمایت و نصرت او همراه من است برای ما یقیناً راهی را نشان خواهد

داد که دشمن مارا گرفتار کرده نتواند) همان بودکه آن آب عمیق دوازده جای شق شد و راههای خشک بوجود آمد) دوازده قبیله بنی اسرائیل جدا جدا از بین راها گذشتند ، فرعون بالشکرش به بحر رسیده چون در بحر راهای تیار دید بی آنکه فکر و سنجش کند از عقب بنی اسرائیل در راهای بحری داخل و به پیش رفتند ، هرگاه فرعون با تمام لشکر خود در بحر در آمد ، بحکم خداوند کوههای آب فوراً از هر طرف سرا زیر شد و ایشان بسوی جهنم ابدی حواله و غرق شدند .

هجرت حضرت عیسی ابن مریم (ع)

حضرت عیسی (ع) وطن خود را که شهریست بنام الناصره و در سمت شمال فلسطین موقعیت دارد ترک داد و بحال هجرت درچار اطراف فلسطین بحالتی دوران میفرمود که وظیفه مقدس مژده دهنده به نعمتهای اخروی بیم دهنده از عذابهای روز بازپرس اصلاح مردم و فریضه رهنمائی را انجام میداد و به این وسیلهٔ عناصری سخنان او را پذیرفته ایمان آوردند که خداوند (ج) ایشان را بقبول حق رهنمائی کرده بود .

حضرت عیسی مسیح (ع) بنده و رسول خداوند بود چنانچه پروردگار میفرماید : یااهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم ولا تقولوا علی الله الا الحق انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم و روح منه فامنوا بالله ورسله ولاتقولوا ثلاثه انتهوا خیراً لکم انما الله اله واحد سبحانه ان یکون له ولد له مافی السموات وما الارض وکفی بالله وکیلا .

آیه ۱۷۱ النساء .

حضرت عیسی (ع) موقف و شأنی بروز قیامت دارد که قرآن کریم از آن چنین حکایت میکند : (و اذ قال الله یا عیسی ابن مریم انت قلت للناس اتخذونی و امی الهین من دون الله ، قال سبحانک ما یکون لی ان اقول ما لیس لی بحق ان کنت قلته فقد علمته تعلم ما فی نفسی ولااعلم مافی نفسک انک انت علام الغیوب ، ما قلت لهم الا ما امرتنی به ، ان اعبدوا الله ربی و ربکم و کنت علیهم شهیداً ما دمت فیهم ، فلما توفیتنی کنت انت الرقیب علیهم وانت علی کل شی شهید ، ان تعذبهم فانهم عبادک وان تغفرلهم فانک انت العزیز الحکیم .

آیات ۱۱۶ - ۱۱۸ سوره المائده

گفت خدا عیسی پسر مریم را آیاتوگفتی به مردمان بگیرید مراو مادر مرادو معبود بجز از الله ، گفت پاک هستی تو نسزد مرا که بگویم چنین سخنی که حق آنرا ندارم اگر این را گفته باشم پس هر آئینه تو آنرا دانسته ئی ، میدانی آنچه در نفسی من است و نمیدانم آنچه در نفس تو است هر آئینه تو داننده امور پنهان هستی ، ونگفته ام به ایشان مگر آنچه که فرمودی بمن که بپرستید خدارا که پروردگار من و پروردگار شماست و بودم برایشان گواه مادامیکه درمیان ایشان بودم باز هنگامی تومرا برداشتی، بودی تونگهبان برایشان وتو برهمه‌چیز خبردار هستی ، اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تو اند واگر بیامرزی ایشالرا پس توئی غالب صاحب حکمت .

هجرت حضرت محمد ﷺ

حضرت محمد ﷺ از ضررها ، فشارهای طاقت فرساو شکنجه های کمرشکن ، در طول سیزده سال دعوت قوم خود چشید آنچه راکه چشید ، و درک کرد که قومش در برابر او موقف دشمنانهٔ خیلها شدید اتخاذ نموده و دانست که هرگز نمیتواند بمنظور اقامه حکم خدا و حاکمیت نظام اسلام در آنجا جز هجرت از مکه و گزیدن مرکز دعوت در مدینه چاره و

راهی سراغ شده نمیتواند ، پیامبر اسلام صد در صد به این نتیجه رسید که مسکنی را باید مرجع و مقر نشر اسلام تعیین نمود که با آزادی و مصئونیت کامل به ادای رسالت خویش بپردازد همان بود که قریش از تصمیم پیامبر به هجرت اطلاع یافت ، بنا بران راه های را سنجیدند که از هجرت پیامبر اسلام جلوگیری نمایند و روی همین ملحوظ ناپاک در دار الندوه محفلی ترتیب دادند و دسیسه ای راچیدند ولی خداوند با پیامبر خود نصرت فرموده او را نجات داد .

خداوند (ج) به موضوع هجرت پیامبر اسلام حضرت محمد ﷺ از مکۀ معظمه بمدینه منوره در ضمن آیتهای ذیل اشاره نموده میفرماید :

(الا تنصروه فقد نصره الله اذ اخرجه الذین کفروا ثانی اثنین اذ هما فی الغاراذ یقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا ، فانزل الله سکینته علیه وایده بجنود لم تروها و جعل کلمة الذین کفروا السفلی وکلمة الله هی العلیا والله عزیز حکیم . آیه ٤٠ التوبه .

فرض کنید که به رسول خدا کمک نکردید باکی ندارد ، زیرا پیروزی او موقوف بشمانیست ، پیش ازین براو وقتی آمده است که جزیک تن (یار غار) رفیق دیگر نداشت ، بعد از آنکه چند نفر مسلمان از ستم و ظلم مردم مکه هجرت کردند آنحضرت(ص) هم به هجرت مامور شد ، درین وقت مشرکین فیصله کردند که از هر قبیله جوانی حاضر شود تا به یکبارگی برسول خدا شمشیر حواله کنند و بر پیکر پاک او زخم زنند اگر به خون بها مجبور شوند همه قبائل آنرا بپردازند و بدینگو بنی هاشم جرئت نکنند که از همه قبائل عرب انتقام کشند و جنگ نمایند ، شبیکه این کار می شد حضرت پیغمبر (ص) حضرت علی (رض) را هدایت داد تا در بستروی بخوابد و فرمود که از هیچ گزند سوئی ضرر نخواهد دید تاپس از رفتن پیغمبر امانتهای مردم را به ایشان بسپارد ، معامله طبق تدبیر پیامبر (ص) صورت گرفت :

حضرت محمد (ص) از میان ستمگران بدکردار (شاهت الوجوه) گویان بیرون شد ، حضرت علی در بستر ماند و حضرت ابوبکر با آن حضرت (ص) همراه بوده از مکه رفتند و در غار ثور مسکن گزیدند این غار چند میل دور از مکه در صخره میان تهی بود در کمر کوه بلندی که راه تنگ داشت و جز بخزیدن کس در آن داخل شده نمیتوانست ، نخست ابوبکر داخل و سوراخها را به پارچه - های جامه اش بست تا از گزند گزندگان مامون باشد ، مگر یک سوراخ باقی ماند آنگاه بر روی آن پاگذاشت و آنحضرت را بدرون خواند ، پیغمبر (ص) سرش را

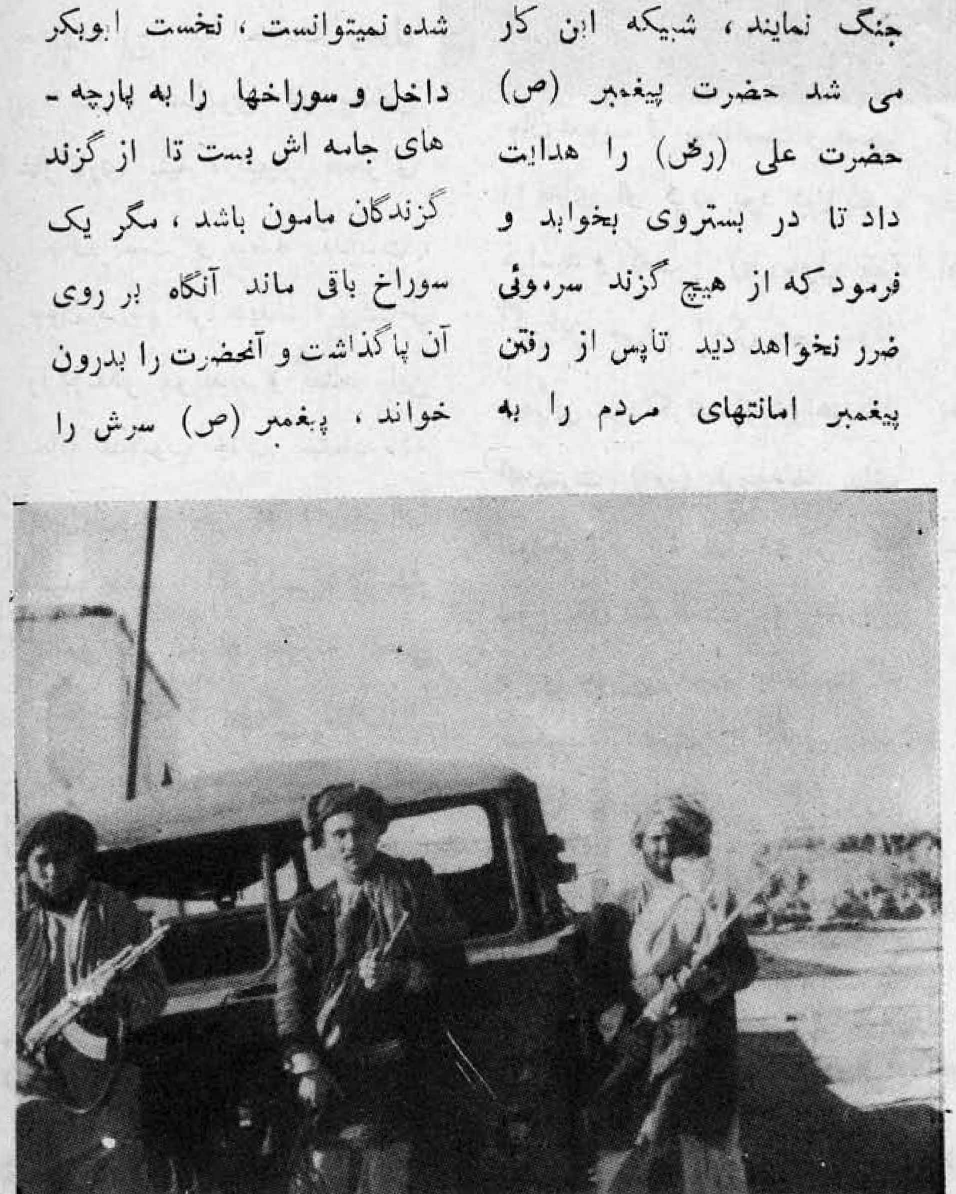

برزانوی صدیق گذاشت و آرام کرد
ماری صدیق (رض) را به پای
گزید اما صدیق نجنبید تا آرامش
پیغمبر را خلل نرساند ، چون
پیغمبر (ص) چشم کشود و آگاه
گردید از رطوبت دهن بر محل
گزیدگی نثار کرد ، در حال درد
رفع گردید و شفا حاصل شد .
کافران پی شناس معروفی را که در
تعقیب نقش قدم ماهر بود گماشته
و به جستجوی پیغمبر پرداختند
پی شناس به غار ثور پی برد قدرت
خداوند (ج) به حمایت رسول
پرداخت ، عنکبوتی در مدخل
غار تاری تنید ، کبوتر صحرائی
آشیان بست و بیضه گذاشت ،
چون مردم آنرا دیدند ، پی‌شناس
را درغگو خواندند و گفتند این
خانهٔ عنکبوت چنان مینماید که
پیش از پیدائش محمد (ص) آنرا
تنیده باشد ، اگر کسی در غار
داخل می شد نه تارونه تخمی
برجا میماند ، ابوبکر (رض) از
درون بیرون‌را مینگریست وپاهای
کافران را میدید ، اندیشناک بود
که مبادا ذات پیغمبر را که از
جان محبوب تر میدانست و هرچیز
را فدای او کرده بود دریا بند ،
هراسید و گفت : (یا رسول الله)
اگر این مردم اندکی خم شوند
وبه‌پایٔ خودنگرند ماراخواهنددید
آنحضرت (ص) فرمودند (ای
ابوبکر ! دربارهٔ آن دو تن که
سوم شان الله است چه تشویش
داری چون خدا با ماست که
عنکبوت را بیشتر از قلای آهنین
سبب حفظ و امن گردانید ،
خدا (ج) تجویز کافران را برهم
زد و تدبیر شانرا بخاک یکسان
گردانید ، رسول خدا سه روز در
غار ثور گذرانید بعد از آن
آهنگ مدینه کرد و بسلامت
بد انجارسید بدون شک بلندی
بهراسیم) خدا (ج) سکون و
اطمینان خاص را بدل پیغمبر ،
بخشوده بود و پیغمبر
قلب سلیم ابوبکر را آرام ساخت
خدا (ج) لشکر فرشتگان را به
حفاظت آنان گماشته بود ، این
عنایت ، تائید غیبی بود که خاصهٔ
بزرگی خدای تعالی راست که
برهمه غالب است و هیچ کارش
از حکمت خالی نیست .

تاسی لوی خدای ج داسلام په لمرخرك درانه كړئ
هله به سپکېږئ ، چې خپل درناوی (بیله اسلامه) په بل څه کې ولټوئ !

بسم الله الرحمن الرحيم

قال رسول الله صلی الله علیه وسلم :

من اصابته فاقة فانزلها بالناس لم تسدُّ فاقته ، ومن انزله بالله اَوْشک اللهُ بالغناء اِمّا بموتٍ عاجلٍ او غنا عاجلٍ

(جامع الصغیر)

ترجمه

اگر کسی دچار فقر شده باشد و فقر خود را بمردم آشکار نموده شکایت کند ، آنکس از فقر خلاصی نخواهد یافت و اگر فقر خود را بکس آشکارا ننموده فقط بخدای تعالی زاری کند خدای تعالی بآنکس یا مرگ زود و یا توانگری زود داده، او را ازین فقر و ضرورت خلاص خواهد کرد .

مدیریت مجلهٔ (قیام حق)

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس ــ (۱۸۵) پشاور پاکستان

در خارج از کشور سالانه ـ ۱۲ ـ دالر

شش ماهه ـ ٦ ـ دالر

در داخل کشور ـ سالانه ـ ۳٦ ـ روپیه

شش ماهه ـ ۱۸ ـ روپیه

الائید بنک

برانچ شیخ آباد ـ پشاور پاکستان

حساب جاری ـ ۳۷۱